

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2022/1925 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 14. septembra 2022****o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju in spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Digitalne storitve na splošno in spletne platforme še posebej imajo vse pomembnejšo vlogo v gospodarstvu, posebej na notranjem trgu, saj podjetjem omogočajo, da dosežejo uporabnike po vsej Uniji, s tem da olajšujejo čezmejno trgovino in številnim podjetjem v Uniji ponujajo povsem nove poslovne priložnosti v korist potrošnikov v Uniji.
- (2) Hkrati imajo med temi digitalnimi storitvami jedrne platformne storitve številne značilnosti, ki jih lahko izkoriščajo podjetja, ki te storitve zagotavljajo. Primer tovrstnih značilnosti jedrnih platformnih storitev je skrajna ekonomija obsega, ki pogosto izhaja iz skoraj ničnih mejnih stroškov dodajanja poslovnih uporabnikov ali končnih uporabnikov. Druge tovrstne značilnosti jedrnih platformnih storitev so zelo močni mrežni učinki, zmožnost, da se z večstranskostjo teh storitev številni poslovni uporabniki povežejo s številnimi končnimi uporabniki, znatna

⁽¹⁾ UL C 286, 16.7.2021, str. 64.⁽²⁾ UL C 440, 29.10.2021, str. 67.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 18. julija 2022.

odvisnost poslovnih uporabnikov in končnih uporabnikov, učinek vezanosti na ponudnika, odsotnost večdomnosti končnih uporabnikov za isti namen, vertikalna integracija in prednosti na podlagi podatkov. Vse te značilnosti lahko skupaj z nepoštenimi praksami podjetij, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, znatno ogrozijo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev ter vplivajo na poštenost poslovnega odnosa med podjetji, ki zagotavljajo te storitve, ter njihovimi poslovnimi uporabniki in končnimi uporabniki. V praksi to vodi v hitro in potencialno daljnosežno zmanjševanje izbire poslovnih uporabnikov in končnih uporabnikov, zaradi česar je lahko ponudniku teh storitev dodeljen položaj tako imenovanega vratarja. Hkrati bi bilo treba priznati, da se storitve, ki delujejo v nekomercialne namene, kot so skupni projekti, za namene te uredbe ne bi smele šteti za jedrne platformne storitve.

- (3) Pojavilo se je manjše število velikih podjetij, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, z znatno gospodarsko močjo, zaradi katere bi lahko bila imenovana za vratarje na podlagi te uredbe. Zanje je značilno, da lahko s svojimi storitvami številne poslovne uporabnike povežejo s številnimi končnimi uporabniki, to pa jim v zameno omogoča, da svoje prednosti, kot je dostop do velike količine podatkov, izkoristijo še na drugem področju dejavnosti. Nekatera od teh podjetij imajo nadzor nad celotnimi ekosistemi platform v digitalnem gospodarstvu in se obstoječi ali novi izvajalci na trgu strukturno zelo težko merijo z njimi ali jim konkurirajo, ne glede na to, kako inovativni in učinkoviti so ti izvajalci na trgu. Tekmovalnost se zmanjšuje predvsem zaradi zelo visokih ovir za vstop ali izstop, vključno z visokimi investicijskimi stroški, ki jih ob izstopu ni mogoče ali ni enostavno povrniti, ter neobstoja ali zmanjšan dostop do nekaterih ključnih vložkov v digitalno gospodarstvo, kot so podatki. Posledično se povečuje verjetnost, da osnovni trgi ne delujejo dobro ali pa bodo kmalu prenehali dobro delovati.
- (4) Kombinacija navedenih značilnosti vratarjev bo v veliko primerih verjetno povzročila huda neravnovesja v pogajalski moči, s tem pa nepošteno prakse in pogoje za poslovne uporabnike kot tudi za končne uporabnike jedrnih platformnih storitev, ki jih zagotavljajo vratarji, kar negativno vpliva na cene, kakovost, pošteno konkurenco, izbiro in inovativnost v digitalnem sektorju.
- (5) Iz tega sledi, da tržni procesi pogosto ne morejo zagotoviti poštenih gospodarskih rezultatov v zvezi z jedrnimi platformnimi storitvami. Čeprav se za ravnanje vratarjev uporabljata člena 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), je področje uporabe teh določb omejeno na nekatere primere tržne moči, na primer prevladujoč položaj na specifičnih trgih in protikonkurenčno ravnanje, uveljavljata pa se naknadno, pri čemer so potrebne obsežne preiskave pogosto zelo zapletenih dejstev za vsak primer posebej. Poleg tega obstoječe pravo Unije ne obravnava ali ne obravnava učinkovito izzivov, ki jih za učinkovito delovanje notranjega trga predstavlja ravnanje vratarjev, ki nimajo nujno prevladujočega položaja v smislu konkurenčnega prava.
- (6) Vratarji imajo velik vpliv na notranji trg, saj po vsej Uniji in na različnih trgih zagotavljajo vstopne točke, prek katerih lahko številni poslovni uporabniki dosežejo končne uporabnike. Negativni učinek nepoštenih praks na notranji trg in predvsem šibka tekmovalnost jedrnih platformnih storitev, vključno z negativnimi družbenimi in gospodarskimi posledicami takšnih nepoštenih praks, so nacionalne zakonodajalce in sektorske regulatorje spodbudile k ukrepanju. Sprejete ali predlagane so bile že številne regulativne rešitve na nacionalni ravni za obravnavanje nepoštenih praks in tekmovalnosti digitalnih storitev ali vsaj v zvezi z nekaterimi od njih. Posledica tega so različne regulativne rešitve, kar vodi v razdrobljenost notranjega trga in tako povečuje tveganje višjih stroškov izpolnjevanja obveznosti zaradi različnih sklopov nacionalnih regulativnih zahtev.
- (7) Zato je namen te uredbe prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga z določitvijo pravil, da se zagotovita tekmovalnost in pravičnost trgov v digitalnem sektorju na splošno, še posebej pa za poslovne uporabnike in končne uporabnike jedrnih platformnih storitev, ki jih zagotavljajo vratarji. Poslovnim uporabnikom in končnim uporabnikom jedrnih platformnih storitev, ki jih zagotavljajo vratarji, bi bilo treba v celotni Uniji zagotoviti ustrezne regulativne zaščitne ukrepe pred nepoštenimi praksami vratarjev, da bi se olajšalo čezmejno poslovanje znotraj Unije in tako izboljšalo pravilno delovanje notranjega trga ter odpravila obstoječa razdrobljenost ali verjeten

pojav razdrobljenosti na specifičnih področjih, zajetih s to uredbo. Čeprav vratarji težijo k uporabi globalnih ali vsaj vseevropskih poslovnih modelov in algoritemске strukture, lahko v različnih državah članicah uporabijo in so v nekaterih primerih uporabili različne poslovne pogoje in prakse, zaradi česar bi lahko nastale razlike med konkurenčnimi pogoji za uporabnike jedrnih platformnih storitev, ki jih zagotavljajo vratarji, v škodo povezovanja notranjega trga.

- (8) S približevanjem različnih nacionalnih zakonodaj je mogoče odpraviti ovire za svobodo opravljanja in prejemanja storitev na notranjem trgu, vključno z maloprodajnimi storitvami. Na ravni Unije bi bilo zato treba določiti ciljno usmerjen sklop harmoniziranih pravnih obveznosti, da bi se na notranjem trgu v korist gospodarstva Unije kot celote in na koncu potrošnikov v Uniji zagotovili tekmovalni in pravični digitalni trgi, na katerih bi delovali vratarji.
- (9) Razdrobljenost notranjega trga se lahko učinkovito prepreči le, če se državam članicam onemogoči uporaba nacionalnih pravil, ki spadajo na področje uporabe te uredbe in s katerimi se dosegajo isti cilji kot s to uredbo. To ne izključuje možnosti, da se za vratarje v smislu te uredbe uporabijo drugi nacionalni predpisi z drugimi legitimnimi cilji v javnem interesu iz PDEU ali nujnimi razlogi v javnem interesu, kot jih priznava sodna praksa Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče).
- (10) Ker je hkrati namen te uredbe dopolniti izvrševanje konkurenčnega prava, bi se morala uporabljati brez poseganja v člena 101 in 102 PDEU, ustrezna nacionalna pravila o konkurenci in druga nacionalna pravila o konkurenci glede enostranskega ravnanja, ki temeljijo na individualizirani oceni položajev in ravnanja na trgu, vključno z dejanskimi ali potencialnimi učinki in natančnim obsegom prepovedanega ravnanja, ter ki podjetjem omogočajo, da učinkovito in objektivno utemeljijo zadevno ravnanje, kot tudi v nacionalna pravila glede nadzora združitve. Vendar uporaba teh pravil ne bi smela vplivati na obveznosti, ki se s to uredbo nalagajo vratarjem, ter na enotno in učinkovito izpolnjevanje teh obveznosti na notranjem trgu.
- (11) Cilj členov 101 in 102 PDEU ter ustreznih nacionalnih pravil o konkurenci v zvezi s protikonkurenčnim večstranskim in enostranskim ravnanjem in v zvezi z nadzorom združitve je varstvo neizkrivljene konkurence na trgu. Cilj te uredbe dopolnjuje cilj varstva neizkrivljene konkurence na katerem koli trgu, kot je opredeljena v smislu konkurenčnega prava, vendar se od njega tudi razlikuje, saj je namen zagotoviti, da so trgi, na katerih delujejo vratarji, tekmovalni in poštene in da taki tudi ostanejo, ne glede na dejanske, potencialne ali predvidene učinke ravnanja danega vratarja, zajetega s to uredbo, na konkurenco na danem trgu. Cilj te uredbe je torej varovanje pravnega interesa, ki je drugačen od pravnega interesa, ki ga varujejo zadevna pravila, zato bi se uredba morala uporabljati brez poseganja v njihovo uporabo.
- (12) Ta uredba bi se morala uporabljati tudi brez poseganja v pravila, ki izhajajo iz drugih aktov prava Unije, ki urejajo nekatere vidike opravljanja storitev, ki jih zajema ta uredba, zlasti uredb (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ in (EU) 2019/1150 ⁽⁵⁾ Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe o enotnem trgu digitalnih storitev ter direktiv

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba

(EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L 186, 11.7.2019, str. 57).

2002/58/ES ⁽⁶⁾, 2005/29/ES ⁽⁷⁾, 2010/13/EU ⁽⁸⁾, (EU) 2015/2366 ⁽⁹⁾, (EU) 2019/790 ⁽¹⁰⁾ in (EU) 2019/882 ⁽¹¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, ter Direktive Sveta 93/13/EGS ⁽¹²⁾ in nacionalnih pravil, katerih cilj je uveljavitev ali izvajanje teh pravnih aktov Unije.

- (13) Šibka tekmovalnost in nepoštena prakse v digitalnem sektorju so pri nekaterih digitalnih storitvah pogostejše in izrazitejše kot pri drugih. To velja predvsem za razširjene digitalne storitve, ki se pogosto uporabljajo in ki večinoma posredujejo neposredno med poslovnimi uporabniki in končnimi uporabniki ter pri katerih najbolj prevladujejo značilnosti, kot so skrajna ekonomija obsega, zelo močni mrežni učinki, zmožnost, da se z večstranskostjo teh storitev številni poslovni uporabniki povežejo s številnimi končnimi uporabniki, učinki vezanosti, odsotnost večdomnosti ali vertikalna integracija. Pogosto obstaja samo eno ali zelo majhno število velikih podjetij, ki zagotavljajo te digitalne storitve. Ta podjetja se najpogosteje pojavljajo kot vratarji za poslovne uporabnike in končne uporabnike z daljnosežnim vplivom. Zlasti so pridobila možnost, da za svoje poslovne uporabnike in končne uporabnike zlahka enostransko določajo škodljive poslovne pogoje. Skladno s tem se je treba usmeriti le na tiste digitalne storitve, ki jih poslovni uporabniki in končni uporabniki uporabljajo najpogosteje ter v zvezi s katerimi so pomisleki o šibki tekmovalnosti in nepoštenih praksah vratarjev z vidika notranjega trga očitnejši in večji.
- (14) Predvsem spletne posredniške storitve, spletni iskalniki, operacijski sistemi, spletne storitve družbenega mreženja, storitve platform za izmenjavo videov, medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke, storitve računalništva v oblaku, virtualni pomočniki, spletni brskalniki in storitve spletnega oglaševanja, vključno z oglaševalskimi posredniškimi storitvami, lahko vplivajo na veliko število končnih uporabnikov in podjetij, kar vključuje tveganje nepoštenih poslovnih praks. Zato bi jih bilo treba vključiti v opredelitev jedrnih platformnih storitev in torej spadajo na področje uporabe te uredbe. Spletne posredniške storitve se lahko uporabljajo tudi na področju finančnih storitev in imajo lahko posredniško vlogo ali se uporabljajo za zagotavljanje storitev, ki so neizčrpno našteje v Prilogi II k Direktivi (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾. V tej uredbi bi morala biti opredelitev jedrnih platformnih storitev tehnološko nevtralna in bi jo bilo treba razumeti tako, da zajema tiste jedrne platformne storitve, ki se zagotavljajo na različnih sredstvih ali napravah ali prek njih, kot so povezana televizija ali vgrajene digitalne storitve v vozilih. V nekaterih okoliščinah bi moral pojem končnih uporabnikov zajemati uporabnike, ki se običajno štejejo za poslovne uporabnike, vendar v danih razmerah jedrnih platformnih storitev ne uporabljajo za zagotavljanje blaga ali storitev drugim končnim uporabnikom, na primer podjetja, ki za lastne namene uporabljajo storitve računalništva v oblaku.

⁽⁶⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

⁽⁷⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

⁽⁸⁾ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

⁽¹⁰⁾ Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).

⁽¹¹⁾ Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

⁽¹²⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).

⁽¹³⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

- (15) Dejstvo, da se lahko digitalna storitev opredeli kot jedrna platformna storitev, samo po sebi ni razlog za dovolj resne pomisleke glede tekmovalnosti ali nepoštenih praks. Taki pomisleki se pojavijo šele, če je jedrna platformna storitev pomembna vstopna točka in jo upravlja podjetje z znatnim vplivom na notranjem trgu ter utrjenim in trajnim položajem ali podjetje, ki bo predvidoma imelo tak položaj v bližnji prihodnosti. Skladno s tem bi se moral usmerjen sklop harmoniziranih pravil iz te uredbe uporabljati le za podjetja, imenovana na podlagi teh treh objektivnih meril, in le za tiste njihove jedrne platformne storitve, ki so vsaka posebej pomembna vstopna točka, prek katere poslovni uporabniki dosežejo končne uporabnike. Dejstvo, da je mogoče, da podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, ne le posreduje med poslovnimi uporabniki in končnimi uporabniki, temveč tudi med več končnimi uporabniki, na primer v primeru medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, ne bi smelo izključevati ugotovitve, da je ali bi lahko bilo tako podjetje pomembna vstopna točka, prek katere poslovni uporabniki dosežejo končne uporabnike.
- (16) Da bi se zagotovila učinkovita uporaba te uredbe za podjetja, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, ki najverjetneje izpolnjujejo navedene objektivne zahteve, in v primerih, v katerih so nepoštena praksa, ki zmanjšujejo tekmovalnost, najpogostejše in imajo največji vpliv, bi Komisija morala imeti možnost, da za vratarje neposredno imenuje tista podjetja, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, ki dosegajo določene kvantitativne mejne vrednosti. Za taka podjetja bi bilo treba v vsakem primeru uporabiti hitre postopke imenovanja, ki bi se morali začeti takoj po začetku uporabe te uredbe.
- (17) Dejstvo, da ima podjetje v Uniji zelo velik promet in zagotavlja jedrno platformno storitev v vsaj treh državah članicah, je prepričljiv znak, da ima to podjetje znaten vpliv na notranji trg. To prav tako velja, kadar ima podjetje, ki zagotavlja jedrno platformno storitev v vsaj treh državah članicah, zelo veliko tržno kapitalizacijo ali enakovredno pravično tržno vrednost. Zato bi bilo treba domnevati, da ima podjetje, ki zagotavlja jedrno platformno storitev, znaten vpliv na notranji trg, kadar jedrno platformno storitev zagotavlja v vsaj treh državah članicah in kadar bodisi promet njegove skupine, ustvarjen v Uniji, dosega ali presega določeno visoko mejno vrednost bodisi kadar tržna kapitalizacija skupine dosega ali presega neko visoko absolutno vrednost. Za podjetja, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve in pripadajo podjetjem, ki ne kotirajo na borzi, bi bilo treba kot referenco upoštevati enakovredno pravično tržno vrednost. Komisija bi morala imeti možnost, da na podlagi svojih pooblastil sprejema delegirane akte, s katerimi razvije objektivno metodologijo za izračun te vrednosti.

Velik promet skupine, realiziran v Uniji, v povezavi z določenim mejnim številom uporabnikov jedrnih platformnih storitev v Uniji odraža razmeroma veliko možnost monetizacije teh uporabnikov. Visoka tržna kapitalizacija glede na enako določeno mejno število uporabnikov v Uniji odraža razmeroma velik potencial za monetizacijo teh uporabnikov v bližnji prihodnosti. Ta potencial za monetizacijo pa načeloma odraža, v kolikšnem obsegu imajo zadevna podjetja vlogo vstopne točke. Oba kazalnika poleg tega odražata finančno zmogljivost zadevnih podjetij, vključno z njihovo zmožnostjo, da svoj dostop do finančnih trgov izkoristijo za to, da bi utrdila svoj položaj. To se na primer lahko zgodi, kadar se ta boljši dostop izkoristi za pridobitev drugih podjetij, pri čemer se je izkazalo, da lahko ta zmožnost negativno vpliva na inovativnost. Tržna kapitalizacija lahko tudi odraža pričakovani prihodnji položaj zadevnih podjetij in njihov vpliv na notranji trg, kljub morebitno razmeroma majhnemu trenutnemu prometu. Vrednost tržne kapitalizacije bi morala temeljiti na stopnji, ki odraža povprečno tržno kapitalizacijo največjih podjetij v Uniji, ki kotirajo na borzi, v ustreznem obdobju.

- (18) Medtem ko bi morala tržna kapitalizacija v višini mejne vrednosti ali nad njo v zadnjem poslovnem letu ustvariti domnevo, da ima podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, znaten vpliv na notranji trg, bi morala trajna tržna kapitalizacija podjetja, ki zagotavlja jedrne platformne storitve in je v treh ali več letih enaka mejni vrednosti ali nad njo, še dodatno okrepiti to domnevo.

- (19) Nasprotno pa bi bilo lahko s tržno kapitalizacijo povezanih veliko dejavnikov, zaradi katerih bi bila potrebna poglobljena ocena pri določitvi, ali naj bi se štel, da ima podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, znaten vpliv na notranji trg. Tako bi bilo lahko v primeru, kadar je tržna kapitalizacija podjetja, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, v predhodnih poslovnih letih znatno pod mejno vrednostjo in kadar je nestanovitnost njegove tržne kapitalizacije v obravnavanem obdobju nesorazmerna s splošno nestanovitnostjo trga lastniških vrednostnih papirjev ali je krivulja njegove tržne kapitalizacije glede na gibanja na trgu neskladna s hitro in enosmerno rastjo.
- (20) Zelo veliko število poslovnih uporabnikov, ki so odvisni od jedrne platformne storitve, da bi lahko dosegli zelo veliko število mesečno aktivnih končnih uporabnikov, podjetju, ki zagotavlja to storitev, omogoča, da v svojo korist vpliva na delovanje znatnega dela poslovnih uporabnikov, in načeloma kaže, da je to podjetje pomembna vstopna točka. Ustrezni zadevni ravni teh števil bi bilo treba določiti tako, da v zvezi s končnimi uporabniki predstavljata znaten delež celotne populacije Unije, pri določitvi mejne vrednosti za poslovne uporabnike pa celotno populacijo podjetij, ki uporabljajo jedrne platformne storitve. Aktivne končne uporabnike in poslovne uporabnike bi bilo treba opredeliti in izračunati na način, ki ustrezno odraža vlogo in doseg zadevne konkretne jedrne platformne storitve. Da se zagotovi pravna varnost za vratarje, bi bilo treba elemente za določitev števila aktivnih končnih uporabnikov in poslovnih uporabnikov za jedrno platformno storitev določiti v prilogi k tej uredbi. Na te elemente lahko vpliva tehnološki in drug razvoj. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za spremembo te uredbe s posodobitvijo metodologije in seznama kazalnikov, ki se uporabljajo za določitev števila aktivnih končnih uporabnikov in aktivnih poslovnih uporabnikov.
- (21) Podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, ima pri svojem delovanju utrjen in trajen položaj oziroma je mogoče predvideti, da bo imelo tak položaj v prihodnosti, predvsem takrat, kadar je tekmovalnost omejena glede na njegov položaj. Taka situacija je verjetna, kadar podjetje v obdobju vsaj treh let zagotavlja jedrno platformno storitev zelo velikemu številu poslovnih in končnih uporabnikov v vsaj treh državah članicah.
- (22) Na te mejne vrednosti lahko vplivata tržni in tehnološki razvoj. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi določi metodologijo za ugotavljanje, ali so kvantitativne mejne vrednosti dosežene, ter po potrebi za redno prilagajanje metodologije tržnemu in tehnološkemu razvoju. Ti delegirani akti ne bi smeli spreminjati kvantitativnih mejnih vrednosti, določenih v tej uredbi.
- (23) Podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, bi moralo imeti možnost, da v izjemnih okoliščinah ovrže domnevo, da ima znaten vpliv na notranji trg, tako da dokaže, da kljub izpolnjevanju kvantitativnih mejnih vrednosti iz te uredbe ne izpolnjuje zahtev za imenovanje za vratarja. Dokaze za to, da se domneva na podlagi doseganja kvantitativnih mejnih vrednosti ne bi smela uporabiti, bi moralo predložiti zadevno podjetje. Komisija bi morala pri oceni predloženih dokazov in argumentov upoštevati le elemente, ki so neposredno povezani s kvantitativnimi merili, in sicer vpliv podjetja, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, na notranji trg, ki presega zgornje meje prihodkov ali tržne omejitve, kot je njegova velikost v absolutnem smislu, in število držav članic, v katerih je prisotno; za koliko število dejanskih poslovnih uporabnikov in končnih uporabnikov presega mejne vrednosti in pomen jedrne platformne storitve podjetja glede na splošni obseg dejavnosti zadevne jedrne platformne storitve; ter število let, v katerih so bile dosežene mejne vrednosti.

Vse utemeljitve iz gospodarskih razlogov, s katerimi bi skušali opredeliti trg ali dokazati učinkovitost in izhajajo iz posamezne vrste ravnanja podjetja, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, bi bilo treba zavrniti, saj niso relevantne za imenovanje za vratarja. Če predloženi argumenti niso dovolj utemeljeni, ker domneve očitno ne postavljajo pod vprašaj, bi morala Komisija imeti možnost, da argumente zavrne v roku 45 delovnih dni, ki je določen za imenovanje. Komisiji bi bilo treba omogočiti, da sprejme sklep na podlagi razpoložljivih informacij o kvantitativnih mejnih vrednostih, kadar podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, ovira preiskavo, tako da ne upošteva preiskovalnih ukrepov, ki jih je sprejela Komisija.

- (24) Zagotoviti bi bilo treba tudi, da se oceni vloga vratarja podjetij, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve in ne dosega vseh kvantitativnih mejnih vrednosti, ob upoštevanju splošnih objektivnih zahtev, in sicer, da imajo znaten vpliv na notranji trg, da delujejo kot pomembna vstopna točka, prek katere lahko poslovni uporabniki dosežejo končne uporabnike, ter da imajo pri izvajanju svojih dejavnosti korist od utrjenega in trajnega položaja ali da jo bodo predvidoma imeli v bližnji prihodnosti. Če je podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, srednje, malo ali mikro podjetje, bi bilo treba pri oceni skrbno upoštevati, ali bi lahko tako podjetje znatno ogrozilo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev, saj je ta uredba namenjena predvsem velikim podjetjem z znatno gospodarsko močjo, in ne srednjim, malim ali mikro podjetjem.
- (25) Taka ocena se lahko izvede le v okviru preiskave trga in ob upoštevanju kvantitativnih mejnih vrednosti. Komisija bi si morala pri svoji oceni prizadevati za ohranitev in spodbujanje inovacij in kakovosti digitalnih proizvodov in storitev, stopnje, do katere so cene pravične in konkurenčne, ter stopnje, do katere kakovost ali izbira za poslovne uporabnike in končne uporabnike je ali ostaja velika. Upoštevajo se lahko elementi, specifični za podjetja, ki zagotavljajo zadevne jedrne platformne storitve, kot so izredno velika ekonomija obsega ali razpona, zelo močni mrežni učinki, na podatkih temelječe prednosti, zmožnost, da se z večstranskostjo teh storitev številni poslovni uporabniki povežejo s številnimi končnimi uporabniki, učinki vezanosti, odsotnost večdomnosti, konglomeratna podjetniška struktura ali vertikalna integracija. Poleg tega se lahko zelo velika tržna kapitalizacija, zelo visoko razmerje vrednosti lastniškega kapitala nad dobičkom ali zelo velik promet, ki so ga ustvarili končni uporabniki ene same jedrne platformne storitve, uporabijo kot kazalniki potenciala finančnega vzvoda, ki ga imajo ta podjetja, in tega, da se trg preveša v njihovo korist. Skupaj s tržno kapitalizacijo so visoke stopnje relativne rasti primeri dinamičnih parametrov, ki so zlasti pomembni za opredelitev takih podjetij, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, za katera je mogoče predvideti, da bodo imela utrjen in trajen položaj. Komisiji bi bilo treba omogočiti, da sprejme sklep, ki temelji na negativnih zaključkih na podlagi razpoložljivih dejstev, kadar podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, močno ovira preiskavo, tako da ne upošteva preiskovalnih ukrepov, ki jih je sprejela Komisija.
- (26) Poseben podsklop pravil bi se moral uporabljati za tista podjetja, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, za katera je mogoče predvideti, da bodo v bližnji prihodnosti imela utrjen in trajen položaj. Zaradi enakih specifičnih lastnosti jedrnih platformnih storitev so te dovzetne za prevešanje trga: ko podjetje, ki zagotavlja jedrno platformno storitev, pridobi določeno prednost pred konkurenti ali potencialnimi tekmeci v smislu obsega ali posredniške moči, bi lahko njegov položaj postal neomajen, razmere pa bi se lahko razvile do te mere, da bi v bližnji prihodnosti verjetno postal utrjen in trajen. Podjetja lahko poskusijo povzročiti to prevešanje trga in postati vratarji z uporabo nekaterih nepoštenih pogojev in praks, ki se urejajo na podlagi te uredbe. V takem primeru se zdi primerno posredovati, preden se trg nepovratno prevesi.
- (27) Takšno zgodnje posredovanje pa bi moralo biti omejeno na naložitev le tistih obveznosti, ki so potrebne in ustrezne za zagotovitev, da se ohrani tekmovalnost zadevnih storitev ter prepreči kvalificirano tveganje nepoštenih pogojev in praks. V ta namen so bolj neposredno usmerjene obveznosti, ki podjetju, ki zagotavlja zadevne jedrne platformne storitve, preprečujejo, da bi pri izvajanju dejavnosti imelo utrjen in trajen položaj, na primer obveznosti, ki onemogočajo izkoriščanje tržne prednosti, ter obveznosti, ki olajšujejo menjave in večdomnost. Poleg tega bi morala Komisija za zagotovitev sorazmernosti uporabiti le tiste obveznosti iz zadevnega podsklopa, ki so potrebne in sorazmerne za doseganje ciljev te uredbe, in bi morala redno preverjati, ali bi bilo treba te obveznosti ohraniti, odpraviti ali prilagoditi.
- (28) Uporaba le tistih obveznosti, ki so potrebne in sorazmerne, da bi se dosegli cilji te uredbe, bi morala Komisiji omogočiti pravočasno in učinkovito posredovanje ob popolnem spoštovanju sorazmernosti obravnavanih ukrepov. To bi moralo dejanske ali potencialne udeležence na trgu prepričati tudi o tekmovalnosti in pravičnosti zadevnih storitev.
- (29) Vratarji bi morali v zvezi z vsako jedrno platformno storitvijo, navedeno v zadevnem sklepu o imenovanju, izpolnjevati obveznosti iz te uredbe. Obveznosti bi se morale uporabljati ob upoštevanju konglomeratnega položaja vratarjev, kadar je to ustrezno. Poleg tega bi Komisija morala imeti možnost, da vratarju s sklepom naloži izvedbene

ukrepe. Ti izvedbeni ukrepi bi morali biti učinkovito zasnovani ob upoštevanju značilnosti jedrnih platformnih storitev in možnih tveganj izogibanja ukrepom ter v skladu z načelom sorazmernosti in temeljnimi pravicami zadevnih podjetij, pa tudi temeljnimi pravicami tretjih strani.

- (30) Zaradi zelo hitro spreminjajoče se in zapletene tehnološke narave jedrnih platformnih storitev je potrebno redno pregledovanje statusa vratarjev, tudi tistih, za katere je predvideno, da bodo v bližnji prihodnosti imeli utrjen in trajen položaj pri svojem delovanju. Da bi se vsem udeležencem na trgu, tudi vratarjem, zagotovila potrebna gotovost glede veljavnih pravnih obveznosti, je treba določiti rok za te redne preglede. Pomembno je tudi, da se ti pregledi izvajajo redno in vsaj vsaka tri leta. Poleg tega je pomembno pojasniti, da zaradi vsake spremembe dejstev, na podlagi katerih je bilo podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, imenovano za vratarja, ni treba spremenjati sklepa o imenovanju. Sprememba bo potrebna le, če se bo zaradi spremenjenih dejstev spremenila tudi ocena. Ali to drži ali ne, bi se moralo ugotoviti s presojo dejstev in okoliščin za vsak primer posebej.
- (31) Da bi se zaščitili tekmovalnost in pravičnost jedrnih platformnih storitev, ki jih zagotavljajo vratarji, je treba jasno in nedvoumno določiti sklop harmoniziranih pravil, ki se nanašajo na te storitve. Taka pravila so potrebna, da bi se odvrnilo tveganje, da bi imele prakse vratarjev škodljive učinke, in so v korist poslovnega okolja zadevnih storitev, uporabnikov in nazadnje družbe kot celote. Obveznosti se nanašajo na tiste prakse, za katere se šteje, da ogrožajo tekmovalnost ali so nepošteno ali oboje, pri čemer se upoštevajo značilnosti digitalnega sektorja, in ki zlasti negativno neposredno vplivajo na poslovne uporabnike in končne uporabnike. Moralo bi biti možno, da obveznosti iz te uredbe posebej upoštevajo naravo jedrnih platformnih storitev, ki se zagotavljajo. Obveznosti iz te uredbe ne bi smele zagotavljati le tekmovalnosti in pravičnosti v zvezi z jedrnimi platformnimi storitvami, navedenimi v sklepu o imenovanju, temveč tudi v zvezi z drugimi digitalnimi proizvodi in storitvami, pri katerih vratarji izkoriščajo svoj položaj vratarja in ki se pogosto zagotavljajo skupaj z jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo.
- (32) Za namene te uredbe bi se morala tekmovalnost nanašati na zmožnost podjetij, da učinkovito premagujejo ovire za vstop in širitev ter se merijo z vratarjem glede prednosti svojih proizvodov in storitev. Značilnosti jedrnih platformnih storitev v digitalnem sektorju, kot so mrežni učinki, močna ekonomija obsega in koristi od podatkov, so omejele tekmovalnost teh storitev in z njimi povezanih ekosistemov. Taka šibka tekmovalnost zmanjšuje spodbude za inovacije in izboljšanje proizvodov in storitev za vratarja, njegove poslovne uporabnike, konkurente in stranke ter tako negativno vpliva na inovacijski potencial širšega gospodarstva spletnih platform. Tekmovalnost storitev v digitalnem sektorju je lahko omejena tudi, če je za jedrno platformno storitev več vratarjev. S to uredbo bi zato bilo treba prepovedati nekatere prakse vratarjev, ki bi lahko povečale ovire za vstop na trg ali širitev, in vratarjem naložiti nekatere obveznosti, s katerimi naj bi se te ovire zmanjšale. Obveznosti bi morale obravnavati tudi primere, kadar je položaj vratarja morda utrjen v tolikšni meri, da konkurenca med platformami kratkoročno ni učinkovita, kar pomeni, da je treba ustvariti ali povečati konkurenco znotraj platform.
- (33) Za namene te uredbe bi se morala nepoštenost nanašati na neravnovesje med pravicami in obveznostmi poslovnih uporabnikov, kadar vratar pridobi nesorazmerno prednost. Udeleženci na trgu, vključno s poslovnimi uporabniki jedrnih platformnih storitev in alternativnimi ponudniki storitev, ki se zagotavljajo skupaj s takimi jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, bi morali imeti možnost, da ustrezno izkoristijo prednosti, ki izhajajo iz njihovih inovativnih ali drugih prizadevanj. Zaradi njihovega položaja kot vratarji in večje pogajalske moči je mogoče, da vratarji ravnaajo tako, da drugim ne omogočajo v celoti izkoristiti prednosti, ki izhajajo iz njihovih lastnih prispevkov, in enostransko določajo neuravnotežene pogoje za uporabo svojih jedrnih platformnih storitev ali storitev, ki se zagotavljajo skupaj z njihovimi jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo. Tako neravnovesje ni izključeno z dejstvom, da vratar določeni skupini uporabnikov ponuja določeno storitev brezplačno, in lahko pomeni tudi izključitev ali diskriminacijo poslovnih uporabnikov, zlasti če slednji konkurirajo storitvam, ki jih zagotavlja vratar. S to uredbo bi se zato morale vratarjem naložiti obveznosti, ki obravnavajo tako ravnanje.

- (34) Tekmovalnost in poštenost sta medsebojno prepleteni. Če tekmovalnosti v zvezi določeno storitvijo ni ali je ta šibka, ima vratar možnost nepoštenih praks. Podobno lahko nepoštenе prakse vratarja zmanjšajo možnost poslovnih uporabnikov ali drugih, da konkurirajo položaju vratarja. Posebna obveznost iz te uredbe lahko zato obravnava oba elementa.
- (35) Ob upoštevanju potrebe po zaščiti javnega reda in zasebnosti ter potrebe po boju proti goljufivim in zavajajočim poslovnim praksam so obveznosti iz te uredbe tako potrebne za obravnavanje ugotovljenih pomislekov glede javnega reda, saj ni alternativnih in manj omejevalnih ukrepov, s katerimi bi se dejansko dosegel enak rezultat.
- (36) Vratarji pogosto neposredno zbirajo osebne podatke končnih uporabnikov za namene zagotavljanja storitev spletnega oglaševanja, kadar končni uporabniki uporabljajo spletišča in programske aplikacije tretjih strani. Tretje strani vratarjem zagotovijo tudi osebne podatke svojih končnih uporabnikov, da bi lahko uporabljale nekatere storitve, ki jih vratarji zagotavljajo v okviru svojih jedrnih platformnih storitev, kot je prilagojeno občinstvo. Obdelava osebnih podatkov pridobljenih od tretjih strani, ki uporabljajo jedrne platformne storitve, za namene zagotavljanja storitev spletnega oglaševanja daje vratarjem morebitne prednosti v smislu zbiranja podatkov in tako ustvarja ovire za vstop. To pa zato, ker vratarji obdelujejo osebne podatke, pridobljene od znatno večjega števila tretjih strani, kot druga podjetja. Podobne prednosti izhajajo iz naslednjega: (i) združevanja osebnih podatkov končnega uporabnika, zbranih v okviru jedrne platformne storitve, s podatki, zbranimi v okviru drugih storitev, (ii) navzkrižne uporabe osebnih podatkov iz jedrne platformne storitve pri drugih storitvah, ki jih vratar zagotavlja ločeno, zlasti storitev, ki se ne zagotavljajo skupaj z zadevno jedrno platformno storitvijo ali v njeno podporo, in obratno ali (iii) vpisa končnih uporabnikov v različne storitve vratarjev za namene združevanja osebnih podatkov. Za zagotovitev, da vratarji ne ogrožajo nepravilno tekmovalnosti jedrnih platformnih storitev, bi morali končnim uporabnikom dati na voljo manj personalizirano, vendar enakovredno alternativo, in jim tako omogočiti, da se svobodno odločijo za vključitev v take prakse obdelave podatkov in vpisa, ne da bi uporabo jedrne platformne storitve ali nekaterih njenih funkcionalnosti pogojevali s privolitvijo končnega uporabnika. To ne bi smelo posegati v to, da vratar obdeluje osebne podatke ali končne uporabnike vpisuje v storitev, pri čemer se opira na pravno podlago iz člena 6(1), točke (c), (d) in (e), Uredbe (EU) 2016/679, ne pa na člen 6(1), točki (b) in (f), navedene uredbe.
- (37) Manj personalizirana alternativa ne bi smela biti drugačna ali slabše kakovosti v primerjavi s storitvijo, ki se zagotavlja končnim uporabnikom, ki dajo privolitev, razen če je poslabšanje kakovosti neposredna posledica tega, da vratar ne more obdelati takih osebnih podatkov ali končnih uporabnikov ne more vpisati v storitev. Ne dati privolitve ne bi smelo biti težje, kot privolitev dati. Kadar vratar zaprosi za privolitev, bi moral končnim uporabnikom proaktivno predstaviti uporabniku prijazno rešitev za to, kako lahko na nedvoumen, jasen in preprost način dajo, spremenijo ali preklicajo privolitev. Zlasti bi morala biti privolitev dana z jasnim pritrdilnim dejanjem ali izjavo, ki pomeni, da je končni uporabnik prostovoljno, specifično, ozaveščeno in nedvoumno izrazil soglasje, kot je opredeljeno v Uredbi (EU) 2016/679. Ob dajanju privolitve in samo kadar je to ustrezno, bi bilo treba končnega uporabnika obvestiti, da je lahko v primeru, če ne da privolitve, ponudba morda manj personalizirana, vendar da bo jedrna platformna storitev ostala nespremenjena in nobena funkcionalnost ne bo ukinjena. Izjemoma, če privolitve ni mogoče dati neposredno jedrni platformni storitvi vratarja, bi morali imeti končni uporabniki možnost dati privolitev prek vsake storitve tretje strani, ki uporablja to jedrno platformno storitev, da se vratarju omogoči obdelava osebnih podatkov za namene zagotavljanja storitev spletnega oglaševanja.

Nazadnje, preklicati privolitev bi moralo biti ravno tako enostavno, kot jo dati. Vratarji ne bi smeli zasnovati, organizirati ali upravljati svojih spletnih vmesnikov na način, ki zavaja, manipulira ali kako drugače bistveno izkrivlja ali zmanjšuje zmožnost končnih uporabnikov, da prostovoljno dajo privolitev. Vratarjem zlasti ne bi smelo biti dovoljeno, da končne uporabnike več kot enkrat letno spodbudijo k temu, da dajo privolitev za isti namen obdelave, za katerega prvotno niso dali privolitve ali so jo preklicali. Ta uredba ne posega v Uredbo (EU) 2016/679, vključno z njenim okvirom izvrševanja, ki se še naprej v celoti uporablja za vse zahteve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v zvezi s kršitvijo njihovih pravic na podlagi navedene uredbe.

- (38) Otroci si zaslužijo posebno zaščito v zvezi z njihovimi osebnimi podatki, zlasti kar zadeva uporabo njihovih osebnih podatkov za namene komercialne komunikacije ali ustvarjanja uporabniških profilov. Zaščita otrok na spletu je pomemben cilj Unije in bi se morala odražati v zadevnem pravu Unije. V zvezi s tem bi bilo treba ustrezno upoštevati Uredbo o enotnem trgu digitalnih storitev. Nič v tej uredbi vratarjev ne izvzema iz obveznosti zaščite otrok, kot je določena v veljavnem pravu Unije.
- (39) V nekaterih primerih, na primer z uvedbo pogodbenih pogojev, lahko vratarji omejijo zmožnost poslovnih uporabnikov svojih spletnih posredniških storitev, da končnim uporabnikom ponujajo proizvode ali storitve pod ugodnejšimi pogoji, vključno s ceno, prek drugih spletnih posredniških storitev ali prek neposrednih spletnih prodajnih kanalov. Kadar se take omejitve nanašajo na spletne posredniške storitve tretjih strani, te omejujejo tekmovalnost med platformami, to pa omejuje izbiro alternativnih spletnih posredniških storitev za končne uporabnike. Kadar se take omejitve nanašajo na neposredne spletne prodajne kanale, neupravičeno omejujejo svobodo poslovnih uporabnikov, da uporabljajo take kanale. Za zagotovitev, da lahko poslovni uporabniki spletnih posredniških storitev vratarjev svobodno izbirajo alternativne spletne posredniške storitve ali neposredne spletne prodajne kanale in določajo različne pogoje, pod katerimi ponujajo svoje proizvode ali storitve končnim uporabnikom, se vratarjem ne bi smelo dovoliti, da poslovne uporabnike omejujejo pri določanju različnih poslovnih pogojev, vključno s ceno. Taka prepoved bi se morala uporabljati za vsak ukrep z enakovrednim učinkom, kot je zvišanje višine provizije ali umik ponudb poslovnih uporabnikov s seznama.
- (40) Da bi se preprečilo dodatno povečanje odvisnosti poslovnih uporabnikov od jedrnih platformnih storitev vratarjev in za spodbujanje večdomnosti, bi bilo treba poslovnim uporabnikom teh vratarjev omogočiti svobodo pri promociji in izbiri distribucijskega kanala, ki se jim zdi najprimernejši za namene komuniciranja s končnimi uporabniki, s katerimi je bil že prej vzpostavljen poslovni odnos bodisi prek jedrnih platformnih storitev, ki jih zagotavlja vratar, bodisi prek drugih kanalov. To bi moralo veljati za promocijo ponudb, vključno s programsko aplikacijo poslovnega uporabnika, ter za vse oblike komunikacije in sklepanja pogodb med poslovnimi uporabniki in končnimi uporabniki. Pridobljeni končni uporabnik je končni uporabnik, ki je že sklenil poslovno razmerje s poslovnim uporabnikom, in je, kadar je ustrezno, poslovni uporabnik vratarju neposredno ali posredno plačal za omogočanje začetne pridobitve končnega uporabnika s strani poslovnega uporabnika. Takšna poslovna razmerja so lahko plačljiva ali brezplačna, kot so brezplačni preskusi ali brezplačen dostop do storitev, in so lahko sklenjena bodisi v okviru jedrne platformne storitve vratarja bodisi prek drugih kanalov. Po drugi strani pa bi bilo treba tudi končnim uporabnikom omogočiti svobodno izbiro ponudb teh poslovnih uporabnikov in sklepanje pogodb z njimi bodisi prek jedrnih platformnih storitev vratarja, če je to ustrezno, bodisi prek neposrednega distribucijskega kanala poslovnega uporabnika ali drugega posrednega kanala, ki ga zadevni poslovni uporabnik uporablja.
- (41) Zmožnost končnih uporabnikov za pridobivanje vsebin, naročnin, funkcij ali drugih proizvodov zunaj jedrnih platformnih storitev vratarja se ne bi se smelo ogrožati ali omejevati. Zlasti bi bilo treba preprečiti situacijo, ko bi vratarji s programsko aplikacijo, ki bi delovala v njihovi jedrni platformni storitvi, končne uporabnike omejevali pri dostopu do teh storitev in njihovi uporabi. Naročnikom spletnih vsebin, kupljenih zunaj programske aplikacije, trgovine s programskimi aplikacijami ali virtualnega pomočnika, na primer ne bi smeli preprečiti dostopa do takih spletnih vsebin v programski aplikaciji jedrne platformne storitve vratarja samo zato, ker so bile kupljene zunaj take programske aplikacije, trgovine s programskimi aplikacijami ali virtualnega pomočnika.
- (42) Da bi se zaščitila pošteno poslovno okolje in tekmovalnost digitalnega sektorja, je pomembno, da se zaščiti pravica poslovnih uporabnikov in končnih uporabnikov, vključno z žvižgači, da kateri koli upravni ali drug javni organ, vključno z nacionalnimi sodišči, opozorijo na pomisleke zaradi nepoštenih praks vratarjev ali na kateri koli primer nespoštovanja zadevnega prava Unije ali nacionalnega prava. Možno je na primer, da se poslovni uporabniki ali končni uporabniki želijo pritožiti zaradi različnih vrst nepoštenih praks, kot so diskriminatorni pogoji dostopa, neutemeljeno zapiranje računov poslovnih uporabnikov ali nejasni razlogi za umik proizvoda s seznama. Zato bi bilo treba prepovedati vsako prakso, ki bi kakor koli ovirala ali preprečevala, da bi zadevni uporabniki izrazili svoje

pomislike ali uveljavili razpoložljiva pravna sredstva, na primer z vključitvijo klavzul o zaupnosti v sporazume ali z drugimi pisnimi pogoji. Ta prepoved ne bi smela posegati v pravico poslovnih uporabnikov in vratarjev, da v sporazumih določijo pogoje uporabe, tudi uporabo zakonitih mehanizmov za obravnavo pritožb, vključno z uporabo mehanizmov za alternativno reševanje sporov ali pristojnosti določenih sodišč v skladu z zadevnim pravom Unije in nacionalnim pravom. To tudi ne bi smelo posegati v vlogo vratarjev v boju proti nezakonitim vsebinam na spletu.

- (43) Nekatere storitve, ki se zagotavljajo skupaj z zadevnimi jedrnimi platformnimi storitvami vratarja ali v njihovo podporo, kot so storitve identifikacije, spletni brskalniki, plačilne ali tehnične storitve, ki podpirajo zagotavljanje plačilnih storitev, kot so plačilni sistemi za nakupe znotraj aplikacije, so ključne za poslovanje poslovnih uporabnikov in jim omogočajo optimizacijo storitev. Zlasti je vsak brskalniki zgrajen v okolju „web browser engine“, ki je odgovorno za delovanje ključnih funkcionalnosti brskalnika, kot so hitrost, zanesljivost in spletna združljivost. Kadar vratarji upravljajo in nalagajo „web browser engines“, lahko določijo funkcionalnost in standarde, ki ne bodo veljali le za njihove lastne spletne brskalnike, temveč tudi za konkurenčne spletne brskalnike in nato za spletne programske aplikacije. Vratarji zato ne bi smeli izkoriščati svojega položaja, da bi od poslovnih uporabnikov, ki so odvisni od njih, zahtevali, da uporabljajo katere koli storitve, ki jih vratar zagotavlja skupaj z jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo kot del zagotavljanja storitev ali proizvodov teh poslovnih uporabnikov. V izogib situaciji, ko vratarji poslovnim uporabnikom posredno narekujejo uporabo svojih storitev, ki jih zagotavljajo skupaj z jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, bi bilo treba vratarjem prepovedati tudi, da od končnih uporabnikov zahtevajo uporabo takih storitev, kadar bi bila ta zahteva izrečena v okviru storitve, ki jo poslovni uporabnik zagotavlja končnim uporabnikom z uporabo jedrne platformne storitve vratarja. Namen te prepovedi je zaščititi svobodo poslovnega uporabnika, da lahko namesto storitev vratarja izbere alternativne storitve, vendar se ne bi smela razlagati tako, da poslovnega uporabnika zavezuje k temu, da take alternative ponudi svojim končnim uporabnikom.
- (44) To, da vratarji od poslovnih ali končnih uporabnikov zahtevajo, da se kot pogoj za uporabo jedrne platformne storitve, dostop do nje oziroma za vpis ali registracijo vanjo naročijo na katere koli druge jedrne platformne storitve vratarjev, ki so navedene v sklepu o imenovanju ali dosegajo mejne vrednosti aktivnih končnih uporabnikov ali poslovnih uporabnikov, določene v tej uredbi, ali se registrirajo vanje, vratarjem omogoča, da pridobijo in k svojim jedrnim platformnim storitvam zavežejo nove poslovne uporabnike in končne uporabnike, tako da poskrbijo, da poslovni uporabniki ne morejo dostopati do ene jedrne platformne storitve, ne da bi se hkrati vsaj registrirali ali ustvarili račun za prejemanje druge jedrne platformne storitve. To ravnanje vratarjem zagotavlja tudi morebitno prednost v smislu zbiranja podatkov. Kot tako lahko to ravnanje ustvarja ovire za vstop in bi moralo biti prepovedano.
- (45) Pogoji, pod katerimi vratarji zagotavljajo storitve spletnega oglaševanja poslovnim uporabnikom, vključno z oglaševalci in založniki, so pogosto nepregledni in nejasni. Ta nejasnost je delno povezana s praksami nekaterih platform, vendar je tudi posledica velike zapletenosti sodobnega programatičnega oglaševanja. Odkar je bila uvedena nova zakonodaja o zasebnosti, naj bi ta sektor postal manj pregleden. To je pogosto razlog za neinformiranost in neznanje oglaševalcev in založnikov o pogojih storitev spletnega oglaševanja, ki jih kupijo, ter zmanjšuje njihovo zmožnost menjavanja med podjetji, ki zagotavljajo storitve spletnega oglaševanja. Poleg tega so stroški storitev spletnega oglaševanja pod temi pogoji verjetno višji, kot bi bili v pravičnejšem, bolj preglednem in tekmovalnem okolju platform. Zaradi teh višjih stroškov so verjetno višje tudi cene, ki jih končni uporabniki plačujejo za veliko vsakdanjih proizvodov in storitev, v zvezi s katerimi se uporabljajo storitve spletnega oglaševanja. Zato bi morale obveznosti glede preglednosti določati, da morajo vratarji oglaševalcem in založnikom, ki jim zagotavljajo storitve spletnega oglaševanja, na zahtevo brezplačno predložiti informacije, ki obema stranema omogočajo razumevanje cene, plačane za vsako različno storitev spletnega oglaševanja, opravljeno v okviru zadevne vrednostne verige oglaševanja.

Te informacije bi bilo treba oglaševalcu na zahtevo zagotoviti za posamezen oglas, in sicer v zvezi s ceno in pristojbinami, ki se zaračunajo temu oglaševalcu, ter, s soglasjem založnika, ki ima v lasti nabor, v katerem je oglas prikazan, nadomestilom, ki ga prejme ta založnik, ki da soglasje. Dnevno zagotavljanje teh informacij bo oglaševalcem omogočilo prejemanje dovolj podrobnih informacij, potrebnih za primerjavo stroškov uporabe storitev spletnega oglaševanja vratarjev s stroški uporabe storitev spletnega oglaševanja drugih podjetij. Kadar nekateri založniki ne dajo soglasja za izmenjavo zadevnih informacij z oglaševalcem, bi mu moral vratar zagotoviti informacije o povprečnem dnevnem plačilu, ki ga ti založniki prejmejo za zadevne oglase. Za zahteve založnikov bi se morala uporabljati enaka obveznost in načela izmenjave ustreznih informacij v zvezi z zagotavljanjem storitev

spletnega oglaševanja. Ker lahko vratarji uporabljajo različne modele oblikovanja cen za zagotavljanje storitev spletnega oglaševanja oglaševalcem in založnikom, na primer ceno za posamezen prikaz, za posamezen ogled ali katero koli drugo merilo, bi morali vratarji zagotoviti tudi metodo za izračun posameznih cen in nadomestil.

- (46) Vrtar ima v nekaterih okoliščinah dvojno vlogo, in sicer kot podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, pri čemer svojim poslovnim uporabnikom zagotavlja jedrno platformno storitev, in po možnosti druge storitve, zagotovljene skupaj z navedeno jedrno platformno storitvijo ali v njeno podporo, hkrati pa istim poslovnim uporabnikom konkurira ali namerava konkurirati pri zagotavljanju enakih ali podobnih storitev ali proizvodov istim končnim uporabnikom. V takih okoliščinah lahko vratar izkoristi svojo dvojno vlogo, tako da podatke, ustvarjene ali zagotovljene s strani svojih poslovnih uporabnikov v okviru dejavnosti teh poslovnih uporabnikov pri uporabi osnovnih platformnih storitev ali storitev, zagotovljenih skupaj s temi jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, uporabi za namene svojih storitev ali proizvodov. Podatki poslovnega uporabnika lahko vključujejo tudi vse podatke, ustvarjene ali zagotovljene med dejavnostmi njegovih končnih uporabnikov. Tako je lahko na primer, kadar vratar poslovnim uporabnikom zagotavlja spletno tržnico ali trgovino s programskimi aplikacijami, hkrati pa zagotavlja storitve kot podjetje, ki zagotavlja spletne storitve na drobno ali programske aplikacije. Da bi se vratarjem preprečilo nepravilno izkoriščanje njihove dvojne vloge, je treba zagotoviti, da pri zagotavljanju podobnih storitev, kot jih zagotavljajo njihovi poslovni uporabniki, ne uporabljajo kakršnih koli zbirnih ali nezbirnih podatkov, ki bi lahko vključevali anonimizirane in osebne podatke, ki niso javno dostopni. Ta obveznost bi se morala uporabljati za vratarja kot celoto, med drugim tudi, vendar ne le, za njegovo poslovno enoto, ki konkurira poslovnim uporabnikom jedrne platformne storitve.
- (47) Poleg tega lahko poslovni uporabniki pri podjetju, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, kupijo storitve spletnega oglaševanja za namen zagotavljanja blaga in storitev končnim uporabnikom. V tem primeru je možno, da podatki niso ustvarjeni v okviru jedrne platformne storitve, ampak jih zagotovi poslovni uporabnik ali so ustvarjeni v okviru njegovih dejavnosti na podlagi zadevne jedrne platformne storitve. V nekaterih primerih ima lahko zadevna jedrna platformna storitev, ki zagotavlja oglaševanje, dvojno vlogo, in sicer tako vlogo podjetja, ki zagotavlja storitve spletnega oglaševanja, kot tudi podjetja, ki zagotavlja storitve, ki konkurirajo poslovnim uporabnikom. Skladno s tem bi se morala obveznost, ki vratarju z dvojno vlogo prepoveduje uporabo podatkov poslovnih uporabnikov, uporabljati tudi za podatke, ki jih je jedrna platformna storitev prejela od podjetij za namene zagotavljanja storitev spletnega oglaševanja, povezanih z zadevno jedrno platformno storitvijo.
- (48) Kar zadeva storitve računalništva v oblaku, bi se morala obveznost neuporabe podatkov poslovnih uporabnikov nanašati tudi na podatke, ki so jih poslovni uporabniki vratarja zagotovili ali ustvarili v okviru uporabe storitve računalništva v oblaku, ki jo zagotavlja vratar, ali prek trgovine s programskimi aplikacijami, ki končnim uporabnikom storitev računalništva v oblaku omogoča dostop do programskih aplikacij. Ta obveznost ne bi smela vplivati na pravico vratarja, da zbirne podatke uporabi za zagotavljanje drugih storitev, zagotovljenih skupaj z njegovo jedrno platformno storitvijo ali v njeno podporo, kot so storitve analize podatkov v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Direktivo 2002/58/ES ter zadevnimi obveznostmi iz te uredbe v zvezi s tovrstnimi storitvami.
- (49) Vrtar lahko v svojem operacijskem sistemu, virtualnem pomočniku ali spletnem brskalniku na različne načine zagotavlja prednost svojim storitvam ali proizvodom oziroma storitvam ali proizvodom tretjih strani v škodo enakim ali podobnim storitvam, ki bi jih lahko končni uporabniki pridobili prek drugih tretjih strani. To se lahko zgodi, kadar vratar predhodno namesti nekatere programske aplikacije ali storitve. Da bi se končnim uporabnikom omogočila izbira, jim vratarji ne bi smeli preprečiti odstranitve katerih koli programskih aplikacij v njihovem operacijskem sistemu. Vrtar lahko takšno odstranitev omeji le, kadar so tovrstne programske aplikacije bistvene za delovanje operacijskega sistema ali naprave. Vrtarji bi morali končnim uporabnikom omogočiti tudi enostavno spreminjanje privzetih nastavitev v operacijskem sistemu, virtualnem pomočniku in spletnem brskalniku, kadar te privzete nastavitve dajejo prednost njihovim programskim aplikacijam in storitvam. To vključuje priklic izbirnega

zaslona ob uporabnikovi prvi uporabi spletnega iskalnika, virtualnega pomočnika ali spletnega brskalnika vratarja, navedenega v sklepu o imenovanju, ki končnim uporabnikom omogoča, da izberejo alternativno privzeto storitev, kadar operacijski sistem vratarja končne uporabnike usmerja na ta spletni iskalnik, virtualnega pomočnika ali spletni brskalnik in kadar virtualni pomočnik ali spletni brskalnik vratarja uporabnika usmeri na spletni iskalnik, naveden v sklepu o imenovanju.

- (50) Pravila, ki jih vratar določi v zvezi z distribucijo programskih aplikacij, lahko v nekaterih okoliščinah omejijo zmožnost končnih uporabnikov za namestitve in učinkovito uporabo programskih aplikacij tretjih strani ali trgovin s programskimi aplikacijami na strojni opremi ali operacijskih sistemih zadevnega vratarja ter zmožnost končnih uporabnikov za dostop do tovrstnih programskih aplikacij ali trgovin s programskimi aplikacijami zunaj jedrnih platformnih storitev zadevnega vratarja. Take omejitve lahko omejijo zmožnost razvijalcev programskih aplikacij za uporabo alternativnih distribucijskih kanalov in zmožnost končnih uporabnikov, da izbirajo med različnimi programskimi aplikacijami v okviru različnih distribucijskih kanalov, ter bi jih bilo treba prepovedati kot omejitve, ki so nepravilne in bi lahko oslabile tekmovalnost jedrnih platformnih storitev. Za zagotovitev tekmovalnosti bi moral vratar poleg tega programskim aplikacijam tretje strani ali trgovinam s programskimi aplikacijami omogočiti, da končnega uporabnika spodbudijo k odločitvi, ali bi morala ta storitev postati privzeta, in omogočiti enostavno izvedbo te spremembe.

Za zagotovitev, da programske aplikacije tretjih strani ali trgovine s programskimi aplikacijami ne ogrožajo celovitosti strojne opreme ali operacijskega sistema, ki ga zagotavlja vratar, bi moral zadevni vratar imeti možnost, da za doseganje tega cilja izvede sorazmerne tehnične ali pogodbene ukrepe, če dokaže, da so nujni in utemeljeni ter da ni na voljo manj omejevalnih načinov za zaščito celovitosti strojne opreme ali operacijskega sistema. Celovitost strojne opreme ali operacijskega sistema bi morala vključevati vse možnosti zasnove, ki jih je treba izvesti in vzdrževati, da se strojna oprema ali operacijski sistem zaščiti pred nepooblaščenim dostopom, in sicer z zagotovitvijo, da varnostni nadzor, določen za zadevno strojno opremo ali operacijski sistem, ne more biti ogrožen. Poleg tega bi moral imeti vratar za zagotovitev, da programske aplikacije tretjih strani ali trgovine s programskimi aplikacijami ne ogrožajo varnosti končnih uporabnikov, možnost, da poleg privzetih nastavitvev izvaja nujno potrebne in sorazmerne ukrepe in nastavitve, ki končnim uporabnikom omogočajo učinkovito zaščito varnosti v zvezi s programskimi aplikacijami tretjih strani ali trgovinami s programskimi aplikacijami, če dokaže, da so taki ukrepi in nastavitve nujno potrebni in utemeljeni ter da ni manj omejujočih sredstev za doseg tega cilja. Vratarju bi bilo treba preprečiti izvajanje takih ukrepov kot privzete nastavitve ali predhodne namestitve.

- (51) Vratarji so pogosto vertikalno integrirani in ponujajo nekatere proizvode ali storitve končnim uporabnikom v okviru svojih jedrnih platformnih storitev ali prek poslovnega uporabnika, nad katerim imajo nadzor, kar pogosto vodi do nasprotja interesov. To lahko vključuje primer, ko vratar zagotavlja svoje spletne posredniške storitve prek spletnega iskalnika. Ko vratarji te proizvode ali storitve ponujajo v okviru jedrne platformne storitve, lahko svoji ponudbi zagotovijo boljši položaj v smislu razvrstitve ter povezanega indeksiranja in iskanja po vsebini, kot ga imajo proizvodi ali storitve tretjih strani, ki tudi delujejo v okviru iste jedrne platformne storitve. To lahko na primer velja za proizvode ali storitve, vključno z drugimi jedrnimi platformnimi storitvami, ki so razvrščeni med rezultati, ki jih sporočijo spletni iskalniki, ali ki so delno ali v celoti vključeni med rezultate spletnih iskalnikov, skupine rezultatov, povezanih z določeno tematiko, ali prikazani skupaj z rezultati spletnega iskalnika, ki jih nekateri končni uporabniki obravnavajo ali uporabljajo kot storitev, ločeno od spletnega iskalnika ali zagotovljeno poleg njega.

Drugi primeri so programske aplikacije, distribuirane prek trgovin s programskimi aplikacijami, ali videi, distribuirani prek platforme za izmenjavo videov, ali proizvodi ali storitve, ki so poudarjeni in prikazani v viru novic spletne storitve družbenega omrežja, ali proizvodi ali storitve, razvrščeni med rezultate iskanja ali prikazani na spletni tržnici, ali proizvodi ali storitve, ki se ponujajo prek virtualnega pomočnika. Takšna zagotovitev boljšega položaja za lastno ponudbo vratarja se lahko izvede še pred razvrstitvijo na podlagi iskanja, na primer med iskanjem po vsebini in indeksiranjem. Vratar lahko na primer že med iskanjem po vsebini kot procesom odkrivanja novih in posodobljenih vsebin ter indeksiranjem, ki vključuje shranjevanje in organiziranje vsebine, najdene med

postopkom iskanja po vsebini, daje prednost svoji vsebini pred vsebino tretjih strani. V teh okoliščinah ima vratar dvojno vlogo, in sicer vlogo posrednika za tretja podjetja in vlogo podjetja, ki neposredno zagotavlja proizvode ali storitve. Tovrstni vratarji lahko zato neposredno ogrožajo tekmovalnost zadevnih proizvodov ali storitev v okviru zadevnih jedrnih platformnih storitev v škodo poslovnih uporabnikov, ki jih vratar ne nadzira.

- (52) V takih situacijah vratar ne bi smel s pravnimi, poslovnimi ali tehničnimi sredstvi pri razvrstitvi v okviru jedrne platformne storitve ter povezanega indeksiranja in iskanja po vsebini diferencirano ali prednostno obravnavati proizvodov ali storitev, ki jih ponuja sam ali prek poslovnega uporabnika, ki ga nadzira. Za zagotovitev učinkovitosti te obveznosti bi morali biti pogoji, ki se uporabljajo pri taki razvrstitvi, prav tako splošno pravični in pregledni. Razvrstitev bi morala v teh primerih vključevati vse oblike relativnega mesta vidnosti, vključno s prikazom, oceno, povezovanjem ali glasovnimi rezultati, zajemati pa bi morala tudi primere, ko jedrna platformna storitev končnemu uporabniku predstavi ali sporoči le en rezultat. Za zagotovitev, da je ta obveznost učinkovita in je ni mogoče zaobiti, bi se morala uporabljati tudi za vsak ukrep, ki ima enakovreden učinek kot diferencirano ali prednostno obravnavanje pri razvrstitvi. Tudi smernice, sprejete v skladu s členom 5 Uredbe (EU) 2019/1150, bi morale olajšati izvajanje in izvrševanje te obveznosti.
- (53) Vratarji ne bi smeli omejevati ali preprečevati svobodne izbire končnih uporabnikov, tako da bi jim tehnično ali drugače preprečevali menjavanje različnih programskih aplikacij in storitev ali naročanje nanje. Tako bi bilo več podjetjem omogočeno, da ponujajo svoje storitve, kar bi nazadnje končnim uporabnikom zagotovilo večjo izbiro. Vratarji bi morali zagotoviti svobodno izbiro, ne glede na to, ali so proizvajalci strojne opreme, prek katere uporabniki dostopajo do zadevnih programskih aplikacij ali storitev, in ne bi smeli ustvarjati umetnih tehničnih ali drugih ovir, zaradi katerih bi bilo menjavanje nemogoče ali neučinkovito. Zgolj ponujanje določenega proizvoda ali storitve potrošnikom, tudi s predhodno namestitvijo, in izboljšanje ponudbe končnim uporabnikom, kot so znižanja cen ali izboljšanje kakovosti, se ne bi smeli šteti za prepovedano oviro menjavanju.
- (54) Vratarji lahko ovirajo dostop končnih uporabnikov do spletne vsebine in storitev, vključno s programskimi aplikacijami. Zato bi bilo treba določiti pravila za zagotovitev, da ravnanje vratarjev ne ogroža pravic končnih uporabnikov do dostopa do odprtega interneta. Vratarji lahko tudi tehnično omejujejo zmožnost končnih uporabnikov za učinkovito menjavanje različnih podjetij, ki zagotavljajo storitev dostopa do interneta, zlasti z nadziranjem strojne opreme ali operacijskih sistemov. To izkrivlja enake konkurenčne pogoje za storitve dostopa do interneta in nazadnje škodi končnim uporabnikom. Zato bi bilo treba zagotoviti, da vratarji ne omejujejo neutemeljeno končnih uporabnikov, ko ti izbirajo podjetje, ki jim zagotavlja storitev dostopa do interneta.
- (55) Vratar lahko zagotavlja storitve ali strojno opremo, kot so nosljive naprave, ki imajo dostop do funkcij strojne ali programske opreme naprave, do katere se dostopa ali ki se upravlja prek operacijskega sistema ali virtualnega pomočnika, da bi končnim uporabnikom ponudil posebne funkcionalnosti. V tem primeru konkurenčni ponudniki storitev ali strojne opreme, kot so ponudniki nosljivih naprav, zahtevajo enako učinkovito interoperabilnost z istimi funkcijami strojne ali programske opreme in dostop do njih za namene interoperabilnosti, da bi lahko končnim uporabnikom zagotovili konkurenčno ponudbo.
- (56) Vratarji lahko imajo tudi dvojno vlogo razvijalcev operacijskih sistemov in proizvajalcev naprav, vključno z vsako tehnično funkcionalnostjo, ki jo taka naprava lahko ima. Vratar, ki je proizvajalec naprave, lahko na primer omeji dostop do nekaterih njenih funkcionalnosti, kot so tehnologije brezžične komunikacije kratkega dosega, varnostni elementi in procesorji, mehanizmi avtentikacije in programska oprema, ki se uporablja za delovanje teh tehnologij, ki so lahko potrebne za učinkovito zagotavljanje storitve, ki jo skupaj z jedrno platformno storitvijo ali v njeno podporo zagotavlja vratar, pa tudi vsako potencialno tretje podjetje, ki zagotavlja tako storitev.

- (57) Če se dvojne vloge uporabljajo na način, ki drugim ponudnikom storitev in strojne opreme preprečuje, da bi pod enakimi pogoji imeli dostop do istih funkcij operacijskega sistema, strojne opreme ali programske opreme, ki so na voljo ali jih vratar uporablja pri zagotavljanju lastnih dopolnilnih ali podpornih storitev ali strojne opreme, bi to lahko znatno ogrozilo inovacije tovrstnih drugih ponudnikov in izbiro končnih uporabnikov. Zato bi bilo treba od vratarjev zahtevati, da brezplačno zagotovijo učinkovito interoperabilnost z istimi funkcijami operacijskega sistema, strojne opreme ali programske opreme, ki so na voljo ali se uporabljajo pri zagotavljanju lastnih dopolnilnih in podpornih storitev in strojne opreme, ter dostop do njih za namene interoperabilnosti. Tak dostop se lahko zahteva tudi za programske aplikacije, povezane z zadevnimi storitvami, ki se zagotavljajo skupaj z jedrno platformno storitvijo ali v njeno podporo, da se učinkovito razvijejo in zagotovijo funkcionalnosti, interoperabilne s tistimi, ki jih zagotavljajo vratarji. Namen obveznosti je konkurenčnim tretjim stranem omogočiti, da se prek vmesnikov ali podobnih rešitev medsebojno povežejo z zadevnimi funkcijami tako učinkovito kot prek storitev ali strojne opreme vratarja.
- (58) Pogoji, pod katerimi vratarji zagotavljajo storitve spletnega oglaševanja poslovnim uporabnikom, vključno z oglaševalci in založniki, so pogosto nepregledni in nejasni. Zato so oglaševalci in založniki pogosto preslabo informirani o učinku določenega oglasa. Da bi se dodatno povečale pravičnost, preglednost in tekmovalnost storitev spletnega oglaševanja, navedenih v sklepu o imenovanju, in tistih, ki so popolnoma integrirane z drugimi jedrnimi platformnimi storitvami istega podjetja, bi morali vratarji oglaševalcem in založnikom ter tretjim stranem, ki jih pooblastijo oglaševalci in založniki, na zahtevo zagotoviti brezplačen dostop do svojih orodij za merjenje uspešnosti ter podatkov, vključno z zbirnimi in nezbirnimi podatki, ki jih oglaševalci, pooblašcene tretje strani, kot so oglaševalske agencije, ki delujejo v imenu podjetja, ki objavi oglas, in založniki potrebujejo za izvedbo svojega neodvisnega preverjanja zagotavljanja zadevnih storitev spletnega oglaševanja.
- (59) Vratarji imajo korist od dostopa do velike količine podatkov, ki jih zbirajo ob zagotavljanju jedrnih platformnih storitev in drugih digitalnih storitev. Za zagotovitev, da vratarji ne ogrožajo tekmovalnosti jedrnih platformnih storitev ali inovacijskega potenciala dinamičnega digitalnega sektorja z omejevanjem menjavanja ali večdomnosti, bi bilo treba končnim uporabnikom, pa tudi tretjim stranem, ki jih pooblasti končni uporabnik, odobriti učinkovit in takojšen dostop do podatkov, ki so jih zagotovili ali ki so bili ustvarjeni z njihovo dejavnostjo v okviru ustreznih jedrnih platformnih storitev vratarja. Podatki bi morali biti prejeti v obliki, ki je za končnega uporabnika ali zadevno tretjo stran, ki jo končni uporabnik pooblasti in na katero se podatki prenesejo, takoj in učinkovito dostopna in uporabna. Vratarji bi morali z ustreznimi in visokokakovostnimi tehničnimi ukrepi, kot so vmesniki za aplikacijsko programiranje, zagotoviti tudi, da lahko končni uporabniki ali tretje strani, ki jih pooblastijo končni uporabniki, podatke prosto prenašajo neprekinjeno in v realnem času. To bi moralo veljati tudi za vse druge podatke na različnih stopnjah združevanja, potrebne za učinkovito omogočanje tovrstne prenosljivosti. V izogib dvomom obveznost vratarja, da zagotovi učinkovito prenosljivost podatkov na podlagi te uredbe, dopolnjuje pravico do prenosljivosti podatkov na podlagi Uredbe (EU) 2016/679. Olajšanje menjavanja in večdomnosti bi moralo po drugi strani voditi v povečanje izbire za končne uporabnike in deluje kot spodbuda vratarjem in poslovnim uporabnikom za inovacije.
- (60) Poslovni uporabniki, ki uporabljajo jedrne platformne storitve, ki jih zagotavljajo vratarji, in končni uporabniki teh poslovnih uporabnikov zagotavljajo in ustvarjajo velike količine podatkov. Za zagotovitev dostopa poslovnih uporabnikov do ustreznih podatkov, ki so bili tako ustvarjeni, bi jim moral vratar na njihovo zahtevo brezplačno zagotoviti učinkovit dostop do teh podatkov. Ta dostop bi bilo treba omogočiti tudi tretjim stranem, s katerimi so poslovni uporabniki sklenili pogodbo in ki delujejo kot obdelovalci teh podatkov za poslovne uporabnike. Dostop bi moral vključevati dostop do podatkov, ki jih v okviru drugih storitev, ki jih zagotavlja isti vratar, zagotovijo ali ustvarijo isti poslovni uporabniki in isti končni uporabniki teh poslovnih uporabnikov, vključno s storitvami, ki se zagotavljajo skupaj z jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, kadar je to neločljivo povezano z zadevnim zahtevkom. V ta namen vratar ne bi smel uporabljati nobenih pogodbenih ali drugih omejitev, ki bi poslovnim uporabnikom preprečevale dostop do zadevnih podatkov, in bi moral poslovnim uporabnikom omogočiti, da od svojih končnih uporabnikov pridobijo soglasje za dostop do teh podatkov in njihovo pridobivanje, kadar se tako soglasje zahteva na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 in Direktive 2002/58/ES. Vratarji bi morali z ustreznimi tehničnimi ukrepi zagotoviti tudi neprekinjen dostop do teh podatkov v realnem času, na primer z namestitvijo visokokakovostnih vmesnikov za aplikacijsko programiranje ali integriranih orodij za manjše poslovne uporabnike.

- (61) Vrednost spletnih iskalnikov za njihove poslovne in končne uporabnike se povečuje s povečevanjem skupnega števila teh uporabnikov. Podjetja, ki so ponudniki spletnih iskalnikov, zbirajo in hranijo zbirne podatkovne nize, ki vsebujejo informacije o tem, kaj so uporabniki iskali in kako so ravnali s pridobljenimi rezultati. Podjetja, ki so ponudniki spletnih iskalnikov, te podatke zbirajo pri iskanjih v okviru njihovega lastnega spletnega iskalnika, in, kadar je ustrezno, pri iskanjih na platformah njihovih poslovnih partnerjev nižje v verigi. Dostop vratarjev do podatkov o razvrstitvi, poizvedbah, klikih in ogledih je pomembna ovira za vstop in širitev, ki ogroža tekmovalnost spletnih iskalnikov. Zato bi bilo treba od vratarjev zahtevati, da pod pravičnimi, razumnimi in nediskriminatornimi pogoji zagotovijo dostop do teh podatkov o razvrstitvi, poizvedbah, klikih in ogledih v zvezi z brezplačnim in plačljivim iskanjem, ki so ga potrošniki opravili v okviru storitev spletnih iskalnikov, drugim podjetjem, ki zagotavljajo te storitve, da bi lahko ta tretja podjetja optimizirala svoje storitve in tekmovala z zadevnimi jedrnimi platformnimi storitvami. Tak dostop bi bilo treba omogočiti tudi tretjim stranem, s katerimi so ponudniki spletnih iskalnikov sklenili pogodbo in ki delujejo kot obdelovalci teh podatkov za ta spletni iskalnik. Vrtarar bi moral pri zagotavljanju dostopa do svojih iskalnih podatkov ustrezno, na primer z anonimizacijo osebnih podatkov, zavarovati osebne podatke končnih uporabnikov, tudi pred morebitnimi tveganji ponovne identifikacije, ne da bi znatno zmanjšal kakovost ali uporabnost podatkov. Zadevni podatki so anonimizirani, če so osebni podatki nepovratno spremenjeni na tak način, da informacije niso povezane z določeno ali določljivo fizično osebo, ali kadar so osebni podatki anonimizirani na tak način, da posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni ali ni več določljiv.
- (62) Za trgovine s programskimi aplikacijami, spletne iskalnike in spletne storitve družbenega mreženja, navedene v sklepu o imenovanju, bi morali vratarji objaviti in uporabljati splošne pogoje dostopa, ki bi morali biti pravični, razumni in nediskriminatorni. V teh splošnih pogojih bi moral biti določen alternativni mehanizem reševanja sporov na ravni Unije, ki je lahko dostopen, nepristranski, neodvisen in brezplačen za poslovne uporabnike ter ki ne posega v stroške poslovnega uporabnika in sorazmerne ukrepe za preprečevanje zlorabe mehanizma reševanja sporov s strani poslovnih uporabnikov. Mehanizem reševanja sporov ne bi smel posegati v pravico poslovnih uporabnikov, da uveljavljajo pravna sredstva pred sodnimi organi v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom. Zlasti vratarji, ki zagotavljajo dostop do trgovin s programskimi aplikacijami, so pomembna vstopna točka za poslovne uporabnike, ki želijo doseči končne uporabnike. Glede na neuravnoteženost pogajalske moči med temi vratarji in poslovnimi uporabniki njihovih trgovin s programskimi aplikacijami tem vratarjem ne bi smelo biti dovoljeno določanje splošnih pogojev, vključno s pogoji oblikovanja cen, ki bi bili nepravični ali bi povzročili neutemeljeno razlikovanje.

Pogoji oblikovanja cen ali drugi splošni pogoji dostopa bi se morali šteti za nepravične, če povzročajo neravnovesje med pravicami in obveznostmi poslovnih uporabnikov, pomenijo prednost za vratarja, ki je nesorazmerna s storitvijo, ki jo vratar zagotavlja poslovnim uporabnikom, ali postavljajo poslovne uporabnike v slabši položaj pri zagotavljanju istih ali podobnih storitev, kot jih zagotavlja vratar. Za določitev pravičnosti splošnih pogojev dostopa se lahko uporabijo naslednja referenčna merila: cene ali pogoji, ki so jih drugi ponudniki trgovin s programskimi aplikacijami določili za enake ali podobne storitve; cene ali pogoji, ki jih je ponudnik trgovine s programskimi aplikacijami določil za drugačne povezane ali podobne storitve ali različne vrste končnih uporabnikov; cene ali pogoji, ki jih je ponudnik trgovine s programskimi aplikacijami določil za enake storitve v različnih geografskih regijah; cene ali pogoji, ki jih je ponudnik trgovine s programskimi aplikacijami določil za enako storitev, kot jo vratar zagotavlja sam sebi. Ta obveznost ne bi smela ustvarjati pravice do dostopa in ne bi smela posegati v zmožnost ponudnikov trgovin s programskimi aplikacijami, spletnih iskalnikov in spletnih storitev družbenega mreženja, da prevzamejo potrebno odgovornost v boju proti nezakoniti in neželeni vsebini, kot je določeno v Uredbi o enotnem trgu digitalnih storitev.

- (63) Vrtarji lahko ovirajo zmožnost poslovnih uporabnikov in končnih uporabnikov, da se odjavijo od jedrne platformne storitve, na katero so se pred tem naročili. Zato bi bilo treba določiti pravila, s katerimi bi preprečili situacijo, v kateri bi vratarji ogrozili pravice poslovnih uporabnikov in končnih uporabnikov do svobodne izbire, katero jedrno platformno storitev bodo uporabljali. Da se ohrani svobodna izbira poslovnih uporabnikov in končnih uporabnikov, vratarju ne bi smelo biti dovoljeno, da poslovnim uporabnikom ali končnim uporabnikom po nepotrebnem oteži ali zaplete odjavo od jedrne platformne storitve. Zaprtje računa ali odjava ne bi smela biti bolj zapletena kot odprtje računa ali naročilo na isto storitev. Vrtarji pri prenehanju pogodb s svojimi končnimi

uporabniki ali poslovnimi uporabniki ne bi smeli zahtevati dodatnih pristojbin. Vratarji bi morali zagotoviti, da so pogoji za prenehanje pogodb vedno sorazmerni in jih končni uporabniki lahko izpolnijo brez nepotrebnih težav, na primer v zvezi z razlogi za odpoved, odpovednim rokom ali obliko take odpovedi. To ne posega v nacionalno zakonodajo, ki se uporablja v skladu s pravom Unije in ki določa pravice in obveznosti v zvezi s pogoji za prenehanje zagotavljanja jedrnih platformnih storitev s strani končnih uporabnikov.

- (64) Nezadostna interoperabilnost vratarjem, ki zagotavljajo medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke, omogoča, da imajo koristi od močnih mrežnih učinkov, kar prispeva k zmanjšanju tekmovalnosti. Poleg tega vratarji ne glede na „večdomnost“ končnih uporabnikov pogosto zagotavljajo medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke, kot del svojega ekosistema platform, to pa še povečuje vstopne ovire za alternativne ponudnike takih storitev in povečuje stroške končnih uporabnikov pri menjavi. Brez poseganja v Direktivo (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾ ter zlasti v pogoje in postopke iz člena 61 Direktive bi morali zato vratarji tretjim ponudnikom medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, brezplačno in na zahtevo zagotoviti interoperabilnost z nekaterimi osnovnimi funkcionalnostmi storitev, ki jih zagotavljajo lastnim končnim uporabnikom.

Vratarji bi morali zagotoviti interoperabilnost za tretje ponudnike medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, ki ponujajo ali nameravajo ponujati njihove medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke, končnim uporabnikom in poslovnim uporabnikom v Uniji. Za lažje praktično izvajanje takšne interoperabilnosti bi bilo treba od zadevnega vratarja zahtevati, da objavi referenčno ponudbo s tehničnimi podrobnostmi ter splošnimi načeli in pogoji interoperabilnosti z medosebnimi komunikacijskimi storitvami, neodvisnimi od številke. Komisija bi morala imeti možnost, da se po potrebi posvetuje z Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije, da bi ugotovila, ali tehnične podrobnosti ter splošna načela in pogoji, objavljeni v referenčni ponudbi, ki jih vratar namerava izvajati ali jih izvaja, zagotavljajo izpolnjevanje te obveznosti.

Vratar in ponudnik, ki je predložil zahtevo, bi morala v vseh primerih zagotoviti, da interoperabilnost ne ogroža visoke ravni varnosti in varstva podatkov v skladu s njunimi obveznostmi iz te uredbe in veljavnim pravom Unije, zlasti Uredbo (EU) 2016/679 in Direktivo 2002/58/ES. Obveznost glede interoperabilnosti ne bi smela posegati v informacije in izbire, ki se dajo na voljo končnim uporabnikom medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, vratarja in ponudnika, ki je predložil zahtevo, v skladu s to uredbo in drugim pravom Unije, zlasti Uredbo (EU) 2016/679.

- (65) Da se zagotovi učinkovitost obveznosti iz te uredbe, ob hkratnem zagotavljanju, da bodo te obveznosti omejene na to, kar je potrebno za zagotovitev tekmovalnosti in odpravo škodljivih učinkov nepoštenih praks vratarjev, je pomembno, da se jasno opredelijo in omejijo, da bi jih vratar lahko v celoti izpolnjeval ob popolnem spoštovanju prava, ki se uporablja, zlasti pa Uredbe (EU) 2016/679 in Direktive 2002/58/ES ter zakonodaje o varstvu potrošnikov, kibernetiki, varnosti proizvodov in zahtevah glede dostopnosti, vključno z Direktivo (EU) 2019/882 in Direktivo (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾. Vratarji bi morali že s samo zasnovo zagotoviti skladnost s to uredbo. Zato bi morali biti potrebni ukrepi kolikor se le da vključeni v tehnološko zasnovo, ki jo uporabljajo vratarji.

⁽¹⁴⁾ Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

⁽¹⁵⁾ Direktiva (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja (UL L 327, 2.12.2016, str. 1).

V nekaterih primerih bi lahko bilo ustrezno, da Komisija po dialogu z zadevnim vratarjem in potem ko so lahko tretje strani predložile pripombe, podrobneje opredeli nekatere ukrepe, ki bi jih zadevni vratar moral sprejeti, da bi učinkovito izpolnjeval obveznosti, za katero je možna podrobnejša opredelitev, ali, v primeru izogibanja, vse obveznosti. Taka podrobnejša opredelitev bi morala biti mogoča zlasti tedaj, kadar lahko na izvajanje posamezne obveznosti, za katero je možna podrobnejša opredelitev, vplivajo razlike v storitvah znotraj ene same kategorije jedrnih platformnih storitev. V ta namen bi moral imeti vratar možnost, da Komisijo zaprosi, da začne postopek, v okviru katerega lahko Komisija podrobneje opredeli nekatere od ukrepov, ki bi jih zadevni vratar moral sprejeti, da bi učinkovito izpolnil te obveznosti.

Odločanje o tem, ali in kdaj bi bilo treba zagotoviti takšno podrobnejšo opredelitev, ob spoštovanju načel enake obravnave, sorazmernosti in dobrega upravljanja, bi moralo biti diskrecijska pravica Komisije. V zvezi s tem bi morala Komisija navesti glavne razloge, ki so podlaga za njeno oceno, vključno z vsemi prednostnimi nalogami izvrševanja. Ta postopek se ne bi smel uporabljati za spodkopavanje učinkovitosti te uredbe. Poleg tega ta postopek ne posega v pooblastila Komisije, da sprejme sklep, s katerim ugotovi, da vratar ne izpolnjuje katere izmed obveznosti iz te uredbe, vključno z možnostjo, da se izreče globa ali periodična denarna kazen. Komisija bi morala imeti možnost, da ponovno začne postopek, tudi kadar se izkaže, da določeni ukrepi niso učinkoviti. S ponovnim začetkom postopka iz razloga, da s sklepom sprejeta podrobnejša opredelitev ni učinkovita, bi morala Komisija dobiti možnost, da vnaprej spremeni podrobnejšo opredelitev. Komisija bi morala imeti tudi možnost, da določi razumen rok, v katerem se lahko postopek ponovno začne, če se izkaže, da določeni ukrepi niso učinkoviti.

- (66) Kot dodaten element za zagotovitev sorazmernosti bi bilo treba vratarjem omogočiti, da v izjemnih okoliščinah, nad katerimi nimajo nadzora, kot je nepredviden zunanji pretres, zaradi katerega je začasno prekinjen velik del povpraševanja končnih uporabnikov po zadevni jedrni platformni storitvi, zahtevajo zadržanje specifične obveznosti, kolikor je potrebno, pri čemer vratar dokaže, da izpolnjevanje specifične obveznosti ogroža ekonomsko sposobnost poslovanja zadevnega vratarja v Uniji. Komisija bi morala opredeliti izjemne okoliščine, ki upravičujejo zadržanje, in ga redno pregledovati, da bi presodila, ali pogoji zanj še vedno veljajo.
- (67) V izjemnih okoliščinah, utemeljenih le na podlagi javnega zdravja ali javne varnosti, kot je določeno v pravu Unije in kot razlaga Sodišče, bi morala Komisija imeti možnost, da odloči, da se specifična obveznost za konkretno jedrno platformno storitev ne uporablja. Če je tema javnima interesoma povzročena škoda, bi to lahko kazalo na to, da so stroški izvrševanja neke obveznosti za družbo kot celoto v določenih izjemnih primerih previsoki in zato nesorazmerni. Komisija bi morala imeti možnost, da po potrebi olajša izpolnjevanje obveznosti tako, da oceni, ali je upravičeno omejeno in ustrezno utemeljeno zadržanje ali izvzetje. To bi moralo zagotoviti sorazmernosti obveznosti iz te uredbe, ne da bi bili ogroženi načrtovani *ex ante* učinki na pravičnost in tekmovalnost. Kadar je takšno izvzetje odobreno, bi morala Komisija svojo odločitev pregledati vsako leto.
- (68) Do roka za izpolnitev svojih obveznosti v skladu s to uredbo bi morali vratarji v okviru obveznega poročanja obveščati Komisijo o ukrepih, ki jih nameravajo izvesti ali so jih izvedli za zagotovitev učinkovitega izpolnjevanja teh obveznosti, vključno z ukrepi za spoštovanje Uredbe (EU) 2016/679, če so pomembni za izpolnjevanje obveznosti, določenih na podlagi te uredbe, kar bi moralo Komisiji omogočiti izpolnjevanje njenih obveznosti na podlagi te uredbe. Poleg tega bi moral biti javno dostopen tudi jasen in razumljiv nezaupen povzetek takih informacij ob upoštevanju pravnega interesa vratarjev glede varstva njihovih poslovnih skrivnosti in drugih zaupnih informacij. Ta nezaupna objava bi morala tretjim stranem omogočiti, da ocenijo, ali vratarji izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe. Takšno poročanje ne bi smelo posegati v morebitne izvršilne ukrepe Komisije v času po poročanju. Komisija bi morala na spletu objaviti povezavo do nezaupnega povzetka poročila in vse druge javne informacije na podlagi obveznosti obveščanja na podlagi te uredbe, da se zagotovi dostopnost takih informacij na uporaben in celovit način, zlasti za mala in srednja podjetja (MSP).

- (69) Obveznosti vratarjev bi bilo treba posodobiti šele po temeljiti preiskavi narave in učinka določenih praks, za katere je bilo morda po poglobljeni preiskavi na novo ugotovljeno, da so nepošteno ali da omejujejo tekmovalnost na enak način kot nepošteno prakse iz te uredbe, čeprav jih področje uporabe sedanjega sklopa obveznosti morda ne zajema. Komisija bi morala imeti možnost, da na lastno pobudo ali na utemeljeno zahtevo vsaj treh držav članic začne preiskavo, da bi ugotovila, ali je treba obstoječe obveznosti posodobiti. Države članice bi morale ob predložitvi takih utemeljenih zahtev imeti možnost, da vključijo informacije o novih ponudbah proizvodov, storitev, programske opreme ali funkcij, ki vzbujajo pomisleke glede tekmovalnosti in pravičnosti, če se te izvajajo v okviru obstoječih jedrnih platformnih storitev ali kako drugače. Če Komisija po opravljeni raziskavi trga meni, da bi bilo treba spremeniti bistvene elemente te uredbe, kot je vključitev novih obveznosti, ki se razlikujejo od istih vprašanj v zvezi s tekmovalnostjo ali pravičnostjo, obravnavanih v tej uredbi, bi morala predložiti predlog za spremembo te uredbe.
- (70) Glede na znatno gospodarsko moč vratarjev je pomembno, da se obveznosti izvajajo učinkovito in da se ne zaobidejo. V ta namen bi se morala zadevna pravila uporabljati za vsako prakso vratarja ne glede na njeno obliko in ne glede na to, ali je pogodbene, poslovne, tehnične ali druge narave, kolikor praksa ustreza vrsti prakse, za katero velja ena od obveznosti iz te uredbe. Ravnanje vratarjev ne bi smelo spodkopavati učinkovitosti prepovedi in obveznosti iz te uredbe. Pri tem ravnanju je med drugim mišljena zasnova, ki jo uporablja vratar, predstavitev odločitev končnih uporabnikov na nenevtralen način ali uporaba strukture, funkcije ali načina delovanja uporabniškega vmesnika ali njegovega dela za spodkopavanje ali omejevanje avtonomije, odločanja ali izbire uporabnika. Poleg tega vratarju ne bi smelo biti dovoljeno ravnanje, s katerim bi ogrožal interoperabilnost, kot se to zahteva na podlagi te uredbe, na primer z uporabo neupravičenih tehničnih zaščitnih ukrepov, diskriminatornimi pogoji storitev, nezakonito prilastitvijo avtorskih pravic pri vmesnikih za aplikacijsko programiranje ali zavajajočimi informacijami. Vratarjem ne bi smelo biti dovoljeno, da njihovo imenovanje zaobidejo z umetnim segmentiranjem, razdeljevanjem, deljenjem, razčlenjevanjem ali ločevanjem svojih jedrnih platformnih storitev, da bi se izognili količinskim mejnim vrednostim iz te uredbe.
- (71) Da bi se zagotovila učinkovitost pregledovanja statusa vratarjev in možnost prilagoditve seznama jedrnih platformnih storitev, ki jih zagotavlja vratar, bi morali vratarji – še preden jih izvedejo – obvestiti Komisijo o vseh svojih nameranih pridobitvah drugih podjetij, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve ali katere koli druge storitve, ki se zagotavljajo v digitalnem sektorju, ali druge storitve, ki omogočajo zbiranje podatkov. Te informacije ne bi smele koristiti le postopkom pregledovanja statusa posameznih vratarjev, temveč bodo zagotovile tudi informacije, ki so ključne za spremljanje širših trendov tekmovalnosti v digitalnem sektorju, in bi jih zato lahko bilo koristno preučiti v okviru tržnih preiskav iz te uredbe. Poleg tega bi morala Komisija o takih informacijah obveščati države članice, saj jih lahko uporabijo za namene nacionalnega nadzora združitve in, ker ima nacionalni pristojni organ v določenih okoliščinah možnost, da te pridobitve predloži v obravnavo Komisiji, za namene nadzora združitve. Komisija bi morala vsako leto objaviti seznam prevzemov, o katerih jo je obvestil vratar. Da se zagotovi potrebna preglednost in uporabnost takih informacij za različne namene iz te uredbe, bi morali vratarji zagotoviti vsaj informacije o podjetjih, ki jih koncentracija zadeva, svoj letni promet v Uniji in na svetovni ravni, njihovo področje dejavnosti, vključno z dejavnostmi, ki so neposredno povezane s koncentracijo, vrednost transakcije ali njeno ocenjeno vrednost, povzetek koncentracije, vključno z njeno naravo in utemeljitvijo, pa tudi seznam držav članic, ki jih ta operacija zadeva.
- (72) Interesi končnih uporabnikov glede varstva podatkov in zasebnosti so pomembni za vsako oceno morebitnih negativnih učinkov zaznane prakse vratarjev v zvezi z zbiranjem in kopičenjem velikih količin podatkov od končnih uporabnikov. Zagotavljanje ustreznih ravni preglednosti praks oblikovanja profilov, ki jih uporabljajo vratarji, med drugim, vendar ne izključno oblikovanja profilov v smislu člena 4, točka 4, Uredbe (EU) 2016/679, omogoča večjo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev. Preglednost ustvarja zunanji pritisk na vratarje, da oblikovanje podrobnih profilov potrošnikov ne bi postalo panožni standard, glede na to, da morebitni novi udeleženci ali zagonska podjetja ne morejo imeti podobno obsežnega in enako podrobnega dostopa do podatkov. Večja preglednost bi morala drugim podjetjem, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, omogočiti boljše medsebojno razlikovanje na podlagi vrhunskih jamstev zasebnosti.

Za zagotovitev minimalne ravni učinkovitosti te obveznosti glede preglednosti bi morali vratarji predložiti vsaj neodvisno revidiran opis podlage, na kateri se izvaja oblikovanje profilov, in navesti, ali se v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 upoštevajo osebni podatki in podatki, ki izhajajo iz dejavnosti uporabnika, uporabljeno obdelavo, namen, za katerega je profil oblikovan in nazadnje uporabljen, trajanje oblikovanja profilov, učinek takega oblikovanja profilov na storitve vratarja in sprejete ukrepe, s katerimi je učinkovito omogočena seznanjenost končnih uporabnikov z zadevno uporabo takega oblikovanja profilov, pa tudi ukrepe, s katerimi se poskuša pridobiti njihovo soglasje ali se jim omogoči, da soglasje zavrnejo ali preklicajo. Komisija bi morala revidirani opis posredovati Evropskemu odboru za varstvo podatkov za jasnejše izvrševanje pravil Unije o varstvu podatkov. Komisija bi morala biti pooblaščenca za razvoj metodologije in postopka za revidirani opis v posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, Evropskim odborom za varstvo podatkov, civilno družbo in strokovnjaki v skladu z Uredbama (EU) št. 182/2011 ⁽¹⁶⁾ in (EU) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.

- (73) Da se zagotovi dosledno in trajno doseganje ciljev te uredbe, bi morala Komisija imeti možnost oceniti, ali bi bilo treba podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, imenovati za vratarja, čeprav ne dosega kvantitativnih mejnih vrednosti iz te uredbe; ali sistematično neizpolnjevanje obveznosti vratarja upravičuje uvedbo dodatnih popravilnih ukrepov; ali bi bilo treba na seznam jedrnih platformnih storitev dodati več storitev v digitalnem sektorju in ali je treba preučiti dodatne prakse, ki so podobno nepošteno in omejujejo tekmovalnost digitalnih trgov. Taka ocena bi morala temeljiti na preiskavah trga, ki jih je treba izvesti v ustreznem časovnem okviru z jasnimi postopki in roki, da se podpre predhodni učinek te uredbe na tekmovalnost in pravičnost v digitalnem sektorju ter zagotovi potrebna stopnja pravne varnosti.
- (74) Komisija bi morala imeti možnost, da po preiskavi trga potrdi, da podjetje, ki ponuja jedrno platformno storitev, izpolnjuje vsa splošna kvalitativna merila za določitev za vratarja. V tem primeru bi morale to podjetje načeloma izpolnjevati vse zadevne obveznosti iz te uredbe. Vendar bi morala Komisija vratarjem, ki jih je imenovala, ker je bilo mogoče predvideti, da bodo v bližnji prihodnosti dosegli utrjen in trajen položaj, naložiti le tiste obveznosti, ki so nujne in primerne za preprečitev, da bi zadevni vratar pri svojem poslovanju dosegel utrjen in trajen položaj. Komisija bi morala v zvezi s takimi uveljavljajočimi se vratarji upoštevati, da je ta status načeloma začasen, in bi bilo torej treba v določenem trenutku odločiti, ali naj se takemu podjetju, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, naloži celoten sklop obveznosti vratarja, ker je dosegel utrjen in trajen položaj, ali pa naj se vse predhodno naložene obveznosti odpravijo, ker pogoji za imenovanje naposled niso bili izpolnjeni.
- (75) Komisija bi morala preiskati in oceniti, ali bi bilo za zagotovitev, da vratar ne bo ogrozil ciljev te uredbe s sistematičnim neizpolnjevanjem ene ali več obveznosti iz nje, primerno sprejeti dodatne ravnalne, ali če je primerno, strukturne popravne ukrepe. To velja v primeru, kadar je Komisija v obdobju osmih let za vratarja izdala vsaj tri sklepe o neizpolnjevanju obveznosti, ki se lahko nanašajo na različne jedrne platformne storitve in različne obveznosti iz te uredbe, ter če je vratar ohranil, razširil ali še okrepil svoj vpliv na notranjem trgu, gospodarsko odvisnost svojih poslovnih in končnih uporabnikov od svojih jedrnih platformnih storitev ali utrjenost svojega položaja. Za vratarja bi se moralo šteti, da je ohranil, razširil ali okrepil svoj položaj vratarja, kadar kljub izvršilnim ukrepom, ki jih je sprejela Komisija, še vedno ima ali je dodatno konsolidiral ali utrdil svojo težo v smislu vstopne točke, prek katere poslovni uporabniki dosegajo končne uporabnike.

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

Komisija bi morala biti v takih primerih pooblaščen za uvedbo kakršnega koli popravnega ukrepa, bodisi ravnalnega bodisi strukturnega, ob ustreznem upoštevanju načela sorazmernosti. V tej zvezi bi morala biti Komisija pooblaščen da vratarju v omejenem obdobju prepove – kolikor je tak popravni ukrep sorazmeren in potreben za ohranitev ali ponovno vzpostavitev pravičnosti in tekmovalnosti, ki ju je prizadelo sistematično neizpolnjevanje obveznosti – izvedbo koncentracije v zvezi z jedrnimi platformnimi storitvami ali drugimi storitvami, ki se zagotavljajo v digitalnem sektorju, ali storitvami, ki omogočajo zbiranje podatkov, na katere vpliva sistematično neizpolnjevanje obveznosti. Da se omogoči učinkovito sodelovanje tretjih strani in možnost preizkusa popravni ukrepov pred njihovo uporabo, bi morala Komisija objaviti podroben nezaupen povzetek primera in ukrepov, ki se sprejmejo. Komisija bi morala imeti možnost, da znova začne postopek, tudi kadar se izkaže, da določeni popravni ukrepi niso učinkoviti. S ponovnim začetkom postopka, ker s sklepom sprejeti popravni ukrepi niso učinkoviti, bi morala Komisija dobiti možnost, da vnaprej spremeni popravne ukrepe. Komisija bi morala imeti tudi možnost, da določi razumen rok, v katerem bi moralo biti mogoče postopek začeti znova, če bi se popravni ukrepi izkazali za neučinkovite.

- (76) Kadar vratar med preiskovanjem sistematičnega neizpolnjevanja obveznosti Komisiji sporoči, da je pripravljen prevzeti zaveze, bi ta morala imeti možnost, da sprejme sklep, s katerim te zaveze postanejo zavezujoče za zadevnega vratarja, kadar ugotovi, da te zagotavljajo učinkovito izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe. V navedenem sklepu bi moralo biti ugotovljeno tudi, da za ukrepanje Komisije, kar zadeva preiskavo sistematičnega neizpolnjevanja obveznosti, ni več razloga. Komisiji bi bilo treba pri oceni, ali so zaveze, ki jih je ponudi vratar, zadostno zagotovilo učinkovitega izpolnjevanja obveznosti iz te uredbe, omogočiti, da upošteva preizkuse, ki jih je opravil vratar, da bi dokazal učinkovitost ponujenih zavez v praksi. Komisija bi morala preverjati, ali se sklep o zavezah v celoti spoštuje in ali se z njim dosega zastavljeni cilji, ter imeti pravico, da v sklep ponovno poseže, če ugotovi, da zaveze niso učinkovite.
- (77) Storitve v digitalnem sektorju in vrste praks v zvezi s temi storitvami se lahko hitro in močno spremenijo. Da bi se zagotovilo, da bo ta uredba ostala v koraku s časom ter bo učinkovito in holistično regulativno orodje za odzivanje na težave v zvezi z vratarji, je pomembno določiti, da se seznami jedrnih platformnih storitev in obveznosti, določenih v tej uredbi, redno pregledujejo. To je zlasti pomembno za zagotovitev, da se odkrije praksa, ki bo verjetno omejevala tekmovalnost jedrnih platformnih storitev ali je nepoštena. Čeprav je zaradi dinamično spreminjajoče se narave digitalnega sektorja pomembno redno izvajanje pregledov, da bi se zagotovila pravna varnost glede regulativnih pogojev, bi bilo treba vsak pregled izvesti v razumnem in ustreznem roku. S preiskavami trga bi bilo treba zagotoviti tudi, da bo Komisija imela trdno dokazno podlago za oceno, ali naj predlaga spremembo te uredbe za namene pregleda, razširitve ali preciziranja seznamov jedrnih platformnih storitev. Prav tako bi morala biti z njimi Komisiji zagotovljena trdna dokazna podlaga, ki ji bo omogočala oceno, ali naj predlaga spremembo obveznosti, določenih v tej uredbi, oziroma ali naj sprejme delegirani akt za posodobitev teh obveznosti.
- (78) Kar zadeva ravnanje vratarjev, ki ga obveznosti iz te uredbe ne zadevajo, bi morala Komisija imeti možnost sprožiti preiskavo trga v zvezi z novimi storitvami in novimi praksami, da bi ugotovila, ali je treba obveznosti iz te uredbe dopolniti z delegiranim aktom, ki spada v področje prenosa pooblastila, ki ga za take delegirane akte določa ta uredba, oziroma ali je treba za to predložiti predlog za spremembo te uredbe. To ne posega v možnost Komisije, da v ustreznih primerih sproži postopek na podlagi člena 101 ali 102 PDEU. Takšne postopke bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1/2003⁽¹⁸⁾. Komisija bi morala v nujnih primerih zaradi tveganja resne in nepopravljive škode za konkurenco razmisliti o sprejetju začasnih ukrepov v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1/2003.

⁽¹⁸⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, 4.1.2003, str. 1).

- (79) V primeru, da se vratarji zatečejo k praksam, ki so nepošteno ali omejujejo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev, ki so že imenovane na podlagi te uredbe, vendar pa zadevnih praks obveznosti iz te uredbe izrecno ne urejajo, bi Komisija morala imeti možnost to uredbo posodabljeni z delegiranimi akti. Za posodobitve z delegiranim aktom bi bilo treba uporabljati enak preiskovalni standard in bi jih bilo torej treba izvesti po preiskavi trga. Tudi pri ugotavljanju teh vrst praks bi morala Komisija uporabiti predhodno določen standard. Ta pravni standard bi moral zagotavljati, da je vrsta obveznosti, ki bi se lahko na podlagi te uredbe kadar koli naložila vratarjem, zadosti predvidljiva.
- (80) Da bi se zagotovilo učinkovito izvajanje te uredbe in skladnost z njo, bi morala imeti Komisija trdna preiskovalna in izvršilna pooblastila, ki bi ji omogočala preiskovanje, izvrševanje in spremljanje pravil iz te uredbe, hkrati pa zagotavljati, da bodo v okviru postopkov izvrševanja spoštovane temeljne pravice do zaslišanja in dostopa do spisa. Komisija bi morala ta preiskovalna pooblastila uporabiti tudi za izvajanje preiskav trga, tudi za namene posodabljanja in pregledovanja te uredbe.
- (81) Komisija bi morala biti pooblaščenca, da zahteva informacije, potrebne za namene te uredbe. Zlasti bi morala imeti dostop do vseh pomembnih dokumentov, podatkov, podatkovne zbirke, algoritma in informacij, ki so potrebne za sprožitev in vodenje preiskav ter spremljanje izpolnjevanja obveznosti iz te uredbe, ne glede na to, kdo poseduje te informacije, in ne glede na njihovo obliko ali zapis, medij shranjevanja ali lokacijo, kjer so shranjene.
- (82) Komisija bi morala imeti možnost, da od podjetij ali združenj podjetij neposredno zahteva, da predložijo vse pomembne dokaze, podatke in informacije. Poleg tega bi morala imeti Komisija za namene te uredbe možnost, da zahteva vse relevantne informacije od pristojnih organov v državi članici ali od katere koli fizične ali pravne osebe. Pri izpolnjevanju sklepa Komisije morajo podjetja odgovoriti na konkretna vprašanja in predložiti dokumente.
- (83) Komisija bi morala biti pooblaščenca tudi za izvajanje inšpekcijskih pregledov vseh podjetij ali podjetniških združenj ter za opravljanje razgovorov z vsemi osebami, ki bi lahko imele koristne informacije, in za zabeležbo danih izjav.
- (84) Začasni ukrepi so lahko pomembno orodje pri zagotavljanju, da preiskovana kršitev med potekom preiskave ne povzroči resne in nepopravljive škode za poslovne uporabnike ali končne uporabnike vratarjev. To orodje je pomembno tudi pri preprečevanju sprememb, ki bi jih bilo zelo težko odpraviti s sklepom, ki ga Komisija sprejme ob koncu postopka. Komisija bi zato morala biti pooblaščenca, da v okviru postopka, ki je bil sprožen z namenom morebitnega sprejetja sklepa o neizpolnjevanju obveznosti, odredičasne ukrepe. To pooblastilo bi se moralo uporabljati v primerih, kadar Komisija že na prvi pogled ugotovi, da so vratarji kršili obveznosti, in kadar obstaja tveganje resne in nepopravljive škode za poslovne uporabnike ali končne uporabnike vratarjev. Začasni ukrepi bi se morali uporabljati samo za določeno obdobje, bodisi dokler Komisija ne zaključi postopka bodisi do določenega roka, ki se lahko podaljša, kolikor je to potrebno in ustrezno.
- (85) Komisija bi morala imeti možnost, da sprejme potrebne ukrepe za spremljanje učinkovitosti izvajanja in izpolnjevanja obveznosti iz te uredbe. Ti ukrepi bi morali vključevati možnost, da Komisija imenuje neodvisne zunanje strokovnjake in revizorje, da bi ji v tem procesu pomagali, odvisno od primera tudi iz pristojnih organov držav članic, kot so organi za varstvo podatkov ali potrošnikov. Komisija bi morala pri vključevanju revizorjev zagotoviti zadostno menjavanje po načelu rotacije.

- (86) Izpolnjevanje obveznosti, ki jih nalaga ta uredba, bi moralo biti izvršljivo z globami in periodičnimi denarnimi kaznimi. V ta namen bi bilo treba za neizpolnjevanje obveznosti in kršitev postopkovnih pravil določiti tudi ustrezno višino glob in periodičnih denarnih kazni, ob upoštevanju ustreznih zastaralnih rokov, in sicer v skladu z načeloma proporcionalnosti in *ne bis in idem*. Komisija in pristojni nacionalni organi bi morali svoja prizadevanja pri izvrševanju usklajevati, da se zagotovi spoštovanje teh načel. Še zlasti bi morala Komisija upoštevati vse globe in kazni, izrečene isti pravni osebi za ista dejstva s pravnomočno odločbo v postopkih v zvezi s kršitvijo drugih pravil Unije ali nacionalnih pravil, da se zagotovi, da skupek izrečenih glob in denarnih kazni ustreza teži storjenih kršitev.
- (87) Da se zagotovi učinkovita izterjava glob, izrečenih podjetniškemu združenju za storjene kršitve, je treba določiti pogoje, pod katerimi bi morala Komisija imeti možnost zahtevati plačilo globe od članov zadevnega podjetniškega združenja, kadar to ni plačilno sposobno.
- (88) V povezavi s postopki, ki se izvajajo na podlagi te uredbe, bi bilo treba zadevnemu podjetju podeliti pravico, da ga zasliši Komisija, o sprejetih sklepih pa bi bilo treba obvestiti širšo javnost. Ob zagotavljanju pravic do dobrega upravljanja, pravice do vpogleda v spis in pravice do zaslišanja, je bistveno tudi, da se zaščitijo zaupne informacije. Poleg tega bi morala Komisija ob spoštovanju zaupnosti informacij zagotoviti, da se vse informacije, na katerih temelji sklep, razkrijejo v tolikšnem obsegu, da naslovnik sklepa lahko razume dejstva in premisleke, ki so privedli do tega sklepa. Prav tako je treba zagotoviti, da Komisija informacije, zbrane na podlagi te uredbe, uporablja zgolj za namene te uredbe, razen kadar je posebej predvideno drugače. Obstajati pa bi morala tudi možnost, da se nekatera poslovna dokumentacija, kakršna je korespondenca med odvetniki in njihovimi strankami, obravnava kot zaupna, če so izpolnjeni ustrezni pogoji.
- (89) Komisija bi morala pri pripravi nezaupnih povzetkov za objavo, da bi zainteresiranim tretjim stranem učinkovito omogočila predložitev pripomb, ustrezno upoštevati pravni interes podjetij do varovanja njihovih poslovnih skrivnosti in drugih zaupnih informacij.
- (90) Za skladno, učinkovito in dopolnjujoče se izvrševanje razpoložljivih pravnih instrumentov, ki se uporabljajo za vratarje, sta potrebna sodelovanje in usklajevanje med Komisijo in nacionalnimi organi v okviru njihovih pristojnosti. Komisija in nacionalni organi bi morali sodelovati in usklajevati svoje ukrepe, potrebne za izvrševanje razpoložljivih pravnih instrumentov, ki se uporabljajo za vratarje v smislu te uredbe, in spoštovati načelo lojalnega sodelovanja iz člena 4 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Obstajati bi morala možnost, da se v podporo, ki jo nacionalni organi nudijo Komisiji, vključi zagotavljanje vseh potrebnih informacij, ki jih posedujejo, ali pomoč Komisiji na njeno zahtevo pri uresničevanju njenih pooblastil, da bi lahko bolje izvajala svoje naloge na podlagi te uredbe.
- (91) Komisija je edini organ, pooblaščen za izvrševanje te uredbe. V podporo Komisiji bi morale države članice imeti možnost, da na svoje nacionalne pristojne organe, ki izvršujejo pravila konkurence, prenesejo pooblastilo za izvajanje preiskav morebitnega neizpolnjevanja določenih obveznosti iz te uredbe s strani vratarjev. To bi utegnilo biti relevantno zlasti v primerih, ko ni mogoče že na samem začetku ugotoviti, ali bi ravnanje vratarja lahko kršilo to uredbo, pravila o konkurenci, za izvrševanje katerih je pooblaščen pristojni nacionalni organ, ali oboje. Pristojni nacionalni organ, ki izvršuje pravila o konkurenci, bi moral o svojih ugotovitvah o možnem neizpolnjevanju določenih obveznosti iz te uredbe s strani vratarjev poročati Komisiji, da bi ta kot edina izvršiteljica določb te uredbe lahko sprožila postopek za preiskavo morebitnega neizpolnjevanja obveznosti.

Odločitev za sprožitve teh postopkov bi morala biti v celoti diskrecijska pravica Komisije. Da ne bi prihajalo do prekrivanja preiskav na podlagi te uredbe, bi moral zadevni nacionalni pristojni organ pred sprejetjem prvega preiskovalnega ukrepa v zvezi z morebitno kršitvijo obveznosti iz te uredbe s strani vratarjev o svojih namerah obvestiti Komisijo. Prav tako bi morali nacionalni pristojni organi tesno sodelovati in se usklajevati s Komisijo pri izvrševanju nacionalnih pravil o konkurenci proti vratarjem, tudi v zvezi z določanjem glob. V ta namen bi morali Komisijo obveščati ob sprožitvi postopkov na podlagi nacionalnih pravil o konkurenci proti vratarjem, pa tudi pred naložitvijo obveznosti vratarjem v tovrstnih postopkih. Da ne bi prihajalo do podvajanja, bi bilo treba določiti, da lahko informacije v zvezi z osnutkom odločbe v skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 1/2003 po potrebi služijo tudi kot uradno obvestilo na podlagi te uredbe.

- (92) Za zagotovitev usklajene uporabe in izvrševanja te uredbe je pomembno zagotoviti, da imajo nacionalni organi, vključno z nacionalnimi sodišči, vse potrebne informacije, da njihove odločitve ne bodo v nasprotju s sklepom, ki ga je Komisija sprejela na podlagi te uredbe. Nacionalna sodišča bi morala imeti možnost, da Komisijo zaprosijo, da jim pošlje informacije ali mnenja o vprašanih v zvezi z uporabo te uredbe. Hkrati bi morala Komisija imeti možnost, da nacionalnim sodiščem predloži ustne ali pisne pripombe. To ne posega v možnost nacionalnih sodišč, da vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU.
- (93) Da se zagotovi skladnost in učinkovito dopolnjevanje pri izvajanju te uredbe in drugih sektorskih predpisov, ki se uporabljajo za vratarje, bi moralo biti Komisiji v korist strokovno znanje posebne skupine na visoki ravni. Obstajati bi morala možnost, da ta skupina na visoki ravni Komisiji pomaga tudi s svetovanjem, strokovnim znanjem in priporočili, kadar je to ustrezno, v splošnih zadevah, povezanih z izvajanjem ali izvrševanjem te uredbe. Skupino na visoki ravni bi morali sestavljati ustrezni evropski organi in mreže, njena sestava pa bi morala zagotavljati visoko raven strokovnega znanja in geografsko uravnoteženost. Člani skupine na visoki ravni bi morali organom in mrežam, ki jih zastopajo, redno poročati o nalogah, ki jih opravljajo v okviru skupine, in se z njimi v zvezi s tem posvetovati.
- (94) Ker o odločitvah, ki jih Komisija sprejme na podlagi te uredbe, presoja Sodišče v skladu s PDEU, bi v skladu s členom 261 PDEU Sodišče moralo imeti neomejeno pristojnost v zvezi z globami in denarnimi kaznimi.
- (95) Komisija bi morala imeti možnost, da pripravi smernice in z njimi zagotovi dodatne usmeritve glede različnih postopkovnih vidikov te uredbe ali da nudi pomoč podjetjem, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, pri izvajanju obveznosti iz te uredbe. Obstajati bi morala možnost, da se takšno vodilo utemelji zlasti na izkušnjah, ki jih Komisija pridobi pri spremljanju skladnosti s to uredbo. Izdajanje kakršnih koli smernic na podlagi te uredbe je pristojnost in izključna diskrecijska pravica Komisije ter ga ne bi smeli šteti za bistven element zagotavljanja, da zadevna podjetja ali podjetniška združenja ravnajo skladno z obveznostmi iz te uredbe.
- (96) Izvajanje nekaterih obveznosti vratarjev, kot so obveznosti v zvezi z dostopom do podatkov, prenosljivostjo podatkov ali interoperabilnostjo, bi se lahko olajšalo z uporabo tehničnih standardov. V zvezi s tem bi morala Komisija imeti možnost, da, kadar je to primerno in potrebno, od evropskih organov za standardizacijo zahteva, da razvijejo takšne standarde.
- (97) Za zagotovitev tekmovalnih in pravičnih trgov v digitalnem sektorju v vsej Uniji, na katerih so prisotni vratarji, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s spremembo metodologije za ugotavljanje, če so izpolnjene kvantitativne mejne vrednosti iz Priloge k tej uredbi glede aktivnih končnih in poslovnih uporabnikov za imenovanje vratarjev, v zvezi s podrobnejšo opredelitvijo dodatnih elementov metodologije, ki niso zajeti v tej prilogi, za ugotavljanje, če so izpolnjene kvantitativne mejne vrednosti za imenovanje vratarjev, in v zvezi z dopolnitvijo obveznosti iz te uredbe, če Komisija na podlagi preiskave trga ugotovi, da je treba posodobiti obveznosti, povezane s praksami, ki omejujejo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev ali so nepošteno, in če nameravana posodobitev spada v področje prenosa pooblastila, ki ga za take delegirane akte določa ta uredba.

- (98) Ob sprejemanju delegiranih aktov na podlagi te uredbe je zlasti pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se to posvetovanje izvede v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov bi morala Evropski parlament in Svet zlasti prejeti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (99) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da opredeli ukrepe, ki jih morajo izvajati vratarji za učinkovito izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe; v celoti ali delno zadrži specifično obveznost, naloženo vratarju; vratarja v celoti ali delno izvzame iz specifične obveznosti; opredeli ukrepe, ki jih mora izvajati vratar, če se izogiba izpolnjevanju obveznosti iz te uredbe; zaključi preiskavo trga za namene imenovanja vratarjev; naloži popravne ukrepe v primeru sistematičnega neizpolnjevanja obveznosti; odredi začasne ukrepe proti vratarju; določi, da so zaveze za vratarja zavezujoče; navede svoje ugotovitve o neizpolnjevanju obveznosti; določi dokončni znesek periodične denarne kazni; določi obliko, vsebino in druge podrobnosti uradnih obvestil, predložitev informacij, utemeljenih zahtev in regulativnih poročil, ki jih posredujejo vratarji; določi operativne in tehnične podrobnosti za implementacijo interoperabilnosti in metodologije in postopka za revidirani opis tehnik, ki se uporabljajo za oblikovanje profilov potrošnikov; poskrbi za praktične podrobnosti v zvezi s postopki, podaljševanjem rokov, uveljavljanjem pravic med postopkom, pogoji razkritja ter sodelovanjem in usklajevanjem med Komisijo in nacionalnimi organi. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
- (100) Za sprejetje izvedbenega akta o praktičnih ureditvah za sodelovanje in usklajevanje med Komisijo in državami članicami bi bilo treba uporabiti postopek pregleda. Za preostale izvedbene akte, predvidene v tej uredbi, bi bilo treba uporabiti svetovalni postopek. To upravičuje dejstvo, da se ti preostali izvedbeni akti nanašajo na praktične vidike postopkov iz te uredbe, kot so oblika, vsebina in druge podrobnosti različnih postopkovnih korakov, na praktične ureditve različnih postopkovnih korakov, kot na primer podaljšanje postopkovnih rokov ali pravica do zaslišanja, kot tudi na posamezne izvedbene sklepe, naslovljene na vratarja.
- (101) V skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 bi morala biti vsaka država članica zastopana v svetovalnem odboru in odločati o sestavi svoje delegacije. Takšen prenos pooblastil lahko med drugim vključuje strokovnjake pristojnih organov v državah članicah, ki imajo ustrezno strokovno znanje za posamezno vprašanje, predloženo svetovalnemu odboru.
- (102) Žvižgači lahko pristojnim organom posredujejo nove informacije, ki so tem lahko v pomoč pri odkrivanju kršitev te uredbe in jim omogočajo kaznovanje. Zagotoviti bi bilo treba, da so nared ustrezne rešitve, da lahko žvižgači pristojne organe obvestijo o dejanskih ali morebitnih kršitvah te uredbe in da so zaščiteni pred povračilnimi ukrepi. V ta namen bi bilo treba v tej uredbi določiti, da se za poročanje o kršitvah te uredbe in za zaščito oseb, ki prijavijo take kršitve, uporablja Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁰⁾.
- (103) Za boljšo pravno varnost bi moralo biti iz Direktive (EU) 2019/1937 razvidno, da se v skladu s to uredbo uporablja za prijave kršitev te uredbe in zaščito oseb, ki te kršitve prijavijo. Prilogo k Direktivi (ES) 2019/1937 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti. Države članice morajo zagotoviti, da se zadevna sprememba odraža v njihovih ukrepih za prenos, sprejetih v skladu z Direktivo (EU) 2019/1937, četudi sprejetje nacionalnih ukrepov za prenos ni pogoj za uporabo navedene direktive za poročanje o kršitvah te uredbe in zaščito prijaviteljev od datuma začetka uporabe te uredbe.

⁽¹⁹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁰⁾ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

- (104) Potrošniki bi morali imeti pravico uveljavljati svoje pravice v zvezi z obveznostmi, ki se v skladu s to uredbo naložijo vratarjem z zastopniškimi tožbami v skladu z Direktivo (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾. V ta namen bi bilo treba v tej uredbi določiti, da se Direktiva (EU) 2020/1828 uporablja za zastopniške tožbe, vložene proti vratarjem zaradi kršitev določb te uredbe, ki škodijo ali bi lahko škodovala kolektivnim interesom potrošnikov. Prilogo k navedeni direktivi bi bilo zato treba ustrezno spremeniti. Države članice morajo zagotoviti, da se ta sprememba odraža v njihovih ukrepih za prenos, sprejetih v skladu z Direktivo (EU) 2020/1828, četudi sprejete nacionalnih ukrepov za prenos v zvezi s tem ni pogoj za uporabo navedene direktive za te zastopniške tožbe. Uporaba Direktive (EU) 2020/1828 za zastopniške tožbe, vložene proti vratarjem zaradi kršitev določb te uredbe, ki škodijo ali bi lahko škodovala kolektivnim interesom potrošnikov, bi se morala začeti z datumom začetka uporabe zakonov, uredb ali upravnih ukrepov držav članic, potrebnih za prenos navedene direktive, ali od datuma začetka uporabe te uredbe, pri čemer se upošteva poznejši datum.
- (105) Komisija bi morala to uredbo redno ocenjevati in pozorno spremljati njen učinek na tekmovalnost in pravičnost poslovnih odnosov v gospodarstvu spletnih platform, zlasti da bi ugotovila potrebo po spremembah glede na ustrezne tehnološke ali komercialne spremembe. To ocenjevanje bi moralo vključevati redno pregledovanje seznama jedrnih platformnih storitev in obveznosti, naloženih vratarjem, ter njihovega izvrševanja, da bi se zagotovili tekmovalnost in pravičnost digitalnih trgov po vsej Uniji. V zvezi s tem bi morala Komisija oceniti tudi obseg obveznosti v zvezi z interoperabilnostjo elektronskih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke. Da bi se pridobil širok pogled na dogajanje v digitalnem sektorju, bi bilo treba pri oceni upoštevati izkušnje držav članic in ustreznih deležnikov. Komisija bi morala imeti možnost, da v zvezi s tem preuči tudi mnenja in poročila, ki jih ji predloži Opazovalnica gospodarstva spletnih platform, ki je bila prvič ustanovljena s Sklepom Komisije C(2018)2 393 z dne 26. aprila 2018. Po oblikovanju ocene bi morala Komisija sprejeti ustrezne ukrepe. Komisija bi morala ohranjati visoko raven varstva in spoštovanja skupnih pravic in vrednot, zlasti enakosti in nediskriminacije, kot cilj pri ocenjevanju in pregledovanju praks in obveznosti iz te uredbe.
- (106) Komisiji bi bilo treba brez poseganja v proračunski postopek in prek obstoječih finančnih instrumentov dodeliti ustrezne človeške, finančne in tehnične vire, da lahko učinkovito opravlja svoje naloge in izvaja svoja pooblastila v zvezi z izvrševanjem te uredbe.
- (107) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotovitve tekmovalnega in poštenega digitalnega sektorja na splošno ter zlasti tekmovalnih in poštenih jedrnih platformnih storitev, da bi se spodbudile inovacije, visoka kakovost digitalnih proizvodov in storitev, poštene in konkurenčne cene ter visoka kakovost in izbira za končne uporabnike v digitalnem sektorju, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi poslovnega modela in poslovanja vratarjev ter obsega in učinkov njihovega poslovanja lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (108) V skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 10. februarja 2021 ⁽²²⁾.
- (109) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti členi 16, 47 in 50 Listine. V skladu s tem bi bilo treba pri razlagi in uporabi te uredbe spoštovati te pravice in načela –

⁽²¹⁾ Direktiva (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov in razveljavitvi Direktive 2009/22/ES (UL L 409, 4.12.2020, str. 1).

⁽²²⁾ UL C 147, 26.4.2021, str. 4.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Namen te uredbe je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga z določitvijo harmoniziranih pravil, ki za vsa podjetja zagotavljajo tekmovalne in pravične trge v digitalnem sektorju po vsej Uniji, na katerih delujejo vratarji, v korist poslovnim uporabnikom in končnim uporabnikom.
2. Ta uredba se uporablja za jedrne platformne storitve, ki jih vratarji zagotavljajo ali ponujajo poslovnim uporabnikom s sedežem v Uniji ali končnim uporabnikom, ki imajo sedež ali se nahajajo v Uniji, ne glede na kraj sedeža ali prebivališča vratarjev in ne glede na pravo, ki se sicer uporablja za zagotavljanje storitev.
3. Ta uredba se ne uporablja za trge, povezane z:
 - (a) elektronskimi komunikacijskimi omrežji, kakor so opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2018/1972;
 - (b) elektronskimi komunikacijskimi storitvami, kakor so opredeljene v členu 2, točka 4, Direktive (EU) 2018/1972, razen tistih, ki so povezane z medosebnimi komunikacijskimi storitvami, neodvisnimi od številke.
4. Kar zadeva medosebne komunikacijske storitve, kakor so opredeljene v členu 2, točka 5, Direktive (EU) 2018/1972, ta uredba ne posega v pristojnosti in odgovornosti, podeljene nacionalnim regulativnim in drugim pristojnim organom na podlagi člena 61 navedene direktive.
5. Da bi se preprečila razdrobljenost notranjega trga, države članice vratarjem ne smejo nalagati nadaljnjih obveznosti na podlagi zakonov, uredb ali upravnih ukrepov, katerih namen je zagotoviti tekmovalne in pravične trge. Nič v tej uredbi državam članicam ne preprečuje, da bi v zvezi z zadevami, ki ne spadajo na področje uporabe te uredbe, podjetjem, vključno s podjetji, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, naložile obveznosti, pod pogojem, da so te obveznosti združljive s pravom Unije in ne izhajajo iz tega, da imajo zadevna podjetja status vratarja v smislu te uredbe.
6. Ta uredba ne posega v uporabo členov 101 in 102 PDEU. Prav tako ne posega v uporabo:
 - (a) nacionalnih pravil o konkurenci, ki prepovedujejo protikonkurenčne sporazume, sklepe podjetniških združenj, usklajena ravnanja in zlorabe prevladujočega položaja;
 - (b) nacionalnih pravil o konkurenci, ki prepovedujejo druge oblike enostranskega ravnanja, kolikor se uporabljajo za podjetja, ki niso vratarji, ali pomenijo nalaganje dodatnih obveznosti vratarjem ter
 - (c) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽²³⁾ in nacionalnih pravil o nadzoru združitvev.

⁽²³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

7. Nacionalni organi ne smejo sprejemati sklepov, ki bi bili v nasprotju s sklepi, ki jih Komisija sprejme na podlagi te uredbe. Komisija in države članice tesno sodelujejo in usklajujejo svoje izvršilne ukrepe na podlagi načel iz členov 37 in 38.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „vratar“ pomeni podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, in je imenovano na podlagi člena 3;
- (2) „jedrna platformna storitev“ pomeni kar koli od naslednjega:
 - (a) spletne posredniške storitve;
 - (b) spletne iskalnike;
 - (c) spletne storitve družbenega mreženja;
 - (d) storitve platform za izmenjavo videov;
 - (e) medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke;
 - (f) operacijske sisteme;
 - (g) spletne brskalnike;
 - (h) virtualne pomočnike;
 - (i) storitve računalništva v oblaku;
 - (j) storitve spletnega oglaševanja, vključno z oglaševalskimi omrežji, oglaševalskimi izmenjavami in vsemi drugimi oglaševalskimi posredniškimi storitvami, ki jih zagotavlja podjetje, ki zagotavlja katero koli jedrno platformno storitev iz točk (a) do (i);
- (3) „storitev informacijske družbe“ pomeni vsako storitev, kot je opredeljena v členu 1(1), točka (b), Direktive (EU) 2015/1535;
- (4) „digitalni sektor“ pomeni sektor proizvodov in storitev, ki se zagotavljajo s storitvami informacijske družbe ali prek njih;
- (5) „spletne posredniške storitve“ pomeni spletne posredniške storitve, kot so opredeljene v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2019/1150;
- (6) „spletni iskalnik“ pomeni spletni iskalnik, kot je opredeljen v členu 2, točka 5, Uredbe (EU) 2019/1150;
- (7) „spletna storitev družbenega mreženja“ pomeni platformo, ki končnim uporabnikom omogoča, da se povezujejo in komunicirajo med seboj, si izmenjujejo vsebine ter spoznava druge uporabnike in vsebino prek več naprav ter zlasti prek klepetov, objav, videov in priporočil;
- (8) „storitev platforme za izmenjavo videov“ pomeni storitev platforme za izmenjavo videov, kot je opredeljena v členu 1(1), točka (aa), Direktive 2010/13/EU;
- (9) „medosebna komunikacijska storitev, neodvisna od številke“ pomeni medosebno komunikacijsko storitev, neodvisno od številke, kot je opredeljena v členu 2, točka 7, Direktive (EU) 2018/1972;
- (10) „operacijski sistem“ pomeni sistemsko programsko opremo, ki nadzira osnovne funkcije strojne ali programske opreme in omogoča izvajanje programskih aplikacij na njih;
- (11) „spletni brskalnik“ pomeni programsko aplikacijo, ki končnim uporabnikom omogoča dostop do spletnih vsebin na strežnikih, ki so povezani z omrežji, kot je internet, in interakcijo z njimi, vključno s samostojnimi spletnimi brskalniki in spletnimi brskalniki, integriranimi ali vdelanimi v programsko opremo ali podobno;

- (12) „virtualni pomočnik“ pomeni programsko opremo, ki lahko obdeluje zahteve, naloge ali vprašanja, vključno s tistimi, ki temeljijo na avdio, vizualnih, pisnih vnosih, gestah ali gibih, in ki na podlagi teh zahtev, nalog ali vprašanj zagotavlja dostop do drugih storitev ali nadzoruje povezane fizične naprave;
- (13) „storitev računalništva v oblaku“ pomeni storitev računalništva v oblaku, kot je opredeljena v členu 4, točka 19, Direktive (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁴⁾;
- (14) „trgovine s programskimi aplikacijami“ pomeni vrsto spletnih posredniških storitev, pri kateri so programske aplikacije glavni posredovani proizvod ali storitev;
- (15) „programska aplikacija“ pomeni kateri koli digitalni proizvod ali storitev, ki se izvaja na operacijskem sistemu;
- (16) „plačilna storitev“ pomeni plačilno storitev, kot je opredeljena v členu 4, točka 3, Direktive (EU) 2015/2366;
- (17) „tehnična storitev, ki podpira plačilno storitev“ pomeni storitev v smislu člena 3, točka (j), Direktive (EU) 2015/2366;
- (18) „plačilni sistem za nakupe znotraj aplikacije“ pomeni programsko aplikacijo, storitev ali uporabniški vmesnik, ki omogoča nakupe digitalnih vsebin ali digitalnih storitev znotraj programske aplikacije, vključno z vsebino, naročninami, funkcijami ali funkcionalnostjo, ter plačila za take nakupe;
- (19) „storitev identifikacije“ pomeni vrsto storitve, ki se zagotavlja skupaj z jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, ki omogoča kateri koli način preverjanja identitete končnih uporabnikov ali poslovnih uporabnikov, ne glede na uporabljeno tehnologijo;
- (20) „končni uporabnik“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki uporablja jedrne platformne storitve, razen poslovnega uporabnika;
- (21) „poslovni uporabnik“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki deluje v okviru poslovne ali poklicne dejavnosti in uporablja jedrne platformne storitve za namene zagotavljanja blaga ali storitev končnim uporabnikom ali med takim zagotavljanjem;
- (22) „razvrstitev“ pomeni relativno mesto vidnosti blaga ali storitev, ki se ponujajo prek spletnih posredniških storitev, spletnih storitev družbenega mreženja, storitev platforme za izmenjavo videov ali virtualnih pomočnikov, oziroma pomen, ki se pripiše rezultatom iskanja spletnih iskalnikov, kot jih predstavijo, organizirajo ali sporočijo podjetja, ki zagotavljajo spletne posredniške storitve, spletne storitve družbenega mreženja, storitve platforme za izmenjavo videov, virtualne pomočnike ali spletne iskalnike, ne glede na tehnična sredstva, ki se uporabijo za tako predstavitev, organizacijo ali sporočilo, in ne glede na to, ali je predstavljen ali sporočen samo en rezultat;
- (23) „rezultati iskanja“ pomeni kakršne koli informacije v kakršni koli obliki, vključno z besedilno, grafično, glasovno ali z drugimi oblikami, ki so dane v odgovor na iskalno poizvedbo in so s to poizvedbo povezane, ne glede na to, ali so dane informacije plačan ali neplačan rezultat, neposreden odgovor ali kateri koli proizvod, storitev ali informacija, ponujena v povezavi z organskimi rezultati ali prikazana skupaj z njimi oziroma delno ali v celoti vključena vanje;
- (24) „podatki“ pomeni kakršen koli digitalni prikaz aktov, dejstev ali informacij in vsako zbiranje takih aktov, dejstev ali informacij, tudi v obliki zvočnega, vizualnega ali avdiovizualnega posnetka;
- (25) „osebni podatki“ pomeni osebne podatke, kot so opredeljeni v členu 4, točka 1, Uredbe (EU) 2016/679;
- (26) „neosebni podatki“ pomeni podatke, ki niso osebni podatki;
- (27) „podjetje“ pomeni subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja, vključno z vsemi povezanimi podjetji, ki tvorijo skupino na podlagi neposrednega ali posrednega nadzora podjetja s strani drugega podjetja;

⁽²⁴⁾ Direktiva (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o ukrepih za visoko skupno raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji (UL L 194, 19.7.2016, str. 1).

- (28) „nadzor“ pomeni možnost odločilnega vplivanja na podjetje v smislu člena 3(2) Uredbe (ES) št. 139/2004;
- (29) „interoperabilnost“ pomeni zmožnost izmenjave informacij in vzajemne uporabe informacij, ki so bile izmenjane prek vmesnikov ali drugih rešitev, tako da vsi elementi strojne ali programske opreme delujejo z drugo strojno in programsko opremo ter z uporabniki na vse načine, na katere naj bi delovali;
- (30) „promet“ pomeni prihodek, ki ga ustvari podjetje, v smislu člena 5(1) Uredbe (ES) št. 139/2004;
- (31) „oblikovanje profilov“ pomeni oblikovanje profilov, kot je opredeljeno v členu 4, točka 4, Uredbe (EU) 2016/679;
- (32) „privolitev“ pomeni privolitev, kot je opredeljena v členu 4, točka 11, Uredbe (EU) 2016/679;
- (33) „nacionalno sodišče“ pomeni sodišče države članice v smislu člena 267 PDEU.

POGLAVJE II

VRATARJI

Člen 3

Imenovanje vratarjev

1. Podjetje se imenuje za vratarja, če:
 - (a) ima znaten vpliv na notranji trg;
 - (b) zagotavlja jedrno platformno storitev, ki je pomembna vstopna točka, prek katere poslovni uporabniki dosežejo končne uporabnike, ter
 - (c) ima pri izvajanju svojih dejavnosti utrjen in trajen položaj ali se predvideva, da bo tak položaj imelo v bližnji prihodnosti.
2. Predpostavlja se, da podjetje izpolnjuje zadevne zahteve iz odstavka 1:
 - (a) kar zadeva odstavek 1, točka (a), kadar v vsakem od zadnjih treh poslovnih let ustvari letni promet v Uniji, ki je enak ali višji 7,5 milijarde EUR ali kadar njegova povprečna tržna kapitalizacija ali njegova enakovredna pravična tržna vrednost v zadnjem poslovnem letu znaša najmanj 75 milijard EUR in isto jedrno platformno storitev zagotavlja v najmanj treh državah članicah;
 - (b) kar zadeva odstavek 1, točka (b), kadar zagotavlja jedrno platformno storitev, ki ima v zadnjem poslovnem letu vsaj 45 milijonov mesečno aktivnih končnih uporabnikov, ki imajo sedež ali se nahajajo v Uniji, in vsaj 10 000 letno aktivnih poslovnih uporabnikov s sedežem v Uniji, opredeljenih in izračunanih v skladu z metodologijo in kazalniki iz Priloge;
 - (c) kar zadeva odstavek 1, točka (c), kadar so bile mejne vrednosti iz točke (b) tega odstavka dosežene v vsakem od zadnjih treh poslovnih let.
3. Kadar podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, dosega vse mejne vrednosti iz odstavka 2, o tem uradno obvesti Komisijo brez odlašanja in najpozneje v dveh mesecih po izpolnitvi teh mejnih vrednosti in ji predloži zadevne informacije iz odstavka 2. V to uradno obvestilo se vključijo zadevne informacije iz odstavka 2 za vsako jedrno platformno storitev podjetja, ki izpolnjuje mejne vrednosti iz odstavka 2, točka (b). Kadar dodatna jedrna platformna storitev, ki jo zagotavlja podjetje, ki je bilo predhodno imenovano za vratarja, dosega mejne vrednosti iz odstavka 2, točki (b) in (c), to podjetje o tem uradno obvesti Komisijo v 2 mesecih po tem, ko so bili dosežene te mejne vrednosti.

Kadar podjetje, ki zagotavlja jedrno platformno storitev, Komisije ne obvesti v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka in v roku, ki ga Komisija določi v zahtevi za informacije na podlagi člena 21, ne predloži vseh ustreznih informacij, ki jih Komisija potrebuje, da lahko zadevno podjetje imenuje za vratarja na podlagi odstavka 4 tega člena, ima Komisija še vedno pravico, da to podjetje imenuje za vratarja na podlagi informacij, ki so ji na voljo.

Kadar podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, izpolni zahtevo po informacijah na podlagi drugega pododstavka tega odstavka ali kadar so informacije predložene po poteku roka iz navedenega pododstavka, Komisija uporabi postopek iz odstavka 4.

4. Komisija za vratarja brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v roku 45 delovnih dni po prejemu popolnih informacij iz odstavka 3 imenuje podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve in ki izpolnjuje vse mejne vrednosti iz odstavka 2.

5. Podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, lahko skupaj s svojim uradnim obvestilom predloži dovolj dobro utemeljene argumente v dokaz, da, čeprav izpolnjuje vse mejne vrednosti iz odstavka 2, zaradi okoliščin, v katerih se opravlja zadevna jedrna platformna storitev, izjemoma ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 1.

Kadar Komisija meni, da argumenti, ki jih podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, predloži na podlagi prvega pododstavka, niso dovolj utemeljeni, ker očitno niso omajali domnev iz odstavka 2 tega člena, lahko te argumente v roku iz odstavka 4 zavrne brez uporabe postopka iz člena 17(3).

Kadar podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, predloži tako dobro utemeljene argumente, da očitno omajajo domneve iz odstavka 2 tega člena, lahko Komisija ne glede na prvi pododstavek tega odstavka v roku iz odstavka 4 tega člena začne postopek iz člena 17(3).

Če Komisija ugotovi, da podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, ni moglo dokazati, da zadevne jedrne platformne storitve, ki jih zagotavlja, ne izpolnjujejo zahtev iz odstavka 1 tega člena, to podjetje imenuje za vratarja v skladu s postopkom iz člena 17(3).

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe, tako da določi metodologijo za ugotavljanje, ali so dosežene kvantitativne mejne vrednosti iz odstavka 2 tega člena, in za redno prilagajanje te metodologije tržnim in tehnološkim spremembam, kadar je to potrebno.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za spremembo te uredbe s posodobitvijo metodologije in seznama kazalnikov iz Priloge.

8. Komisija v skladu s postopkom iz člena 17 za vratarja imenuje vsako podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve in ki izpolnjuje vse zahteve iz odstavka 1 tega člena, vendar ne dosega vseh mejnih vrednosti iz odstavka 2 tega člena.

Komisija v ta namen upošteva nekatere ali vse naslednje elemente, kolikor so relevantni za zadevno podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve:

- (a) velikost, vključno s prometom in tržno kapitalizacijo, poslovanje in položaj navedenega podjetja;
- (b) število poslovnih uporabnikov, ki uporabljajo jedrno platformno storitev za doseganje končnih uporabnikov, in število končnih uporabnikov;

- (c) mrežne učinke in prednosti na podlagi podatkov, zlasti v zvezi z dostopom tega podjetja do osebnih podatkov in neosebni podatkov in njihovim zbiranjem ali analitično zmogljivostjo;
- (d) kakršne koli učinke v zvezi z obsegom in področjem uporabe, od katerih ima podjetje koristi, med drugim glede podatkov in po potrebi glede njegovih dejavnosti zunaj Unije;
- (e) vezanost poslovnih uporabnikov ali končnih uporabnikov na podjetje, vključno s stroški menjave in pristranskim ravnanjem, ki zmanjšuje zmožnost poslovnih uporabnikov in končnih uporabnikov za menjavo ali večdomnost;
- (f) konglomeratno podjetniško strukturo ali vertikalno integracijo tega podjetja, ki na primer podjetju omogoča navzkrižno subvencioniranje, združevanje podatkov iz različnih virov ali izkoriščanje svojega položaja, ali
- (g) druge strukturne značilnosti poslovanja ali storitev.

Komisija pri izvajanju ocene iz tega odstavka upošteva predvidljiv razvoj v zvezi z elementi iz drugega pododstavka, vključno z vsemi načrtovanimi koncentracijami, ki vključujejo drugo podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve ali katere koli druge storitve v digitalnem sektorju ali omogoča zbiranje podatkov.

Kadar podjetje, ki zagotavlja jedrno platformno storitev in ki ne dosega kvantitativne mejne vrednosti iz odstavka 2, ne izpolnjuje precejšnjega dela preiskovalnih ukrepov, ki jih je odredila Komisija, in se to nadaljuje po tem, ko je bilo podjetje pozvano, da jih v razumnem roku izvede in predloži ugotovitve, lahko Komisija to podjetje imenuje za vratarja na podlagi dejstev, ki so ji na voljo.

9. Komisija za vsako podjetje, ki je imenovano za vratarja na podlagi odstavka 4 ali 8, v sklepu o imenovanju navede zadevne jedrne platformne storitve, ki se opravljajo v okviru tega podjetja in ki so posamično pomembna vstopna točka, prek katere poslovni uporabniki dosežejo končne uporabnike, kot je navedeno v odstavku 1, točka (b).

10. Vratar mora izpolniti obveznosti iz členov 5, 6 in 7 v šestih mesecih po vključitvi jedrne platformne storitve v sklep o imenovanju na podlagi odstavka 9 tega člena.

Člen 4

Pregled statusa vratarjev

1. Komisija lahko na zahtevo ali na lastno pobudo kadar koli ponovno preuči, spremeni ali razveljavi sklep o imenovanju, sprejet na podlagi člena 3, iz enega od naslednjih razlogov:

- (a) bistveno se je spremenilo katero koli od dejstev, na katerih je temeljil sklep o imenovanju;
- (b) sklep o imenovanju je temeljil na nepopolnih, netočnih ali zavajajočih informacijah.

2. Komisija redno in vsaj vsaka tri leta pregleda, ali vratarji še naprej izpolnjujejo zahteve iz člena 3(1). V tem pregledu se preuči tudi, ali je treba spremeniti seznam jedrnih platformnih storitev vratarja, ki so posamično pomembna vstopna točka, prek katere poslovni uporabniki dosežejo končne uporabnike, kot je navedeno v členu 3(1), točka (b). Ti pregledi nimajo odločilnega učinka za obveznosti vratarja.

Komisija vsaj vsako leto preuči tudi, ali nova podjetja, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, izpolnjujejo navedene zahteve.

Kadar Komisija na podlagi pregledov v skladu s prvim pododstavkom ugotovi, da so se dejstva, na katerih je temeljilo imenovanje podjetij, ki zagotavljajo jedrne platformne storitve, za vratarje, spremenila, sprejme sklep, s katerim potrdi, spremeni ali razveljavi sklep o imenovanju.

3. Komisija objavi in posodobi seznam vratarjev ter seznam jedrnih platformnih storitev, v zvezi s katerimi morajo stalno izpolnjevati obveznosti iz Poglavja III.

POGLAVJE III

PRAKSE VRATARJEV, KI OMEJUJEJO TEKMOVALNOST ALI SO NEPOŠTENE

Člen 5

Obveznosti vratarjev

1. Vrtar mora izpolnjevati vse obveznosti iz tega člena v zvezi z vsako od njegovih jedrnih platformnih storitev, navedenih v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9).

2. Vrtar ne sme:

- (a) obdelovati osebnih podatkov končnih uporabnikov storitev tretjih strani, ki uporabljajo jedrne platformne storitve vratarja, za namen zagotavljanja storitev spletnega oglaševanja;
- (b) združevati osebnih podatkov iz zadevnih jedrnih platformnih storitev z osebnimi podatki iz drugih jedrnih platformnih storitev ali katerih koli drugih storitev, ki jih zagotavlja vratar, ali z osebnimi podatki iz storitev tretjih strani;
- (c) uporabljati osebnih podatkov iz zadevne jedrne platformne storitve navzkrižno pri drugih storitvah, ki jih vratar zagotavlja ločeno, vključno z drugimi jedrnimi platformnimi storitvami, in obratno ter
- (d) vpisovati končnih uporabnikov v druge storitve vratarja, da bi združil osebne podatke,

razen kadar je imel končni uporabnik izrecno izbiro in je dal privolitev v smislu člena 4, točka 11, in člena 7 Uredbe (EU) 2016/679.

Kadar končni uporabnik zavrne privolitev, dano za namene iz prvega pododstavka, ali jo prekliče, vratar ne ponovi svoje zahteve za privolitev za isti namen več kot enkrat v obdobju enega leta.

Ta odstavek ne posega v možnost vratarja, da se po potrebi opre na člen 6(1), točke (c), (d) in (e), Uredbe (EU) 2016/679.

3. Vrtar poslovnim uporabnikom ne preprečuje, da bi končnim uporabnikom ponujali enake proizvode ali storitve prek spletnih posredniških storitev tretjih strani ali prek lastnega neposrednega spletnega prodajnega kanala po cenah ali pod pogoji, ki se razlikujejo od cen ali pogojev, ponujenih prek spletnih posredniških storitev vratarja.

4. Vrtar poslovnim uporabnikom brezplačno omogoča, da končnim uporabnikom, ki so jih pridobili prek njegove jedrne platformne storitve ali prek drugih kanalov, sporočajo in promovirajo ponudbe, tudi pod drugačnimi pogoji, ter da sklepajo pogodbe s tistimi končnimi uporabniki, ne glede na to, ali v ta namen uporabljajo jedrne platformne storitve vratarja.

5. Vrtar končnim uporabnikom omogoča, da imajo prek njegovih jedrnih platformnih storitev dostop do vsebine, naročnin, funkcij ali drugih elementov, tako da jih uporabljajo s pomočjo programske aplikacije poslovnega uporabnika, tudi kadar so ti končni uporabniki takšne elemente pridobili od zadevnega poslovnega uporabnika, ne da bi uporabljali jedrne platformne storitve vratarja.

6. Vrtar poslovnim uporabnikom ali končnim uporabnikom neposredno ali posredno ne preprečuje ali jih ne omejuje, da bi se v zvezi s kakršnim koli vprašanjem nespoštovanja zadevnega prava Unije ali nacionalnega prava s strani vratarja, kar zadeva kakršno koli prakso vratarja, obrnili na ustrezni javni organ, tudi nacionalna sodišča. To ne posega v pravico poslovnih uporabnikov in vratarjev, da v svojih sporazumih določijo zakonite pogoje uporabe mehanizmov za obravnavo pritožb.

7. Vrtar od končnih uporabnikov ali poslovnih uporabnikov ne zahteva, da uporabljajo, ponujajo storitev identifikacije, spletni brskalnik, plačilno storitev ali tehnične storitve, ki podpirajo zagotavljanje plačilnih storitev, kot so plačilni sistemi za nakupe znotraj aplikacije, tega vratarja ali da zagotavljajo interoperabilnost z njimi, v okviru storitev, ki jih zagotavljajo poslovni uporabniki z uporabo jedrnih platformnih storitev tega vratarja.

8. Vrtar od poslovnih uporabnikov ali končnih uporabnikov ne zahteva, da se naročijo na katere koli dodatne jedrne platformne storitve, ki so navedene v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9) ali dosegajo mejne vrednosti iz člena 3(2), točka (b), ali da se registrirajo vanje kot pogoj, da bi lahko uporabljali jedrne platformne storitve tega vratarja, ki so navedene na podlagi tistega člena, do njih dostopali, se vanje vpisali ali registrirali.

9. Vrtar vsakemu oglaševalcu, kateremu zagotavlja storitve spletnega oglaševanja, ali tretjim stranem, ki jih pooblastijo oglaševalci, na zahtevo oglaševalca dnevno zagotovi brezplačne informacije o vsakem oglasu, ki ga objavi oglaševalec, v zvezi s:

- (a) ceno in pristojbinami, ki jih plača zadevni oglaševalec, vključno z morebitnimi odbitki in doplačili, za vsako posamezno zadevno storitev spletnega oglaševanja, ki jo je zagotovil vrtar;
- (b) nadomestilom, ki ga je prejel založnik, vključno z morebitnimi odbitki in doplačili, če založnik privoli v izmenjavo tovrstnih informacij, ter
- (c) metriko, na podlagi katere se izračunajo posamezne cene, pristojbine in nadomestila.

V primeru, da založnik ne privoli v izmenjavo informacij v zvezi s prejetim nadomestilom iz prvega pododstavka, točka (b), vrtar vsakemu oglaševalcu brezplačno zagotovi informacije o povprečnem dnevnem nadomestilu, ki ga je za zadevne oglase prejel ta založnik, vključno z morebitnimi odbitki in doplačili.

10. Vrtar vsakemu založniku, kateremu zagotavlja storitve spletnega oglaševanja, ali tretjim stranem, ki jih pooblastijo založniki, na zahtevo založnika dnevno zagotovi brezplačne informacije o vsakem oglasu, prikazanem v naboru založnika, v zvezi z:

- (a) nadomestilom in pristojbinami, ki jih je plačal zadevni založnik, vključno z morebitnimi odbitki in doplačili, za vsako od zadevnih storitev spletnega oglaševanja, ki jih zagotavlja vrtar;
- (b) ceno, ki jo plača oglaševalec, vključno z morebitnimi odbitki in doplačili, če oglaševalec privoli v izmenjavo tovrstnih informacij, ter
- (c) metriko, na podlagi katere se izračunajo cene in nadomestila.

V primeru da oglaševalec ne privoli v izmenjavo informacij, vrtar vsakemu založniku brezplačno zagotovi informacije o povprečni dnevni ceni, ki jo je za zadevne oglase plačal ta oglaševalec, vključno z morebitnimi odbitki in doplačili.

Člen 6

Obveznosti vratarjev, ki jih je mogoče podrobneje določiti na podlagi člena 8

1. Vrtar mora izpolnjevati obveznosti iz tega člena v zvezi z vsako od njegovih jedrnih platformnih storitev, navedenih v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9).

2. Vrtar pri konkuriranju poslovnim uporabnikom ne sme uporabljati podatkov, ki niso javno dostopni in jih ustvarijo ali zagotovijo ti poslovni uporabniki pri uporabi zadevnih jedrnih platformnih storitev oziroma storitev, ki se zagotavljajo skupaj z zadevnimi jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, vključno s podatki, ki jih ustvarijo ali zagotovijo stranke teh poslovnih uporabnikov.

Za namene prvega pododstavka podatki, ki niso javno dostopni, vključujejo vse zbirne in nezbirne podatke, ki jih ustvarijo poslovni uporabniki in se lahko razberejo ali zberejo prek komercialnih dejavnosti poslovnih uporabnikov ali njihovih strank, vključno s podatki o klikih, iskanju, ogledih in glasovnimi podatki, v okviru zadevnih jedrnih platformnih storitev ali storitev, ki se zagotavljajo skupaj z zadevnimi jedrnimi platformnimi storitvami vratarja ali v njihovo podporo.

3. Vrtar mora končnim uporabnikom dovoliti in tehnično omogočiti preprosto odstranitev katerih koli programskih aplikacij iz operacijskega sistema vratarja, brez poseganja v možnost zadevnega vratarja, da omeji tako odstranitev v zvezi s programskimi aplikacijami, ki so bistvene za delovanje operacijskega sistema ali naprave in jih tretje strani tehnično ne morejo ponujati kot samostojnih aplikacij.

Vrtar mora končnim uporabnikom dovoliti in tehnično omogočiti, da enostavno spremenijo privzete nastavitve operacijskega sistema, virtualnega pomočnika in spletnega brskalnika vratarja, ki vodijo ali usmerjajo končne uporabnike k proizvodom ali storitvam, ki jih zagotavlja vrtar. To vključuje spodbujanje končnih uporabnikov, da ob prvi uporabi spletnega iskalnika, virtualnega pomočnika ali spletnega brskalnika vratarja, navedenega v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9), s seznama glavnih razpoložljivih ponudnikov storitev izberejo spletni iskalnik, virtualnega pomočnika ali spletni brskalnik, do katerega uporabnike privzeto vodi ali usmerja operacijski sistem vratarja, ter spletni iskalnik, do katerega uporabnike privzeto vodita ali usmerjata virtualni pomočnik in spletni brskalnik vratarja.

4. Vrtar dovoljuje in tehnično omogoča namestitve in učinkovito uporabo programskih aplikacij tretjih strani ali trgovin s programskimi aplikacijami, ki uporabljajo njegov operacijski sistem ali so interoperabilne z njim, ter omogoča, da se do takih programskih aplikacij ali trgovin s programskimi aplikacijami dostopa s sredstvi, ki niso zadevne jedrne platformne storitve tega vratarja. Kadar je to ustrezno, vrtar ne prepreči, da prenesene programske aplikacije tretjih strani ali trgovine s programskimi aplikacijami končne uporabnike spodbudijo k odločitvi, ali želijo zadevno preneseno programsko aplikacijo ali trgovino s programskimi aplikacijami nastaviti kot privzeto. Vrtar končnim uporabnikom, ki se odločijo, da bodo zadevno preneseno programsko aplikacijo ali trgovino s programskimi aplikacijami nastavili kot privzeto, tehnično omogoči, da to spremembo enostavno izvedejo.

Vrtarju se ne prepreči, da sprejme ukrepe, kolikor ne presegajo tistega, kar je nujno potrebno in sorazmerno, za zagotovitev, da programske aplikacije tretjih strani ali trgovine s programskimi aplikacijami ne ogrožajo celovitosti strojne opreme ali operacijskega sistema, ki ga zagotavlja vrtar, pod pogojem, da vrtar takšne ukrepe ustrezno utemelji.

Poleg tega se vratarju ne prepreči, da kolikor je to nujno potrebno in sorazmerno, uporabi ukrepe in nastavitve, ki niso privzete, kar končnim uporabnikom omogoča učinkovito zaščito varnosti v zvezi s programskimi aplikacijami tretjih strani ali trgovinami s programskimi aplikacijami, pod pogojem, da vrtar takšne ukrepe in nastavitve, ki niso privzete, ustrezno utemelji.

5. Vrtar pri razvrščanju – ter pripadajočem indeksiranju in iskanju po vsebini – storitev in proizvodov, ki jih zagotavlja sam, ne obravnava ugodneje kot podobnih storitev ali proizvodov tretje strani. Vrtar za tako razvrščanje uporablja pregledne, poštene in nediskriminatorne pogoje.

6. Vrtar tehnično ali kako drugače ne omeji možnosti končnih uporabnikov, da zamenjajo ali se naročijo na druge programske aplikacije in storitve, do katerih se dostopa z jedrnimi platformnimi storitvami vratarja, vključno z izbiro storitev dostopa do interneta za končne uporabnike.

7. Vrtar ponudnikom storitev in ponudnikom strojne opreme brezplačno omogoča učinkovito interoperabilnost z istimi funkcijami strojne ali programske opreme – ter dostop do njih za namene interoperabilnosti –, do katerih se dostopa ali se jih nadzoruje z operacijskim sistemom ali virtualnim pomočnikom, navedenim v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9), kot so na voljo za storitve ali strojno opremo, ki jih zagotavlja vrtar. Poleg tega vrtar poslovnim uporabnikom in alternativnim ponudnikom storitev, ki se zagotavljajo skupaj z jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, brezplačno omogoča učinkovito interoperabilnost z istimi funkcijami operacijskega sistema, strojne ali programske opreme ter dostop do njih za namene interoperabilnosti, ne glede na to, ali so te funkcije del operacijskega sistema, kot so na voljo temu vrtarju ali pa jih uporablja pri zagotavljanju takih storitev.

Vrtarju se ne prepreči, da sprejme nujno potrebne in sorazmerne ukrepe za zagotavljanje, da interoperabilnost ne ogroža celovitosti funkcij operacijskega sistema, virtualnega pomočnika, strojne ali programske opreme, ki jih zagotavlja vrtar, pod pogojem, da vrtar takšne ukrepe ustrezno utemelji.

8. Vrtar oglaševalcem in založnikom ter tretjim stranem, ki jih pooblastijo oglaševalci in založniki, na njihovo zahtevo brezplačno zagotavlja dostop do svojih orodij za merjenje uspešnosti ter podatkov, vključno z zbirnimi in nezbirnimi podatki, ki jih oglaševalci in založniki potrebujejo za izvedbo svojega neodvisnega preverjanja nabora oglasov. Taki podatki se zagotovijo na način, ki oglaševalcem in založnikom omogoča, da uporabijo svoja orodja za preverjanje in merjenje uspešnosti jedrnih platformnih storitev, ki jih zagotavlja vrtarji.

9. Vrtar končnim uporabnikom ali tretjim stranem, ki jih pooblasti končni uporabnik, na njihovo zahtevo in brezplačno zagotovi učinkovito prenosljivost podatkov, ki jih zagotovi končni uporabnik ali se ustvarijo z dejavnostjo končnega uporabnika v okviru uporabe jedrne platformne storitve, vključno z brezplačnim zagotavljanjem orodij, da se omogoči učinkovito uresničevanje takšne prenosljivosti podatkov ter tudi z zagotavljanjem stalnega dostopa do takšnih podatkov v realnem času.

10. Vrtar poslovnim uporabnikom in tretjim stranem, ki jih pooblasti poslovni uporabnik, na njihovo zahtevo in brezplačno zagotovi učinkovit, visokokakovosten in stalen dostop do zbirnih in nezbirnih podatkov v realnem času ter njihovo uporabo, vključno z osebnimi podatki, ki jih pri uporabi zadevnih jedrnih platformnih storitev ali storitev, ki se zagotavljajo skupaj z zadevnimi jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, ustvarijo ali zagotovijo tisti poslovni uporabniki in končni uporabniki, ki uporabljajo proizvode in storitve, ki jih zagotavljajo ti poslovni uporabniki. Vrtar v zvezi z osebnimi podatki zagotavlja takšen dostop do podatkov in njihovo uporabo samo, kadar so podatki neposredno povezani z uporabo, ki jo končni uporabniki izvajajo v zvezi s proizvodi ali storitvami, ki jih zadevni poslovni uporabnik ponuja prek zadevne jedrne platformne storitve, in če se končni uporabniki odločijo za tako izmenjavo s privolitvijo.

11. Vrtar vsakemu tretjemu podjetju, ki je ponudnik spletnih iskalnikov, na njegovo zahtevo pod poštenimi, razumnimi in nediskriminatornimi pogoji zagotavlja dostop do podatkov o razvrščanju, poizvedbah, klikih in ogledih v zvezi z brezplačnim in plačljivim iskanjem, ki jih končni uporabniki ustvarijo na njegovih spletnih iskalnikih. Vsi podatki o poizvedbah, klikih in ogledih, ki so osebni podatki, se anonimizirajo.

12. Vrtar za poslovne uporabnike uporablja poštene, razumne in nediskriminatorne splošne pogoje za dostop do trgovin s programskimi aplikacijami, spletnih iskalnikov in spletnih storitev družbenega mreženja, navedenih v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9).

V ta namen vrtar objavi splošne pogoje dostopa, vključno z mehanizmom za alternativno reševanje sporov.

Komisija oceni, ali so objavljeni splošni pogoji za dostop skladni s tem odstavkom.

13. Splošni pogoji vrtarja za prekinitev zagotavljanja jedrne platformne storitve niso nesorazmerni. Vrtar zagotovi, da je pogoje za prekinitev mogoče uveljavljati brez nepotrebnih težav.

Člen 7

Obveznosti vratarjev glede interoperabilnosti medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke

1. Kadar vratar zagotavlja medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke, ki so navedene v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9), omogoči, da so osnovne funkcionalnosti njegovih medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, interoperabilne z medosebnimi komunikacijskimi storitvami, neodvisnimi od številke, drugega ponudnika, ki ponuja ali namerava ponujati take storitve v Uniji, in sicer tako, da brezplačno in na zahtevo zagotavlja potrebne tehnične vmesnike ali podobne rešitve, ki olajšujejo interoperabilnost.
2. Vratar zagotovi, da so vsaj naslednje osnovne funkcionalnosti iz odstavka 1 interoperabilne, kadar te funkcionalnosti svojim končnim uporabnikom zagotavlja vratar sam:
 - (a) po navedbi v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9):
 - (i) pošiljanje besedilnih sporočil med koncema med dvema posameznima končnima uporabnikoma;
 - (ii) izmenjava slik, glasovnih sporočil, videoposnetkov in drugih priloženih datotek pri komunikaciji med koncema med dvema posameznima končnima uporabnikoma;
 - (b) v dveh letih od imenovanja:
 - (i) pošiljanje besedilnih sporočil med koncema v skupinah posameznih končnih uporabnikov;
 - (ii) izmenjava slik, glasovnih sporočil, videoposnetkov in drugih priloženih datotek pri komunikaciji med koncema med skupinskim klepetom in posameznim končnim uporabnikom;
 - (c) v štirih letih od imenovanja:
 - (i) govorni klici med koncema med dvema posameznima končnima uporabnikoma;
 - (ii) videoklici med koncema med dvema posameznima končnima uporabnikoma;
 - (iii) govorni klici med koncema med skupinskim klepetom in posameznim končnim uporabnikom;
 - (iv) videoklici med koncema med skupinskim klepetom in posameznim končnim uporabnikom.
3. Pri interoperabilnih storitvah se ohrani raven varnosti, ki jo vratar zagotavlja svojim končnim uporabnikom, po potrebi tudi šifriranje med koncema.
4. Vratar objavi referenčno ponudbo s tehničnimi podrobnostmi ter splošnimi pogoji in pogoji interoperabilnosti z njegovimi medosebnimi komunikacijskimi storitvami, neodvisnimi od številke, vključno s potrebnimi podrobnostmi o ravni varnosti in šifriranju med koncema. Vratar to referenčno ponudbo objavi v roku iz člena 3(10) in jo po potrebi posodobi.
5. Po objavi referenčne ponudbe v skladu z odstavkom 4 lahko vsak ponudnik medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, ki ponuja ali namerava ponujati take storitve v Uniji, zahteva, da so interoperabilne z medosebnimi komunikacijskimi storitvami, neodvisnimi od številke, ki jih zagotavlja vratar. Taka zahteva lahko zajema nekatere ali vse osnovne funkcionalnosti iz odstavka 2. Vratar ugotovi vsaki razumni zahtevi za interoperabilnost v treh mesecih po prejemu zahteve, tako da omogoči delovanje zahtevanih osnovnih funkcionalnosti.
6. Komisija lahko na podlagi obrazložene zahteve vratarja izjemoma podaljša roke za izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 2 ali 5, kadar vratar dokaže, da je to potrebno, da bi se zagotovila učinkovita interoperabilnost in ohranila potrebna raven varnosti, po potrebi tudi šifriranje med koncema.

7. Končni uporabniki medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, vratarja ter medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, ponudnika, ki je predložil zahtevo, se lahko sami odločijo, ali bodo uporabili interoperabilne osnovne funkcionalnosti, ki jih vratar lahko zagotavlja na podlagi odstavka 1.

8. Vratar od ponudnika medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, ki zahteva interoperabilnost, pridobi in si z njim izmenja samo osebne podatke končnih uporabnikov, ki so nujno potrebni za zagotovitev učinkovite interoperabilnosti. Vsako tako zbiranje in izmenjava osebnih podatkov končnih uporabnikov mora biti v celoti v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Direktivo 2002/58/ES.

9. Vratarju se ne prepreči, da sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da tretji ponudniki medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, ki zahtevajo interoperabilnost, ne ogrožajo celovitosti, varnosti in zasebnosti njegovih storitev, pod pogojem, da so ti ukrepi nujno potrebni in sorazmerni ter da jih vratar ustrezno utemelji.

Člen 8

Izpolnjevanje obveznosti vratarjev

1. Vratar mora zagotoviti in dokazati izpolnjevanje obveznosti iz členov 5, 6 in 7 te uredbe. Ukrepi, ki jih vratar izvaja za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti iz navedenih členov, morajo biti učinkoviti pri doseganju ciljev te uredbe in zadevne obveznosti. Vratar zagotovi, da je izvajanje navedenih ukrepov v skladu s pravom, ki se uporablja, zlasti z Uredbo (EU) 2016/679 in Direktivo 2002/58/ES, zakonodajo o kibernetiki varnosti, varstvu potrošnikov, varnosti proizvodov ter zahtevami glede dostopnosti.

2. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo vratarja na podlagi odstavka 3 tega člena začne postopek na podlagi člena 20.

Komisija lahko sprejme izvedbeni akt, v katerem določi ukrepe, ki jih mora zadevni vratar izvesti, da bi dejansko izpolnil obveznosti iz členov 6 in 7. Ta izvedbeni akt se sprejme v šestih mesecih od začetka postopka na podlagi člena 20, v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).

Kadar zaradi izogibanja začne postopek na lastno pobudo na podlagi člena 13, lahko taki ukrepi zadevajo obveznosti iz členov 5, 6 in 7.

3. Vratar lahko zahteva, da se Komisija vključi v postopek, da bi ugotovila, ali so ukrepi, ki jih namerava zadevni vratar izvesti ali jih izvaja z namenom zagotovitve izpolnjevanja obveznosti iz členov 6 in 7, učinkoviti pri doseganju cilja zadevne obveznosti v njegovih posebnih okoliščinah. Komisija sama presodi, ali naj se vključi v ta postopek, pri čemer upošteva načela enakega obravnavanja, sorazmernosti in dobrega upravljanja.

Vratar v svoji zahtevi predloži obrazložitev ukrepov, ki jih namerava izvesti ali jih je izvedel. Vratar poleg tega predloži nezaupno različico svoje obrazložitve, ki se lahko posreduje tretjim stranem na podlagi odstavka 6.

4. Odstavka 2 in 3 tega člena ne posegata v pristojnosti Komisije v skladu s členi 29, 30 in 31.

5. Komisija z namenom sprejetja sklepa iz odstavka 2 vratarju sporoči svoje predhodne ugotovitve v treh mesecih po začetku postopka na podlagi člena 20. V predhodnih ugotovitvah pojasni ukrepe, ki jih namerava sprejeti ali za katere meni, da bi jih moral zadevni vratar sprejeti za učinkovito obravnavanje predhodnih ugotovitev.

6. Da se lahko na učinkovit način omogoči, da zainteresirane tretje strani predložijo pripombe, Komisija ob tem, ko svoje predhodne ugotovitve sporoči vratarju na podlagi odstavka 5 ali čim prej po tem, objavi nezaupni povzetek primera in ukrepe, ki jih namerava sprejeti ali za katere meni, da bi jih moral zadevni vratar sprejeti. Komisija določi razumen rok za predložitev takih pripomb.

7. Komisija pri določitvi ukrepov na podlagi odstavka 2 zagotovi, da so ukrepi učinkoviti pri doseganju ciljev te uredbe in zadevne obveznosti ter sorazmerni glede na posebne okoliščine vratarja in zadevne storitve.

8. Za opredelitev obveznosti v skladu s členom 6(11) in (12) Komisija oceni tudi, ali predvideni ali izvedeni ukrepi zagotavljajo, da ni več neravnovesja med pravicami in obveznostmi poslovnih uporabnikov ter da ukrepi sami ne pomenijo prednosti za vratarja, ki je nesorazmerna s storitvijo, ki jo vratar zagotavlja poslovnim uporabnikom.

9. V zvezi s postopki na podlagi odstavka 2 se lahko Komisija na zahtevo ali na lastno pobudo odloči za njihovo ponovno odprtje, kadar:

- (a) se je bistveno spremenilo katero od dejstev, na katerih je temeljil sklep, ali
- (b) je sklep temeljil na nepopolnih, netočnih ali zavajajočih informacijah ali
- (c) ukrepi, navedeni v sklepu, niso učinkoviti.

Člen 9

Zadržanje

1. Kadar vratar v obrazloženi zahtevi dokaže, da bi izpolnjevanje specifične obveznosti iz člena 5, 6 ali 7 v zvezi z jedrno platformno storitvijo, navedeno v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9), zaradi izjemnih okoliščin, ki so zunaj njegovega nadzora, ogrozilo ekonomsko upravičenost njegovega poslovanja v Uniji, lahko Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim sklene v celoti ali delno izjemoma zadržati specifično obveznost iz navedene obrazložene zahteve (v nadaljnjem besedilu: sklep o zadržanju). V tem izvedbenem aktu svoj sklep o zadržanju utemelji tako, da opredeli izjemne okoliščine, ki upravičujejo zadržanje. Ta izvedbeni akt se omeji glede na obseg in čas trajanja, ki sta potrebna za odziv na tako grožnjo vratarjevi upravičenosti poslovanja. Komisija si prizadeva ta izvedbeni akt sprejeti brez odlašanja in najpozneje tri mesece po prejemu popolne obrazložene zahteve. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).

2. Kadar se odobri zadržanje na podlagi odstavka 1, Komisija svoj sklep o zadržanju pregleda vsako leto, razen če je v njem določen krajši interval. Zadržanje po takem pregledu v celoti ali delno odpravi ali pa ugotovi, da so pogoji iz odstavka 1 še naprej izpolnjeni.

3. V nujnih primerih lahko Komisija na podlagi obrazložene zahteve vratarja začasno zadrži uporabo specifične obveznosti iz odstavka 1 v zvezi z eno ali več posameznimi jedrnimi platformnimi storitvami še pred sprejetjem sklepa na podlagi navedenega odstavka. Taka zahteva se lahko da in odobri kadar koli pred oceno, ki jo Komisija izvede na podlagi odstavka 1.

4. Komisija pri oceni zahteve iz odstavkov 1 in 3 upošteva zlasti vpliv izpolnjevanja specifične obveznosti na ekonomsko upravičenost poslovanja vratarja v Uniji in na tretje strani, zlasti MSP in potrošnike. Za zadržanje se lahko uporabljajo pogoji in obveznosti, ki jih Komisija določi za zagotovitev pravičnega ravnovesja med temi interesi in cilji te uredbe.

Člen 10

Izvzetje na podlagi javnega zdravja in javne varnosti

1. Komisija lahko na podlagi obrazložene zahteve vratarja ali na lastno pobudo sprejme izvedbeni akt, s katerim sklene zadevnega vratarja v celoti ali delno izvzeti iz specifične obveznosti iz člena 5, 6 ali 7 v zvezi z jedrno platformno storitvijo, navedeno v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9), kadar je tako izvzetje utemeljeno na podlagi razlogov iz odstavka 3 tega člena (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvzetju). Komisija sklep o izvzetju sprejme v treh mesecih po prejemu popolne obrazložene zahteve in predloži obrazloženo izjavo, v kateri navede razloge za izvzetje. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).
2. Kadar je izvzetje odobreno na podlagi odstavka 1, Komisija svoj sklep o izvzetju pregleda, če razlog za izvzetje ne obstaja več oziroma vsaj vsako leto. Po takem pregledu Komisija izvzetje v celoti ali deloma odpravi ali sklene, da so pogoji iz odstavka 1 še naprej izpolnjeni.
3. Izvzetje na podlagi odstavka 1 se lahko odobri samo na podlagi javnega zdravja ali javne varnosti.
4. V nujnih primerih lahko Komisija na podlagi obrazložene zahteve vratarja ali na lastno pobudo začasno zadrži uporabo specifične obveznosti iz odstavka 1 v zvezi z eno ali več posameznimi jedrnimi platformnimi storitvami še pred sprejetjem sklepa na podlagi navedenega odstavka. Taka zahteva se lahko da in odobri kadar koli pred oceno, ki jo Komisija izvede na podlagi odstavka 1.
5. Komisija pri oceni zahteve iz odstavkov 1 in 4 upošteva zlasti vpliv izpolnjevanja specifične obveznosti na razloge iz odstavka 3 ter učinke na zadevnega vratarja in tretje strani. Komisija lahko zadržanje uporabi za pogoje in obveznosti, da se zagotovi pravično ravnovesje med cilji, zastavljenimi na podlagi razlogov iz odstavka 3, in cilji te uredbe.

Člen 11

Poročanje

1. Vratar v šestih mesecih po imenovanju na podlagi člena 3 in v skladu s členom 3(10) Komisiji predloži poročilo, v katerem podrobno in pregledno opiše ukrepe, ki jih je izvedel, da bi zagotovil izpolnjevanje obveznosti iz členov 5, 6 in 7.
2. Vratar v roku iz odstavka 1 objavi in Komisiji predloži nezaupni povzetek navedenega poročila.

Vratar to poročilo in nezaupni povzetek posodobi vsaj enkrat letno.

Komisija na svojem spletnem mestu objavi povezavo do tega nezaupnega povzetka.

Člen 12

Posodabljanje obveznosti vratarjev

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe v zvezi z obveznostmi iz členov 5 in 6. Ti delegirani akti temeljijo na preiskavi trga na podlagi člena 19, v kateri je bila opredeljena potreba po posodabljanju teh obveznosti zaradi obravnavanja praks, ki bodisi omejujejo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev bodisi so nepošteno na enak način kot prakse, na katere se nanašajo obveznosti iz členov 5 in 6.

2. Področje uporabe delegiranega akta, sprejetega v skladu odstavkom 1, je omejeno na:
- (a) razširitev obveznosti, ki se uporablja samo v zvezi z nekaterimi jedrnimi platformnimi storitvami, na druge jedrne platformne storitve, navedene v členu 2, točka 2;
 - (b) razširitev obveznosti, ki koristi določenim poslovnim uporabnikom ali končnim uporabnikom, tako da koristi tudi drugim poslovnim uporabnikom ali končnim uporabnikom;
 - (c) določitev načina, na katerega naj bi vratarji izvajali obveznosti iz členov 5 in 6, da se zagotovi dejansko izpolnjevanje teh obveznosti;
 - (d) razširitev obveznosti, ki se uporablja le v zvezi z nekaterimi storitvami, ki se zagotavljajo skupaj z jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo, na druge storitve, ki se zagotavljajo skupaj z jedrnimi platformnimi storitvami ali v njihovo podporo;
 - (e) razširitev obveznosti, ki se uporablja samo v zvezi z nekaterimi vrstami podatkov, tako da se uporablja tudi za druge vrste podatkov;
 - (f) dodajanje dodatnih pogojev, kadar obveznost nalaga določene pogoje za ravnanje vratarja, ali
 - (g) uporabo obveznosti, ki ureja razmerje med več jedrnimi platformnimi storitvami vratarja, za razmerje med jedrno platformno storitvijo in drugimi storitvami vratarja.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za spremembo te uredbe v zvezi s seznamom osnovnih funkcionalnosti, opredeljenih v členu 7(2), in sicer z dodajanjem ali odvzemanjem funkcionalnosti medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke.

Ti delegirani akti temeljijo na preiskavi trga na podlagi člena 19, v kateri je bila opredeljena potreba po posodabljanju teh obveznosti zaradi obravnavanja praks, ki omejujejo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev ali so nepoštena na enak način kot prakse, na katere se nanašajo obveznosti iz člena 7.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe v zvezi z obveznostmi iz člena 7, in sicer z določitvijo načina izvajanja teh obveznosti, da se zagotovi dejansko izpolnjevanje teh obveznosti. Ti delegirani akti morajo temeljiti na preiskavi trga na podlagi člena 19, v kateri je bila opredeljena potreba po posodabljanju teh obveznosti zaradi obravnavanja praks, ki omejujejo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev ali so nepoštena na enak način kot prakse, na katere se nanašajo obveznosti iz člena 7.

5. Šteje se, da praksa iz odstavkov 1, 3 in 4 omejuje tekmovalnost jedrnih platformnih storitev ali da je nepoštena, kadar:

- (a) se k tej praksi zatekajo vratarji ter kadar lahko ovira inovacije in omejuje izbiro za poslovne uporabnike in končne uporabnike, ker:
 - (i) trajno vpliva ali bi lahko vplivala na tekmovalnost jedrne platformne storitve ali drugih storitev v digitalnem sektorju, saj ustvarja ali krepi ovire za druga podjetja, da vstopijo na trg ali da se širijo kot ponudniki jedrne platformne storitve ali drugih storitev v digitalnem sektorju, ali
 - (ii) preprečuje drugim izvajalcem, da bi imeli enak dostop do ključnega vložka kot vratar, ali
- (b) obstaja neravnovesje med pravicami in obveznostmi poslovnih uporabnikov ter vratar pridobi prednost pred poslovnimi uporabniki, ki je nesorazmerna s storitvijo, ki jo ta vratar zagotavlja tem poslovnim uporabnikom.

Člen 13

Preprečevanje izogibanja

1. Podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, teh storitev ne sme segmentirati, razdeliti, deliti, razčleniti ali ločiti s pogodbenimi, komercialnimi, tehničnimi ali drugimi načini, da bi se izognilo kvantitativnim mejnim vrednostim iz člena 3(2). Nobena taka praksa podjetja Komisiji ne preprečuje, da ga imenuje za vratarja na podlagi člena 3(4).
2. Kadar Komisija sumi, da se podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, zateka k praksi iz odstavka 1, lahko od tega podjetja zahteva vse informacije, za katere meni, da so potrebne za ugotovitev, ali se to podjetje zateka k taki praksi.
3. Vrtar zagotovi, da so obveznosti iz členov 5, 6 in 7 v celoti in dejansko izpolnjene.
4. Vrtar ne sme ravnati na noben način, ki bi spodbopal dejansko izpolnjevanje obveznosti iz členov 5, 6 in 7, ne glede na to, ali je to ravnanje pogodbene, komercialne, tehnične ali katere koli druge narave, oziroma ne glede na to, ali to ravnanje vključuje uporabo vedenjskih tehnik ali oblikovanje vmesnika.
5. Kadar je potrebna privolitev za zbiranje, obdelavo, navzkrižno uporabo in izmenjavo osebnih podatkov, da se zagotovi skladnost s to uredbo, vrtar sprejme potrebne ukrepe, s katerimi poslovnim uporabnikom omogoči, da neposredno pridobijo potrebno privolitev za njihovo obdelavo, kadar je ta privolitev potrebna v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 ali Direktivo 2002/58/ES, ali kako drugače deluje v skladu s predpisi in načeli Unije na področju varstva podatkov in zasebnosti, med drugim tako, da poslovnim uporabnikom zagotovi ustrezno anonimizirane podatke, kadar je to ustrezno. Vrtar pridobitve te privolitve poslovnega uporabnika ne oteži bolj kot za svoje storitve.
6. Vrtar ne poslabša pogojev ali kakovosti nobene od jedrnih platformnih storitev, zagotovljenih poslovnim uporabnikom ali končnim uporabnikom, ki uveljavijo pravice ali možnosti iz členov 5, 6 in 7, oziroma ne oteži neupravičeno uveljavljanja teh pravic ali možnosti, tudi ne tako, da bi končnim uporabnikom na pristranski način ponujal različne možnosti ali vplival na samostojnost in odločanje končnih uporabnikov ali poslovnih uporabnikov ali prosto izbiro teh uporabnikov prek strukture, oblikovanja, funkcije ali načina delovanja uporabniškega vmesnika ali njegovega dela.
7. Kadar se vrtar izogiba ali se poskuša izogniti obveznostim iz člena 5, 6 ali 7 na način, opisan v odstavkih 4, 5 in 6 tega člena, lahko Komisija začne postopek na podlagi člena 20 in sprejme izvedbeni akt iz člena 8(2), v katerem opredeli ukrepe, ki jih mora izvesti vrtar.
8. Odstavek 6 tega člena ne posega v pristojnosti Komisije iz členov 29, 30 in 31.

Člen 14

Obveznost obveščanja o koncentracijah

1. Vrtar obvesti Komisijo o vsaki nameravani koncentraciji v smislu člena 3 Uredbe (ES) št. 139/2004, kadar subjekti, ki se združujejo, ali cilj koncentracije zagotavlja jedrne platformne storitve ali katere koli druge storitve v digitalnem sektorju ali omogoča zbiranje podatkov, ne glede na to, ali je treba o njih uradno obvestiti Komisijo v skladu z navedeno uredbo ali pristojni nacionalni organ za varstvo konkurence v skladu z nacionalnimi pravili o združitvah.

Vrtar Komisijo obvesti o taki koncentraciji pred izvedbo koncentracije in po sklenitvi pogodbe, objavi javne ponudbe ali pridobitvi kontrolnega deleža.

2. V obvestilu, ki ga pošlje vratar na podlagi odstavka 1, se navedejo vsaj podjetja, ki jih koncentracija zadeva, njihov letni promet v Uniji in na svetovni ravni, njihova področja dejavnosti, vključno z dejavnostmi, ki so neposredno povezane s koncentracijo, in transakcijsko vrednost pogodbe ali oceno transakcijske vrednosti, skupaj s povzetkom koncentracije, vključno z njeno naravo in utemeljitvijo ter seznamom držav članic, ki jih koncentracija zadeva.

V obvestilu, ki ga pošlje vratar, se za vse zadevne jedrne platformne storitve navede tudi njihov letni promet v Uniji, število njihovih letnih aktivnih poslovnih uporabnikov in število mesečnih aktivnih končnih uporabnikov.

3. Če po koncentraciji iz odstavka 1 tega člena dodatne jedrne platformne storitve posamezno dosegajo mejne vrednosti iz člena 3(2), točka (b), zadevni vratar o tem obvesti Komisijo v dveh mesecih od izvedbe koncentracije in Komisiji predloži informacije iz člena 3(2).

4. Komisija pristojne organe držav članic obvesti o vseh obvestilih, ki jih prejme na podlagi odstavka 1, in vsako leto objavi seznam pridobitev, o katerih so jo vratarji obvestili na podlagi navedenega odstavka.

Komisija upošteva pravni interes podjetij glede varovanja njihovih poslovnih skrivnosti.

5. Pristojni organi držav članic lahko na podlagi informacij, prejetih na podlagi odstavka 1 tega člena, od Komisije zahtevajo preučitev koncentracije na podlagi člena 22 Uredbe (ES) št. 139/2004.

Člen 15

Obveznost revizije

1. Vratar v šestih mesecih po imenovanju na podlagi člena 3 Komisiji predloži neodvisno revidiran opis vseh tehnik oblikovanja profilov strank, ki jih uporablja v svojih jedrnih platformnih storitvah, navedenih v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9). Komisija ta revidirani opis pošlje Evropskemu odboru za varstvo podatkov.

2. Komisija lahko sprejme izvedbeni akt iz člena 46(1), točka (g), da razvije metodologijo in postopek revizije.

3. Vratar javno objavi pregled revidiranega opisa iz odstavka 1. Pri tem ima vratar pravico, da upošteva potrebo po varovanju svojih poslovnih skrivnosti. Vratar ta opis in pregled posodobi vsaj enkrat letno.

POGLAVJE IV

PREISKAVA TRGA

Člen 16

Začetek preiskave trga

1. Če namerava Komisija izvesti preiskavo trga zaradi morebitnega sprejetja sklepov na podlagi členov 17, 18 in 19, sprejme sklep o začetku preiskave trga.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko Komisija izvaja svoja pooblastila za preiskovanje iz te uredbe pred začetkom preiskave trga na podlagi navedenega odstavka.

3. V sklepu iz odstavka 1 se navedejo:
 - (a) datum začetka preiskave trga;
 - (b) opis vprašanja, na katero se preiskava trga nanaša;
 - (c) namen preiskave trga.
4. Komisija lahko znova začne preiskavo trga, ki jo je zaključila, kadar:
 - (a) se je bistveno spremenilo katero od dejstev, na katerih je temeljil sklep, sprejet na podlagi člena 17, 18 ali 19, ali
 - (b) je sklep, sprejet na podlagi člena 17, 18 ali 19, temeljil na nepopolnih, netočnih ali zavajajočih informacijah.
5. Komisija lahko pri preiskavi trga za pomoč zaprosi enega ali več nacionalnih pristojnih organov.

Člen 17

Preiskava trga za imenovanje vratarjev

1. Komisija lahko izvede preiskavo trga, katere namen je, da preuči, ali bi moralo biti podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, imenovano za vratarja na podlagi člena 3(8), ali da določi jedrne platformne storitve, ki se navedejo v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9). Komisija si prizadeva preiskavo trga zaključiti v 12 mesecih od datuma iz člena 16(3), točka (a). Da bi končala preiskavo trga, Komisija sprejme izvedbeni akt, v katerem navede svojo odločitev. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).
2. Med preiskavo trga na podlagi odstavka 1 tega člena si Komisija prizadeva svoje predhodne ugotovitve v šestih mesecih od datuma iz člena 16(3), točka (a), sporočiti zadevnemu podjetju, ki zagotavlja jedrne platformne storitve. V predhodnih ugotovitvah pojasni, ali je začasno mnenja, da je to podjetje primerno imenovati za vratarja na podlagi člena 3(8), zadevne jedrne platformne storitve pa uvrstiti na seznam na podlagi člena 3(9).
3. Kadar podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, dosega mejne vrednosti iz člena 3(2), vendar predloži dovolj dobro utemeljene argumente v skladu s členom 3(5), ki so očitno omajali domnevo iz člena 3(2), si Komisija prizadeva preiskavo trga zaključiti v petih mesecih od datuma iz člena 16(3), točka (a).

V tem primeru si Komisija prizadeva svoje predhodne ugotovitve na podlagi odstavka 2 tega člena sporočiti zadevnemu podjetju v treh mesecih od datuma iz člena 16(3), točka (a).

4. Kadar Komisija za vratarja na podlagi člena 3(8) imenuje podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve in ki pri svojem poslovanju še nima utrjenega in trajnega položaja, a se predvideva, da ga bo v bližnji prihodnosti imelo, lahko določi, da se zanj uporablja samo ena ali več obveznosti iz člena 5(3) do (6) ter člena 6(4), (7), (9), (10) in (13), kot je določeno v sklepu o imenovanju. Komisija navede, da se uporabljajo samo tiste obveznosti, ki so ustrezne in potrebne, da se zadevnemu vratarju prepreči, da bi z nepoštenimi sredstvi pridobil utrjen in trajen položaj pri svojem poslovanju. Komisija tako imenovanje pregleda v skladu s postopkom iz člena 4.

Člen 18

Preiskava trga v zvezi s sistematičnim neizpolnjevanjem obveznosti

1. Komisija lahko izvede preiskavo trga za preučitev, ali vratar sistematično ne izpolnjuje obveznosti. To preiskavo trga zaključi v 12 mesecih od datuma iz člena 16(3), točka (a). Kadar je iz preiskave trga razvidno, da vratar sistematično krši eno ali več obveznosti iz člena 5, 6 ali 7 ter da je ohranil, okrepil ali razširil svoj položaj vratarja v zvezi z zahtevami iz člena 3(1), lahko Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim takemu vratarju naloži kakršne koli ravnalne ali strukturne popravne ukrepe, ki so sorazmerni in potrebni za zagotovitev dejanske skladnosti s to uredbo. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).
2. Popravni ukrep, naložen v skladu z odstavkom 1 tega člena, kolikor je tak popravni ukrep sorazmeren in potreben za ohranitev ali ponovno vzpostavitev pravičnosti in tekmovalnosti, na katero vpliva sistematična neskladnost, lahko vključuje prepoved vratarju, da v omejenem obdobju izvede koncentracijo v smislu člena 3 Uredbe (ES) št. 139/2004 v zvezi z jedrnimi platformnimi storitvami ali drugimi storitvami, ki se zagotavljajo v digitalnem sektorju, ali v zvezi s storitvami, ki omogočajo zbiranje podatkov, na katere vpliva sistematično neizpolnjevanje obveznosti.
3. Šteje se, da vratar sistematično ne izpolnjuje obveznosti iz členov 5, 6 in 7 kadar je Komisija vratarju v osmih letih pred sprejetjem sklepa o začetku preiskave trga zaradi morebitnega sprejetja sklepa na podlagi tega člena v zvezi s katero koli od njegovih jedrnih platformnih storitev izdala vsaj tri sklepe o neizpolnjevanju obveznosti na podlagi člena 29.
4. Komisija zadevnemu vratarju sporoči svoje predhodne ugotovitve v šestih mesecih od datuma iz člena 16(3), točka (a). V svojih predhodnih ugotovitvah pojasni, ali predhodno meni, da so pogoji iz odstavka 1 tega člena izpolnjeni, ter za kateri popravni ukrep ali popravne ukrepe predhodno meni, da so potrebni in sorazmerni.
5. Da bi zainteresirane tretje strani lahko učinkovito predložile pripombe, Komisija istočasno, ko svoje predhodne ugotovitve sporoči vratarju na podlagi odstavka 4 ali čim prej po tem roku, objavi nezaupni povzetek primera in popravne ukrepe, ki jih namerava naložiti. Komisija določi razumen rok za predložitev takih pripomb.
6. Kadar namerava Komisija sprejeti sklep na podlagi odstavka 1 tega člena, tako da zaveze, ki jih ponudi vratar na podlagi člena 25, razglasi za zavezujoče, objavi nezaupni povzetek primera in glavno vsebino zavez. Zainteresirane tretje strani lahko svoje pripombe predložijo v razumnem roku, ki ga določi Komisija.
7. Komisija lahko med preiskavo trga podaljša njeno trajanje, kadar je tako podaljšanje utemeljeno iz objektivnih razlogov in je sorazmerno. Podaljšanje se lahko nanaša na rok, do katerega mora Komisija izdati svoje predhodne ugotovitve, ali na rok za sprejetje končnega sklepa. Skupno trajanje vsakega podaljšane roka ali rokov na podlagi tega odstavka ne sme preseči šest mesecev.
8. Da se zagotovi, da vratar dejansko izpolnjuje obveznosti iz členov 5, 6 in 7, Komisija redno pregleduje popravne ukrepe, ki jih naloži v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena. Komisija ima pravico te popravne ukrepe spremeniti, če po novi preiskavi trga ugotovi, da niso učinkoviti.

Člen 19

Preiskava trga v zvezi z novimi storitvi in novimi praksami

1. Komisija lahko izvede preiskavo trga za preučitev, ali bi bilo treba na seznam jedrnih platformnih storitev, navedenih v členu 2, točka 2, vključiti eno ali več storitev v digitalnem sektorju, ali za odkrivanje praks, ki omejujejo tekmovalnost jedrnih platformnih storitev ali so nepošteno in se s to uredbo ne obravnavajo učinkovito. Komisija v svoji oceni upošteva vse ustrezne ugotovitve iz postopkov na podlagi členov 101 in 102 PDEU v zvezi z digitalnimi trgi ter vse druge ustrezne dogodke.
2. Komisija se lahko pri izvajanju preiskave trga na podlagi odstavka 1 posvetuje s tretjimi stranmi, vključno s poslovnimi in končnimi uporabniki storitev v digitalnem sektorju, ki se preiskujejo, ter poslovnimi in končnimi uporabniki, ki so predmet preiskovanih praks.
3. Komisija ugotovitve objavi v poročilu v 18 mesecih od datuma iz člena 16(3), točka (a).

To poročilo se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu ter se mu po potrebi priloži:

- (a) zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da se na seznam jedrnih platformnih storitev, navedenih v členu 2, točka 2, vključijo dodatne storitve v digitalnem sektorju ali da se v Poglavje III vključijo nove obveznosti, ali
- (b) osnutek delegiranega akta za dopolnitev te uredbe v zvezi z obveznostmi iz členov 5 in 6 ali osnutek delegiranega akta za spremembo ali dopolnitev te uredbe v zvezi z obveznostmi iz člena 7, kot je določeno v členu 12.

Po potrebi lahko v zakonodajnem predlogu za spremembo te uredbe iz točke (a) drugega pododstavka tudi predlaga, da se s seznama jedrnih platformnih storitev, navedenih v členu 2, točka 2, črtajo obstoječe storitve ali da se iz členov 5, 6 ali 7 črtajo obstoječe obveznosti.

POGLAVJE V

POOBLASTILA ZA PREISKOVANJE, IZVRŠEVANJE IN SPREMLJANJE

Člen 20

Začetek postopka

1. Kadar namerava Komisija začeti postopek zaradi morebitnega sprejetja sklepov na podlagi členov 8, 29 in 30, sprejme sklep o začetku postopka.
2. Ne glede na odstavek 1 lahko Komisija izvaja svoja pooblastila za preiskovanje na podlagi te uredbe pred začetkom postopka na podlagi navedenega odstavka.

Člen 21

Zahteve za informacije

1. Komisija lahko za izvajanje svojih nalog na podlagi te uredbe z enostavnim zahtevkom ali s sklepom od podjetij in podjetniških združenj zahteva, da ji predložijo vse potrebne informacije. Komisija lahko z enostavnim zahtevkom ali s sklepom zahteva tudi dostop do vseh podatkov in algoritmov podjetij ter informacij o testih ter zahteva pojasnila v zvezi s tem.

2. Kadar Komisija pošlje podjetju ali podjetniškemu združenju enostavni zahtevek za informacije, navede pravno podlago in namen zahteve, podrobno navede, katere informacije zahteva, ter določi rok, v katerem mora informacije prejeti, in globe na podlagi člena 30, ki se uporabljajo za predložitev nepopolnih, netočnih ali zavajajočih informacij ali pojasnil.
3. Kadar Komisija zahteva predložitev podatkov od podjetij in podjetniških združenj s sklepom, navede pravno podlago in namen zahteve, podrobno navede, katere informacije zahteva, ter določi rok, v katerem mora informacije prejeti. Kadar Komisija od podjetij zahteva, da zagotovijo dostop do vseh podatkov in algoritmov ter informacij o testih, navede namen zahteve ter določi rok, v katerem mora informacije prejeti. Prav tako navede globe, ki so določene v členu 30, in navede ali naloži periodične denarne kazni, ki so določene v členu 31. Opozori tudi na pravico, da sklep predloži v presojo Sodišču.
4. Podjetja ali podjetniška združenja ali njihovi predstavniki predložijo zahtevane informacije v imenu zadevnega podjetja ali podjetniškega združenja. Pooblaščenim odvetniki lahko predložijo informacije v imenu svojih strank. Slednje so kljub temu v celoti odgovorne, če so predložene informacije nepopolne, netočne ali zavajajoče.
5. Na zahtevo Komisije ji pristojni organi držav članic zagotovijo vse potrebne informacije, ki jih imajo, za izvajanje nalog, ki so ji naložene s to uredbo.

Člen 22

Pooblastilo za opravljanje razgovorov in sprejemanje izjav

1. Komisija lahko za izvajanje svojih nalog na podlagi te uredbe opravi razgovor z vsemi fizičnimi ali pravnimi osebami, ki v razgovor privolijo, zaradi zbiranja informacij v zvezi s predmetom preiskave. Komisija ima pravico, da take razgovore zabeleži s kakršnimi koli tehničnimi sredstvi.
2. Kadar razgovor na podlagi odstavka 1 tega člena poteka v prostorih podjetja, Komisija o tem obvesti nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), na ozemlju katere poteka razgovor. Če ta organ tako zahteva, lahko njegovi uradniki pri razgovoru sodelujejo z uradniki in drugimi spremljevalnimi osebami, ki jih je za vodenje razgovora pooblastila Komisija.

Člen 23

Pooblastilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov

1. Komisija lahko za izvajanje svojih nalog na podlagi te uredbe izvede vse potrebne inšpekcijske preglede podjetja ali podjetniškega združenja.
2. Uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih je Komisija pooblastila za izvajanje inšpekcijskega pregleda, so pooblaščen, da:
 - (a) vstopijo v katere koli prostore, na zemljišče in v transportna sredstva podjetij ali podjetniških združenj;
 - (b) pregledajo poslovne knjige in drugo dokumentacijo, povezano s poslovanjem, ne glede na medij, na katerem je ta shranjena;
 - (c) vzamejo ali pridobijo kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig ali druge poslovne dokumentacije v kakršni koli obliki;
 - (d) zahtevajo, da podjetje ali podjetniško združenje zagotovi dostop do organizacije, delovanja, informacijskega sistema, algoritmov, obdelave podatkov in vodenja poslov ter pojasnila v zvezi z njimi, in zabeležijo ali dokumentirajo dana pojasnila s kakršnimi koli tehničnimi sredstvi;
 - (e) zapečatijo vse poslovne prostore in poslovne knjige ali drugo poslovno dokumentacijo za čas trajanja inšpekcijskega pregleda in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo;

(f) zaprosijo katerega koli predstavnika ali člana osebja podjetja ali podjetniškega združenja za pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na predmet in namen inšpekcijskega pregleda, in odgovore zabeležijo s kakršnimi koli tehničnimi sredstvi.

3. Komisija lahko pri izvajanju inšpekcijskih pregledov zahteva pomoč revizorjev ali strokovnjakov, ki jih imenuje na podlagi člena 26(2), ter pomoč nacionalnega pristojnega organa države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), na ozemlju katere se bo inšpekcijski pregled izvajal.

4. Med inšpekcijskimi pregledi lahko Komisija, revizorji ali strokovnjaki, ki jih imenuje Komisija, ter nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), na ozemlju katere se bo inšpekcijski pregled izvajal, od podjetja ali podjetniškega združenja zahtevajo, da zagotovi dostop do svoje organizacije, delovanja, informacijskega sistema, algoritmov, obdelave podatkov in poslovnega ravnanja ter pojasnila v zvezi s tem. Komisija in revizorji ali strokovnjaki, ki jih imenuje Komisija, ter nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), na ozemlju katere se bo inšpekcijski pregled izvajal, lahko naslovijo vprašanja na katerega koli predstavnika ali člana osebja.

5. Uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih je Komisija pooblastila za izvajanje inšpekcijskega pregleda, uresničujejo svoja pooblastila s predložitvijo pisnega pooblastila, v katerem se navedejo predmet in namen inšpekcijskega pregleda ter globe, ki so določene v členu 30 in se izvajajo v primeru, ko izročene zahtevane poslovne knjige ali druga dokumentacija o poslovanju ni popolna ali če odgovori na vprašanja v skladu z odstavkoma 2 in 4 tega člena niso točni ali so zavajajoči. Komisija pred inšpekcijskim pregledom o njem pravočasno obvesti nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), na ozemlju katere se bo izvajal pregled.

6. Podjetja ali podjetniška združenja morajo dovoliti inšpekcijski pregled, ki ga s sklepom odredi Komisija. V tem sklepu se navedejo predmet in namen inšpekcijskega pregleda, datum začetka in globe ter periodične denarne kazni, določene v členih 30 in 31, ter pravica, da se sklep lahko predloži v presojo Sodišču.

7. Uradniki nacionalnega pristojnega organa države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), na ozemlju katere se bo inšpekcijski pregled izvajal, in osebe, ki jih ta organ pooblasti ali imenuje, na zahtevo tega organa ali Komisije aktivno pomagajo uradnikom in drugim spremljevalnim osebam, ki jih pooblasti Komisija. Za to so jim dodeljena pooblastila, ki so določena v odstavkih 2 in 4 tega člena.

8. Kadar uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti Komisija, ugotovijo, da podjetje ali podjetniško združenje nasprotuje inšpekcijskemu pregledu, ki je bil odrejen na podlagi tega člena, jim zadevna država članica nudi potrebno pomoč, po potrebi pa zagotovi tudi pomoč policije ali drugega ustreznega izvršilnega organa, da jim omogoči izvedbo pregleda.

9. Če je v skladu z nacionalnimi predpisi za pomoč iz odstavka 8 tega člena treba pridobiti pooblastilo pravosodnega organa, zanj zaprosijo Komisija ali nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), ali uradniki, ki jih ti organi pooblastijo. Takšno pooblastilo se lahko uporabi tudi kot preventivni ukrep.

10. Kadar se zaprosi za pooblastilo iz odstavka 9 tega člena, nacionalni pravosodni organ preveri, ali je sklep Komisije pristen in da predvideni prisilni ukrepi niso niti arbitrarni niti pretirani glede na predmet inšpekcijskega pregleda. Pri nadzoru sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalni pravosodni organ Komisijo neposredno ali prek nacionalnega pristojnega organa države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), prosi za podrobne razlage zlasti v zvezi z razlogi, ki jih ima Komisija za sum kršitve te uredbe, pa tudi v zvezi z resnostjo domnevne kršitve in naravo vpletenosti zadevnega podjetja. Vendar pa nacionalni pravosodni organ ne sme presojati o potrebnosti inšpekcijskega pregleda niti zahtevati, da se mu zagotovijo podatki iz spisa Komisije. Nadzor zakonitosti sklepa Komisije lahko opravi samo Sodišče.

Člen 24

Začasni ukrepi

Komisija lahko v nujnih primerih zaradi tveganja resne in nepopravljive škode za poslovne uporabnike ali končne uporabnike vratarjev sprejme izvedbeni akt, s katerim odredi začasne ukrepe zoper vratarja na podlagi *prima facie* ugotovitve kršitve člena 5, 6 ali 7. Ta izvedbeni akt se sprejme samo v okviru postopka, ki se je začel z namenom morebitnega sprejetja sklepa o neizpolnjevanju obveznosti na podlagi člena 29(1). Uporablja se samo za določeno obdobje in se lahko podaljša, kolikor je to potrebno in primerno. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).

Člen 25

Zaveze

1. Če zadevni vratar v postopku iz člena 18 ponudi zaveze glede zadevnih jedrnih platformnih storitev za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti iz členov 5, 6 in 7, lahko Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim postanejo te zaveze zavezujoče za zadevnega vratarja, in izjavi, da ni več podlage za ukrepanje. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).
2. Komisija lahko na zahtevo ali lastno pobudo s sklepom znova začne zadevni postopek, kadar:
 - (a) se je bistveno spremenilo katero koli od dejstev, na katerih je temeljil sklep;
 - (b) zadevni vratar ne izpolni svojih zavez;
 - (c) je sklep temeljil na nepopolnih, netočnih ali zavajajočih informacijah, ki so jih dale na razpolago stranke;
 - (d) zaveze niso učinkovite.
3. Če Komisija meni, da zaveze, ki jih predloži zadevni vratar, ne morejo zagotoviti učinkovitega izpolnjevanja obveznosti iz členov 5, 6 in 7 v sklepu o zaključku zadevnega postopka obrazloži, zakaj ni določila, da so te zaveze zavezujoče.

Člen 26

Spremljanje obveznosti in ukrepov

1. Komisija sprejme potrebne ukrepe za spremljanje učinkovitega izvajanja in izpolnjevanja obveznosti iz členov 5, 6 in 7 ter sklepov, sprejetih na podlagi členov 8, 18, 24, 25 in 29. Ti ukrepi lahko vključujejo zlasti naložitev obveznosti vratarjem, da hranijo vse dokumente, ki štejejo za pomembne za oceno izvajanja in izpolnjevanja teh obveznosti in sklepov.
2. Ukrepi na podlagi odstavka 1 lahko vključujejo imenovanje neodvisnih zunanjih strokovnjakov in revizorjev ter imenovanje uradnikov nacionalnih pristojnih organov držav članic za pomoč Komisiji pri spremljanju obveznosti in ukrepov ter za zagotovitev specifične strokovnosti ali znanja Komisiji.

Člen 27

Informacije tretjih strani

1. Vse tretje strani, vključno s poslovnimi uporabniki, konkurenti ali končnimi uporabniki jedrnih platformnih storitev, navedenih v sklepu o imenovanju na podlagi člena 3(9), ter njihovi predstavniki lahko nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), ali Komisijo neposredno obvestijo o kakršni koli praksi ali ravnanju vratarjev, ki spada v področje uporabe te uredbe.

2. Nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), in Komisija imata polno diskrecijsko pravico glede ustreznih ukrepov in nista obvezana ukrepati na podlagi prejetih informacij.
3. Kadar nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), na podlagi informacij, prejetih v skladu z odstavkom 1 tega člena, ugotovi, da bi lahko prišlo do neskladnosti s to uredbo, te informacije posreduje Komisiji.

Člen 28

Funkcija za zagotavljanje skladnosti

1. Vratarji uvedejo funkcijo za zagotavljanje skladnosti, ki je neodvisna od operativnih funkcij vratarja in jo opravlja ena ali več odgovornih oseb za zagotavljanje skladnosti, vključno z vodjo funkcije za zagotavljanje skladnosti.
2. Vratar zagotovi, da ima funkcija za zagotavljanje skladnosti iz odstavka 1 zadostna pooblastila, status in vire ter dostop do upravljalnega organa vratarja, da bi lahko preverjala izpolnjevanje obveznosti vratarja v skladu s to uredbo.
3. Upravljalni organ vratarja zagotovi, da imajo odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti, imenovane na podlagi odstavka 1, poklicne kvalifikacije, znanje, izkušnje in sposobnosti, potrebne za izpolnjevanje nalog iz odstavka 5.

Upravljalni organ vratarja zagotovi tudi, da je vodja funkcije za zagotavljanje skladnosti neodvisen višji vodstveni delavec, ki je posebej odgovoren za funkcijo za zagotavljanje skladnosti.

4. Vodja funkcije za zagotavljanje skladnosti poroča neposredno upravljalnemu organu vratarja ter lahko izrazi pomisleke in opozori ta organ, kadar se pojavijo tveganja neskladnosti s to uredbo, pri čemer to ne posega v odgovornosti upravljalnega organa v okviru njegovih nadzornih in vodstvenih funkcij.

Vodja funkcije za zagotavljanje skladnosti se ne odstavi brez predhodne odobritve upravljalnega organa vratarja.

5. Odgovorne osebe za zagotavljanje skladnosti, ki jih vratar imenuje na podlagi odstavka 1, opravljajo naslednje naloge:
 - (a) organiziranje, spremljanje in nadzor ukrepov in dejavnosti vratarjev, namenjenih zagotavljanju skladnosti s to uredbo;
 - (b) obveščanje vodstva in zaposlenih vratarja ter svetovanje o skladnosti s to uredbo;
 - (c) po potrebi preverjanje izpolnjevanja zavez, ki so zavezujoče na podlagi člena 25, pri čemer to ne posega v možnost Komisije, da imenuje neodvisne zunanje strokovnjake na podlagi člena 26(2);
 - (d) sodelovanje s Komisijo za namene te uredbe.
6. Vratarji Komisiji sporočijo ime in kontaktne podatke vodje funkcije za zagotavljanje skladnosti.
7. Upravljalni organ vratarja določi izvajanje upravljalne ureditve vratarja, s katero poskrbi za neodvisnost funkcije za zagotavljanje skladnosti, vključno z ločevanjem odgovornosti v organizaciji vratarja in preprečevanjem nasprotij interesov; to ureditev nadzoruje in je zanjo odgovoren.
8. Upravljalni organ vsaj enkrat letno odobri in redno pregleduje strategije in politike za uvedbo, upravljanje in spremljanje skladnosti s to uredbo.

9. Upravljalni organ nameni dovolj časa upravljanju in spremljanju skladnosti s to uredbo. Dejavno sodeluje pri odločitvah v zvezi z upravljanjem in izvrševanjem te uredbe ter zagotavlja, da so mu dodeljena ustrezna sredstva.

Člen 29

Neizpolnjevanje obveznosti

1. Komisija sprejme izvedbeni akt, v katerem navede svojo ugotovitev o neizpolnjevanju obveznosti (v nadaljnjem besedilu: sklep o neizpolnjevanju obveznosti), kadar ugotovi, da vratar ne izpolnjuje ene ali več naslednjih obveznosti:

- (a) katere koli obveznosti iz člena 5, 6 ali 7;
- (b) ukrepov, ki jih določi Komisija v sklepu, sprejetem na podlagi člena 8(2);
- (c) popravnih ukrepov, naloženih na podlagi člena 18(1);
- (d) začasnih ukrepov, odrejenih na podlagi člena 24, ali
- (e) zavez, ki so bile določene za pravno zavezujoče na podlagi člena 25.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).

2. Komisija si sklep o neizpolnjevanju obveznosti prizadeva sprejeti v 12 mesecih po začetku postopka na podlagi člena 20.

3. Preden Komisija sprejme sklep o neizpolnjevanju obveznosti, zadevnemu vratarju sporoči predhodne ugotovitve. V teh predhodnih ugotovitvah pojasni ukrepe, ki jih namerava sprejeti ali za katere meni, da bi jih moral vratar sprejeti za učinkovito obravnavanje predhodnih ugotovitev.

4. Kadar namerava Komisija sprejeti sklep o neizpolnjevanju obveznosti, se lahko posvetuje s tretjimi stranmi.

5. Komisija v sklepu o neizpolnjevanju obveznosti, vratarju odredi, da v ustreznem roku preneha z neizpolnjevanjem obveznosti in predloži obrazložitev, kako namerava ta sklep izpolniti.

6. Vratar predloži Komisiji opis ukrepov, ki jih je sprejel za zagotovitev skladnosti s sklepom o neizpolnjevanju obveznosti.

7. Kadar se Komisija odloči, da ne bo sprejela sklepa o neizpolnjevanju obveznosti, postopek zaključi s sklepom.

Člen 30

Globe

1. V sklepu o neizpolnjevanju obveznosti lahko Komisija vratarju naloži globe v višini največ 10 % njegovega skupnega prometa na svetovni ravni v predhodnem poslovnem letu, kadar ugotovi, da vratar namerno ali iz malomarnosti ne izpolnjuje:

- (a) katere koli obveznosti iz členov 5, 6 in 7;
- (b) ukrepov, ki jih določi Komisija v sklepu, sprejetem na podlagi člena 8(2);
- (c) popravnih ukrepov, naloženih na podlagi člena 18(1);
- (d) začasnih ukrepov, odrejenih na podlagi člena 24, ali
- (e) zavez, ki so bile določene za pravno zavezujoče na podlagi člena 25.

2. Ne glede na odstavke 1 tega člena lahko Komisija v sklepu o neizpolnjevanju obveznosti vratarju naloži globe v višini do 20 % njegovega skupnega prometa na svetovni ravni v predhodnem poslovnem letu, kadar v sklepu o neizpolnjevanju obveznosti ugotovi, da je vratar enako ali podobno kršil obveznost iz člena 5, 6 ali 7 v zvezi z isto jedrno platformno storitvijo, kršitev katere je bila ugotovljena v sklepu o neizpolnjevanju obveznosti, sprejetem v predhodnih osmih letih.

3. Komisija lahko sprejme sklep, s katerim podjetjem, vključno z vratarji, kadar je to ustrezno, in podjetniškim združenjem naloži globe v višini največ 1 % njihovega skupnega prometa na svetovni ravni v predhodnem poslovnem letu, kadar namerno ali iz malomarnosti:

- (a) v roku ne predložijo informacij, ki so potrebne za oceno njihovega imenovanja za vratarje na podlagi člena 3, ali predložijo netočne, nepopolne ali zavajajoče informacije;
- (b) ne izpolnjujejo obveznosti o uradnem obveščanju Komisije v skladu s členom 3(3);
- (c) ne sporočijo informacij ali predložijo netočne, nepopolne ali zavajajoče informacije, ki se zahtevajo na podlagi člena 14;
- (d) ne predložijo opisa ali predložijo netočne, nepopolne ali zavajajoče informacije, ki se zahtevajo na podlagi člena 15;
- (e) v odgovoru na zahtevo na podlagi člena 21(3) ne zagotovijo dostopa do podatkovnih baz, algoritmov ali informacij o testih;
- (f) ne predložijo zahtevanih informacij v roku, določenem na podlagi člena 21(3) ali predložijo netočne, nepopolne ali zavajajoče informacije ali pojasnila, ki se zahtevajo na podlagi člena 21 ali podajo v razgovoru na podlagi člena 22;
- (g) v roku, ki ga določi Komisija, ne popravijo netočnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij, ki jih je predložil predstavnik ali član osebja, ali ne predložijo ali zavrnejo predložitev popolnih informacij o dejstvih v zvezi s predmetom in namenom inšpekcijskega pregleda na podlagi člena 23;
- (h) ne privolijo v inšpekcijski pregled na podlagi člena 23;
- (i) ne izpolnjujejo obveznosti, ki jih je naložila Komisija na podlagi člena 26;
- (j) ne uvedejo funkcije za zagotavljanje skladnosti v skladu s členom 28 ali
- (k) ne izpolnjujejo pogojev za dostop do spisa Komisije na podlagi člena 34(4).

4. Komisija pri določitvi višine globe upošteva resnost, trajanje in ponavljanje, za globe, naložene na podlagi odstavka 3, pa tudi zamudo, nastalo v postopku.

5. Kadar se podjetniškemu združenju naloži globa ob upoštevanju prometa njegovih članov na svetovni ravni in podjetniško združenje samo ni plačilno sposobno, je njegova dolžnost, da od svojih članov zahteva prispevke za kritje višine globe.

Kadar ti prispevki članov podjetniškemu združenju niso nakazani v roku, ki ga določi Komisija, lahko Komisija zahteva plačilo globe neposredno od katerega koli podjetja, katerega predstavniki so bili člani zadevnih organov odločanja tega združenja.

Potem ko Komisija zahteva plačilo v skladu z drugim pododstavkom, lahko od katerega koli člana podjetniškega združenja zahteva plačilo razlike, kadar je to potrebno za zagotovitev plačila globe v celoti.

Vendar Komisija plačila na podlagi drugega ali tretjega pododstavka ne zahteva od podjetij, ki dokažejo, da niso izvršila sklepa podjetniškega združenja, s katerim je bila kršena ta uredba, in niso vedela za njegov obstoj ali pa so do njega izkazala odklonilno stališče, preden je Komisija začela postopek na podlagi člena 20.

Finančna obveznost vsakega podjetja za plačilo globe znaša največ 20 % njegovega skupnega prometa na svetovni ravni v predhodnem poslovnem letu.

Člen 31

Periodične denarne kazni

1. Komisija lahko sprejme sklep, s katerim naloži podjetjem, vključno z vratarji, kadar je ustrezno, in podjetniškim združenjem periodične denarne kazni v višini največ 5 % povprečnega dnevnega prometa na svetovni ravni v predhodnem poslovnem letu, izračunane od dneva, določenega s tem sklepom, da bi od njih dosegla, da:

- (a) upoštevajo ukrepe, ki jih določi Komisija v sklepu, sprejetem na podlagi člena 8(2);
- (b) upoštevajo sklep na podlagi člena 18(1);
- (c) predložijo pravilne in popolne informacije v roku, ki je določen v zahtevku za informacije, podanem s sklepom na podlagi člena 21;
- (d) v odgovoru na zahtevo na podlagi člena 21(3) zagotovijo dostop do podatkovnih baz, algoritmov in informacij o testih ter predložijo pojasnila v zvezi z njimi, kot je določeno v sklepu, sprejetem na podlagi člena 21;
- (e) privolijo v inšpekcijski pregled, odrejen s sklepom, sprejetim na podlagi člena 23;
- (f) upoštevajo sklep, v katerem so odrejeni začasni ukrepi, sprejeti na podlagi člena 24(1);
- (g) izpolnijo zaveze, ki so bile določene za pravno zavezujoče s sklepom na podlagi člena 25(1);
- (h) upoštevajo sklep na podlagi člena 29(1).

2. Kadar podjetja ali podjetniška združenja izpolnijo zavezo, za izvršitev katere je bila naložena periodična denarna kazen, lahko Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim določi končni znesek periodične denarne kazni, ki je nižji od zneska iz prvotnega sklepa. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).

Člen 32

Zastaralni roki za izrek sankcij

1. Pooblastila, prenesena na Komisijo v skladu s členoma 30 in 31, zastarajo v 5 letih.
2. Rok začne teči z dnem, ko je storjena kršitev. Vendar v primeru nadaljevalnih ali ponavljajočih kršitev začne rok teči z dnem, ko kršitev preneha.
3. Vsi ukrepi, ki jih zaradi preiskave trga ali postopka v zvezi s kršitvijo sprejme Komisija, pretrgajo zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni. Zastaralni rok se pretrga z dnem, ko je o dejanju uradno obveščeno vsaj eno podjetje ali podjetniško združenje, ki je sodelovalo pri kršitvi. Dejanja, ki pretrgajo zastaralni rok, so zlasti:

- (a) zahtevki za informacije, ki jih predloži Komisija;
- (b) pisna pooblastila za izvajanje inšpekcijskih pregledov, ki jih svojim uradnikom da Komisija;
- (c) začetek postopka s strani Komisije na podlagi člena 20.

4. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok teči znova. Vendar se zastaralni rok izteče najpozneje na dan, ko se konča obdobje, enako dvakratnemu času zastaralnega roka, ne da bi Komisija naložila globo ali periodično denarno kazen. Ta rok se podaljša za čas, za katerega je bil zastaralni rok prekinjen na podlagi odstavka 5.

5. Zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni se prekine za toliko časa, dokler je sklep Komisije predmet postopkov, ki tečejo na Sodišču.

Člen 33

Zastaralni roki za izvrševanje kazni

- 1. Pooblastilo Komisije za izvrševanje sklepov, sprejetih na podlagi členov 30 in 31, zastara v petih letih.
- 2. Rok začne teči od dne, ko sklep postane pravnomočen.
- 3. Zastaralni rok za izvrševanje kazni se pretrga:
 - (a) z uradnim obvestilom o sklepu o spremembi prvotnega zneska globe ali periodične denarne kazni ali zavrnitvi vloge za spremembo ali
 - (b) z vsakim ukrepom Komisije ali države članice na zahtevo Komisije, katerega namen je doseči izvršitev plačila globe ali periodične denarne kazni.
- 4. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok teči znova.
- 5. Zastaralni rok za izvršitev kazni se prekine za toliko časa, dokler:
 - (a) traja plačilni rok ali
 - (b) je zamrznjena izvršitev plačila na podlagi odločbe Sodišča ali odločbe nacionalnega sodišča.

Člen 34

Pravica do zaslišanja in dostop do spisa

- 1. Preden Komisija sprejme sklep na podlagi člena 8, člena 9(1), člena 10(1), členov 17, 18, 24, 25, 29 in 30 ter člena 31(2), zadevnemu vratarju ali podjetju ali podjetniškemu združenju omogoči, da poda izjavo o:
 - (a) predhodnih ugotovitvah Komisije, vključno z vsemi zadevami, v zvezi s katerimi je Komisija podala ugovor, ter
 - (b) ukrepov, ki bi jih Komisija morda nameravala sprejeti zaradi predhodnih ugotovitev na podlagi točke (a) tega odstavka.
- 2. Zadevni vratarji, podjetja in podjetniška združenja lahko Komisiji predložijo svoja opažanja o predhodnih ugotovitvah Komisije v roku, ki ga Komisija določi v predhodnih ugotovitvah in ki ne sme biti krajši od 14 dni.

3. Sklepi Komisije temeljijo samo na predhodnih ugotovitvah, vključno v zvezi z vsemi zadevami, v zvezi s katerimi je Komisija podala ugovor, na katere so lahko zadevni vratarji, podjetja in podjetniška združenja predložili pripombe.

4. Pravica zadevnega vratarja, podjetja ali podjetniškega združenja do obrambe se v celoti upošteva v vseh postopkih. Zadevni vratar, podjetje ali podjetniško združenje ima pravico, da dostopi do spisa Komisije pod pogoji razkritja in ob upoštevanju pravnega interesa podjetij v zvezi z varstvom njihovih poslovnih skrivnosti. V primeru nestrinjanja med stranmi lahko Komisija sprejme sklepe, v katerih določi te pogoje razkritja. Pravica do dostopa do spisa Komisije ne zajema zaupnih informacij in interne dokumentacije Komisije ali pristojnih organov držav članic. Zlasti ne zajema korespondence med Komisijo in pristojnimi organi držav članic. Nič v tem odstavku ne preprečuje Komisiji, da razkrije in uporabi informacije, ki so potrebne za dokazovanje kršitve.

Člen 35

Letno poročanje

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži letno poročilo o izvajanju te uredbe in napredku pri doseganju njenih ciljev.
2. V poročilo iz odstavka 1 se vključijo:
 - (a) povzetek dejavnosti Komisije, vključno z vsemi sprejetimi ukrepi ali sklepi in tekočimi preiskavami trga v zvezi s to uredbo;
 - (b) ugotovitve, ki izhajajo iz spremljanja, kako vratarji izvajajo obveznosti iz te uredbe;
 - (c) ocena revidiranega opisa iz člena 15;
 - (d) pregled sodelovanja med Komisijo in nacionalnimi organi v zvezi s to uredbo;
 - (e) pregled dejavnosti in nalog, ki jih izvaja skupina regulatorjev digitalnega sektorja na visoki ravni, vključno s tem, kako naj se izvajajo njena priporočila glede izvrševanja te uredbe.
3. Komisija poročilo objavi na svojem spletišču.

Člen 36

Poklicna skrivnost

1. Informacije, zbrane na podlagi te uredbe, se uporabijo za namene te uredbe.
2. Informacije, zbrane na podlagi člena 14, se uporabljajo za namene te uredbe, Uredbe (ES) št. 139/2004 in nacionalnih pravil o združitvah.
3. Informacije, zbrane na podlagi člena 15, se uporabljajo za namene te uredbe in Uredbe (EU) 2016/679.
4. Brez poseganja v izmenjavo in uporabo informacij, zagotovljenih za uporabo na podlagi členov 38, 39, 41 in 43, Komisija, pristojni organi držav članic, njihovi uradniki, uslužbenci in druge osebe, ki delajo pod nadzorom teh organov, ter fizične ali pravne osebe, vključno z revizorji in strokovnjaki, imenovanimi na podlagi člena 26(2), ne razkrivajo informacij, ki jih pridobijo ali si jih izmenjajo na podlagi te uredbe, in informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovnih skrivnosti.

Člen 37

Sodelovanje z nacionalnimi organi

1. Komisija in države članice tesno sodelujejo pri izvršilnih ukrepih in jih usklajujejo, da bi zagotovile skladno, učinkovito in dopolnilno izvrševanje razpoložljivih pravnih instrumentov, ki se uporabljajo za vratarje v smislu te uredbe.
2. Komisija se lahko z nacionalnimi organi po potrebi posvetuje o čemer koli v zvezi z uporabo te uredbe.

Člen 38

Sodelovanje in usklajevanje z nacionalnimi pristojnimi organi, ki izvršujejo pravila o konkurenci

1. Komisija in nacionalni pristojni organi držav članic, ki izvršujejo pravila iz člena 1(6), sodelujejo med seboj in se obveščajo o svojih izvršilnih ukrepih prek Evropske mreže za konkurenco. Pooblaščen so, da si medsebojno zagotavljajo informacije v zvezi s katerim koli dejanskim ali pravnim vprašanjem, vključno z zaupnimi informacijami. Kadar pristojni organ ni član Evropske mreže za konkurenco, Komisija uredi vse potrebno za sodelovanje in izmenjavo informacij s temi organi o primerih v zvezi z izvrševanjem te uredbe in izvrševanjem primerov iz člena 1(6). Takšno ureditev lahko določi z izvedbenim aktom iz člena 46(1), točka (l).
2. Kadar namerava nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), začeti preiskavo o vratarjih na podlagi nacionalne zakonodaje iz člena 1(6), pisno obvesti Komisijo o prvem formalnem preiskovalnem ukrepu, preden ga začne izvajati ali takoj po tem. Te informacije se lahko dajo na voljo tudi nacionalnim pristojnim organom drugih držav članic, ki izvršujejo pravila iz člena 1(6).
3. Kadar namerava nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), vratarjem naložiti obveznosti na podlagi nacionalne zakonodaje iz člena 1(6), Komisiji najpozneje 30 dni pred sprejetjem tega ukrepa predloži njegov osnutek in razloge zanj. Pri začasnih ukrepih nacionalni pristojni organ države članice, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), Komisiji predloži osnutek predvidenih ukrepov čim prej, najpozneje pa takoj po sprejetju takih ukrepov. Te informacije se lahko dajo na voljo tudi nacionalnim pristojnim organom drugih držav članic, ki izvršujejo pravila iz člena 1(6).
4. Mehanizmi obveščanja iz odstavkov 2 in 3 se ne uporabljajo za sklepe, predvidene v skladu z nacionalnimi pravili o združitvah.
5. Informacije, izmenjane na podlagi odstavkov 1 do 3 tega člena, se izmenjujejo in uporabljajo le za namene usklajevanja izvrševanja te uredbe in pravil iz člena 1(6).
6. Komisija lahko zaprosi nacionalne pristojne organe držav članic, ki izvršujejo pravila iz člena 1(6), da pomagajo pri kakršnih koli preiskavah trga na podlagi te uredbe.
7. Kadar ima nacionalni pristojni organ držav članic, ki izvršuje pravila iz člena 1(6), pristojnost in zadevna preiskovalna pooblastila v skladu z nacionalnim pravom, lahko na lastno pobudo preiskuje primere morebitne neskladnosti s členi 5, 6 in 7 te uredbe na svojem ozemlju. Ta organ pred sprejetjem prvega formalnega preiskovalnega ukrepa o tem pisno obvesti Komisijo.

Če Komisija začne postopek na podlagi člena 20, nacionalni pristojni organi držav članic, ki izvršujejo pravila iz člena 1(6), ne morejo več izvesti takšne preiskave oziroma se preiskava zaključi, kadar že poteka. Ti organi poročajo Komisiji o ugotovitvah preiskave, da bi Komisijo podprli v njeni vlogi edinega organa, ki izvršuje to uredbo.

Člen 39

Sodelovanje z nacionalnimi sodišči

1. Nacionalna sodišča lahko v postopkih za uporabo te uredbe Komisijo zaprosijo, da jim posreduje informacije, s katerimi razpolaga, ali svoje mnenje o vprašanjih v zvezi z uporabo te uredbe.
2. Države članice posredujejo Komisiji izvod vseh pisnih sodb nacionalnih sodišč, ki odločajo o uporabi te uredbe. Takšen izvod se posreduje takoj, ko je celotna pisna sodba vročena strankam.
3. Kadar je to potrebno zaradi skladne uporabe te uredbe, lahko Komisija na lastno pobudo nacionalnim sodiščem predloži pisne pripombe. Pripombe lahko z dovoljenjem zadevnega sodišča poda tudi ustno.
4. Komisija lahko samo za namene priprave svojih pripomb od zadevnega nacionalnega sodišča zahteva, da ji pošlje ali zagotovi pošiljanje vseh dokumentov, ki so potrebni za oceno zadeve.
5. Nacionalna sodišča ne sprejmejo odločitve, ki bi bila v nasprotju s sklepom, ki ga je Komisija sprejela na podlagi te uredbe. Prav tako se izogibajo sprejemanju odločitev, ki bi bile v nasprotju s sklepom, ki ga namerava sprejeti Komisija v že začetem postopku na podlagi te uredbe. Zato lahko nacionalno sodišče oceni, ali je potrebno, da svoje postopke ustavi. To ne posega v možnost nacionalnih sodišč, da vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU.

Člen 40

Skupina na visoki ravni

1. Komisija ustanovi skupino na visoki ravni za akt o digitalnih trgih (v nadaljnjem besedilu: skupina na visoki ravni).
2. Skupino na visoki ravni sestavljajo naslednji evropski organi in mreže:
 - (a) Organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije;
 - (b) Evropski nadzornik za varstvo podatkov in Evropski odbor za varstvo podatkov;
 - (c) Evropska mreža za konkurenco;
 - (d) mreža za sodelovanje na področju varstva potrošnikov ter
 - (e) skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve.
3. Evropski organi in mreže iz odstavka 2 imajo v skupini na visoki ravni enako število predstavnikov. Največje število članov skupine na visoki ravni ne sme presegati 30.
4. Komisija skupini na visoki ravni zagotavlja storitve sekretariata in ji s tem olajša delo. Skupini na visoki ravni predseduje Komisija, ki sodeluje na njenih sestankih. Skupina na visoki ravni se sestane na zahtevo Komisije vsaj enkrat v koledarskem letu. Komisija skliče sestanek skupine tudi, če to zahteva večina članov, ki sestavljajo skupino, da bi obravnavala določeno vprašanje.

5. Skupina na visoki ravni lahko Komisiji nudi svetovanje in strokovno znanje na področjih v pristojnosti svojih članov, vključno z:

- (a) nasveti in priporočili v okviru njihovega strokovnega znanja, ki so pomembna za katero koli splošno vprašanje izvajanja ali izvrševanja te uredbe, ali
- (b) nasveti in strokovnim znanjem, ki spodbuja dosleden regulativni pristop pri različnih regulativnih instrumentih.

6. Skupina na visoki ravni lahko zlasti opredeli in oceni sedanje in morebitne interakcije med to uredbo in sektorskimi pravili, ki jih uporabljajo nacionalni organi, ki sestavljajo evropske organe in mreže iz odstavka 2, ter Komisiji predloži letno poročilo, v katerem predstavi tako oceno in opredeli morebitna medregulativna vprašanja. Poročilu se lahko priložijo priporočila, namenjena konvergenci v smeri doslednih transdisciplinarnih pristopov in sinergij med izvajanjem te uredbe in drugih sektorskih predpisov. Poročilo se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

7. Skupina na visoki ravni lahko v okviru preiskav trga v zvezi z novimi storitvi in praksami Komisiji zagotavlja strokovno znanje o tem, ali je potrebno spremeniti pravila v tej uredbi, jih dodati ali odpraviti, da se zagotovita tekmovalnost in pravičnost digitalnih trgov po Uniji.

Člen 41

Zahteva za preiskavo trga

1. Tri ali več držav članic lahko od Komisije zahteva, da začne preiskavo trga na podlagi člena 17, ker menijo, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi bilo treba podjetje imenovati za vratarja.

2. Ena ali več držav članic lahko od Komisije zahteva, da začne preiskavo trga na podlagi člena 18, ker menijo, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je vratar sistematično kršil eno ali več obveznosti iz členov 5, 6 in 7 ter da je ohranil, okreplil ali razširil svoj položaj vratarja glede na zahteve iz člena 3(1).

3. Tri ali več držav članic lahko od Komisije zahteva, da začne preiskavo trga na podlagi člena 19, ker menijo, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da:

- (a) bi bilo treba eno ali več storitev v digitalnem sektorju dodati na seznam jedrnih platformnih storitev, navedenih v členu 2, točka 2, ali
- (b) ena ali več praks v tej uredbi ni obravnavana učinkovito in bi lahko omejila tekmovalnost jedrnih platformnih storitev ali bila nepoštena.

4. Države članice svojo zahtevo podprejo z dokazi na podlagi odstavkov 1, 2 in 3. Pri zahtevah na podlagi odstavka 3 lahko ti dokazi zajemajo informacije o novih ponudbah proizvodov, storitev, programske opreme ali funkcij, ki vzbujajo pomisleke glede tekmovalnosti in pravičnosti, če se te izvajajo v okviru obstoječih jedrnih platformnih storitev ali kako drugače.

5. Komisija v štirih mesecih po prejemu zahteve na podlagi tega člena preuči, ali obstajajo utemeljeni razlogi za začetek preiskave trga na podlagi odstavkov 1, 2 ali 3. Komisija rezultate svoje ocene objavi.

Člen 42

Zastopniške tožbe

Direktiva (EU) 2020/1828 se uporablja za zastopniške tožbe, vložene proti vratarjem zaradi kršitev določb te uredbe, ki škodijo ali bi lahko škodovala kolektivnim interesom potrošnikov.

*Člen 43***Prijava kršitev in zaščita prijaviteljev**

Za prijavo kršitev te uredbe in zaščito oseb, ki prijavijo take kršitve, se uporablja Direktiva (EU) 2019/1937.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE*Člen 44***Objava sklepov**

1. Komisija objavi sklepe, ki jih sprejme na podlagi členov 3 in 4, člena 8(2), členov 9, 10, 16 do 20 in 24, člena 25(1) ter členov 29, 30 in 31. V tej objavi se navedejo imena strank in glavna vsebina sklepa, vključno z vsemi naloženimi sankcijami.
2. V objavi se upošteva pravni interes vratarjev ali tretjih strani v zvezi z varstvom njihovih zaupnih informacij.

*Člen 45***Presoja Sodišča**

V skladu s členom 261 PDEU ima Sodišče neomejeno pristojnost za presojo sklepov, s katerimi je Komisija naložila globe ali periodične denarne kazni. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko prekliče, zniža ali zviša.

*Člen 46***Izvedbene določbe**

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobno ureditev za uporabo v zvezi z:
 - (a) obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi uradnih obvestil in predložitvev na podlagi člena 3;
 - (b) obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi tehničnih ukrepov, ki jih vratarji izvedejo za zagotovitev skladnosti s členom 5, 6 ali 7;
 - (c) operativnimi in tehničnimi ureditvami za izvajanje interoperabilnosti medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, na podlagi člena 7;
 - (d) obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi obrazloženih zahtev na podlagi člena 8(3);
 - (e) obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi obrazloženih zahtev na podlagi členov 9 in 10;
 - (f) obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi regulativnih poročil, predloženih na podlagi člena 11;
 - (g) metodologijo in postopkom za revidirani opis tehnik, ki se uporabljajo za oblikovanje profilov potrošnikov, iz člena 15(1); Komisija se pri pripravi osnutka zadevnega izvedbenega akta posvetuje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, lahko pa tudi z Evropskim odborom za varstvo podatkov, civilno družbo in drugimi ustreznimi strokovnjaki;
 - (h) obliko, vsebino in drugimi podrobnostmi uradnih obvestil in predložitvev, izvedenih na podlagi členov 14 in 15;

- (i) praktičnimi ureditvami postopkov v zvezi s preiskavami trga na podlagi členov 17, 18 in 19 ter postopki na podlagi členov 24, 25 in 29;
 - (j) praktičnimi ureditvami za uveljavljanje pravice do zaslišanja, določene v členu 34;
 - (k) praktičnimi ureditvami za pogoje razkritja iz člena 34;
 - (l) praktičnimi ureditvami za sodelovanje in usklajevanje med Komisijo in nacionalnimi organi iz členov 37 in 38, ter
 - (m) praktičnimi ureditvami za izračun in podaljšanje rokov.
2. Izvedbeni akti iz odstavka 1, točke (a) do (k) in točka (m), tega člena se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 50(2).

Izvedbeni akt iz odstavka 1, točka (l), tega člena se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(3).

3. Komisija pred sprejetjem katerega koli izvedbenega akta na podlagi odstavka 1 objavi njegov osnutek in pozove vse zainteresirane strani, da predložijo pripombe v roku, ki ni krajši od enega meseca.

Člen 47

Smernice

Komisija lahko sprejme smernice o katerem koli vidiku te uredbe, da bi olajšala njeno učinkovito izvajanje in izvrševanje.

Člen 48

Standardizacija

Komisija lahko po potrebi in kadar je primerno, evropskim organom za standardizacijo naloži, da oblikujejo ustrezne standarde za lažje izvajanje obveznosti iz te uredbe.

Člen 49

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3(6) in (7) ter člena 12(1), (3) in (4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. novembra 2022. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 3(6) in (7) ter člena 12(1), (3) in (4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(6) in (7) ter člena 12(1), (3) in (4), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka Evropski parlament in Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 50

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor („svetovalni odbor za digitalne trge“). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, ko se v roku za izdajo mnenja tako odloči predsednik odbora ali to zahteva navadna večina članov odbora.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Komisija sporoči mnenje odbora naslovniku posameznega sklepa skupaj z navedenim sklepom. Mnenje javno objavi skupaj s posameznim sklepom, pri čemer upošteva pravni interes v zvezi z varovanjem poslovne skrivnosti.

Člen 51

Sprememba Direktive (EU) 2019/1937

V delu I, točka J, Priloge k Direktivi (EU) 2019/1937 se doda naslednja točka:

- „(iv) Uredba (EU) 2022/1925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2022 o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju ter spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih) (UL L 265, 21.9.2022, str. 1).“.

Člen 52

Sprememba Direktive (EU) 2020/1828

V Prilogi I k Direktivi (EU) 2020/1828 se doda naslednja točka:

- „(67) Uredba (EU) 2022/1925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2022 o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju ter spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih) (UL L 265, 21.9.2022, str. 1).“.

Člen 53

Pregled

1. Komisija do 3. maja 2026 in nato vsaka tri leta oceni to uredbo in poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

2. Z ocenami oceni, ali so bili cilji te uredbe, da se zagotovijo tekmovalni in pravični trgi, doseženi, oceni pa tudi učinek te uredbe na poslovne uporabnike, zlasti MSP, in končne uporabnike. Poleg tega Komisija oceni, ali se lahko področje uporabe člena 7 razširi na spletne storitve družbenega mreženja.
3. Z ocenami se ugotovi, ali je treba zaradi zagotavljanja tekmovalnosti in pravičnosti digitalnih trgov v Uniji spremeniti pravila, med drugim glede seznama jedrnih platformnih storitev, navedenih v členu 2, točka 2, obveznosti iz členov 5, 6 in 7 ter njihovega izvrševanja. Komisija na podlagi ocen sprejme ustrezne ukrepe, med katerimi so lahko zakonodajni predlogi.
4. Pristojni organi držav članic zagotovijo vse ustrezne informacije, ki so jim na voljo in ki jih lahko Komisija potrebuje za pripravo poročila iz odstavka 1.

Člen 54

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 2. maja 2023.

Člen 3(6) in (7) ter členi 40, 46, 47, 48, 49 in 50 se uporabljajo od 1. novembra 2022, člen 42 in člen 43 pa od 25. junija 2023.

Vendar če je datum 25. junij 2023 pred datumom začetka uporabe iz drugega pododstavka tega člena, se začetek uporabe člena 42 in člena 43 odloži do datuma začetka uporabe iz drugega pododstavka tega člena.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 14. septembra 2022

Za Evropski parlament
predsednica
R. METSOLA

Za Svet
predsednik
M. BEK

PRILOGA

A. „Splošno“

1. Namen te priloge je določiti metodologijo za opredelitev in izračun „aktivnih končnih uporabnikov“ in „aktivnih poslovnih uporabnikov“ za vsako jedrno platformno storitev, našteto v členu 2, točka 2. Priloga je referenca, ki podjetju omogoča, da oceni, ali njegove jedrne platformne storitve dosegajo kvantitativne mejne vrednosti iz člena 3(2), točka (b), in bi zato lahko izpolnjevalo zahtevo iz člena 3(1), točka (b). Zato je taka referenca pomembna tudi za kakršno koli širšo oceno v skladu s členom 3(8). Podjetje je odgovorno za kar najboljši približek v skladu s skupnimi načeli in posebno metodologijo iz te priloge. Nobena določba iz te priloge Komisiji ne preprečuje, da od podjetja, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, v rokih, določenih v ustreznih določbah te uredbe, zahteva predložitev kakršnih koli informacij, potrebnih za opredelitev in izračun „aktivnih končnih uporabnikov“ in „aktivnih poslovnih uporabnikov“. Nobena določba iz te priloge ne bi smela biti pravna podlaga za sledenje uporabnikom. Metodologija iz te priloge prav tako ne posega v nobeno od obveznosti, določenih v tej uredbi, zlasti v členu 3(3) in (8) ter členu 13(3). Konkretno, zahtevana skladnost s členom 13(3) pomeni tudi opredelitev in izračun „aktivnih končnih uporabnikov“ in „aktivnih poslovnih uporabnikov“ na podlagi natančnega merjenja ali najboljšega razpoložljivega približka, v skladu z dejanskimi zmogljivostmi podjetja, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, za opredelitev in izračun v danem trenutku. Te meritve ali najboljši razpoložljivi približek morajo biti skladni s tistimi, ki so sporočeni na podlagi člena 15, in te tudi vključujejo.
2. V členu 2, točki 20 in 21, sta opredeljena pojma „končni uporabnik“ in „poslovni uporabnik“, ki sta skupna vsem jedrnim platformnim storitvam.
3. Za opredelitev in izračun števila „aktivnih končnih uporabnikov“ in „aktivnih poslovnih uporabnikov“ se v tej prilogi uporablja pojem „edinstveni uporabniki“. Pojem „edinstveni uporabniki“ zajema „aktivne končne uporabnike“ in „aktivne poslovne uporabnike“, ki se v določenem časovnem obdobju (tj. mesec za „aktivne končne uporabnike“ in leto za „aktivne poslovne uporabnike“) štejejo samo enkrat za zadevno jedrno platformno storitev, ne glede na to, kolikokrat so jo v tem obdobju uporabljali. To ne posega v dejstvo, da lahko ista fizična ali pravna oseba hkrati predstavlja „aktivnega končnega uporabnika“ ali „aktivnega poslovnega uporabnika“ za različne jedrne platformne storitve.

B. „Aktivni končni uporabniki“

1. Število „edinstvenih uporabnikov“ v zvezi z „aktivnimi končnimi uporabniki“ se opredeli v skladu z najbolj natančno metriko, ki jo sporoči podjetje, ki zagotavlja kakršne koli jedrne platformne storitve, in sicer:
 - a. pri zbiranju podatkov o uporabi jedrnih platformnih storitev v okoljih, v katerih je potreben vpis ali prijava, naj bi bilo tveganje podvajanja na prvi pogled najmanjše, na primer v zvezi z vedenjem uporabnikov na napravah ali platformah. Zato podjetje predloži zbirne anonimizirane podatke o številu edinstvenih končnih uporabnikov na zadevno jedrno platformno storitev na podlagi okolij, v katerih je potreben vpis ali prijava, če ti podatki obstajajo;
 - b. pri jedrnih platformnih storitvah, do katerih končni uporabniki dostopajo tudi izven okolij, v katerih je potreben vpis ali prijava, podjetje poleg tega predloži zbirne anonimizirane podatke o številu edinstvenih končnih uporabnikov zadevne jedrne platformne storitve na podlagi drugačne metrike, ki zajema tudi končne uporabnike izven okolij, v katerih je potreben vpis ali prijava, na primer naslovov internetnega protokola, identifikatorjev piškotkov ali drugih identifikatorjev, kot so oznake za radiofrekvenčno identifikacijo, pod pogojem, da so ti naslovi ali identifikatorji objektivno potrebni za zagotavljanje jedrnih platformnih storitev.
2. Število „mesečno aktivnih končnih uporabnikov“ temelji na povprečnem številu mesečno aktivnih končnih uporabnikov v večjem delu poslovnega leta. S formulacijo „večji del poslovnega leta“ naj bi podjetju, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, omogočili, da v danem letu ne upošteva netipičnih vrednosti. Netipične vrednosti so

vrednosti, ki se precej razlikujejo od normalnih in predvidljivih vrednosti. Primer takih netipičnih vrednosti bi lahko bil nepričakovan skok ali padec udejstvovanja uporabnikov, do katerega je prišlo v enem samem mesecu poslovnega leta. Vrednosti, povezane s pojavi, ki se ponavljajo vsako leto, kot so letne razprodaje, niso netipične vrednosti.

C. „Aktivni poslovni uporabniki“

Število „edinstvenih uporabnikov“ v zvezi z „aktivnimi poslovnimi uporabniki“ se, kadar je ustrezno, določi na ravni računa, pri čemer vsak posamezni poslovni račun, ki je povezan z uporabo jedrne platformne storitve podjetja, predstavlja edinstvenega poslovnega uporabnika zadevne jedrne platformne storitve. Če se pojem „poslovni račun“ ne uporablja za dano jedrno platformno storitev, zadevno podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, število edinstvenih poslovnih uporabnikov določi s sklicevanjem na zadevno podjetje.

D. „Predložitev informacij“

1. Podjetje, ki na podlagi člena 3(3) Komisiji predloži informacije o številu aktivnih končnih uporabnikov in aktivnih poslovnih uporabnikov na jedrno platformno storitev, je odgovorno za to, da so te informacije popolne in točne. V zvezi s tem velja naslednje:
 - a. Podjetje je odgovorno za predložitev podatkov za zadevno jedrno platformno storitev, pri čemer se izogiba, da bi bilo prešteti premalo ali preveč aktivnih končnih uporabnikov in aktivnih poslovnih uporabnikov (na primer kadar uporabniki dostopajo do jedrnih platformnih storitev prek različnih platform ali naprav).
 - b. Podjetje je odgovorno za zagotavljanje natančnih in jedrnatih pojasnil o metodologiji, uporabljeni za pridobitev informacij, in glede morebitnega tveganja za premalo ali preveč prešteti aktivnih končnih uporabnikov in aktivnih poslovnih uporabnikov na zadevno jedrno platformno storitev ter glede rešitev, sprejetih za obravnavo tega tveganja.
 - c. Podjetje predloži podatke, ki temeljijo na drugačni metriki, kadar ima Komisija pomisleke glede točnosti podatkov, ki jih je predložilo podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve.
2. Za izračun števila „aktivnih končnih uporabnikov“ in „aktivnih poslovnih uporabnikov“:
 - a. podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, jedrnih platformnih storitev, ki spadajo v isto kategorijo jedrnih platformnih storitev na podlagi člena 2, točka 2, ne opredeli kot različnih predvsem na podlagi tega, ker se zagotavljajo z različnimi domenskimi imeni – najsi bodo vrhnje državne domene (ccTLD) ali generične vrhnje domene (gTLD) – ali na podlagi geografskih atributov;
 - b. podjetje, ki zagotavlja jedrne platformne storitve, kot različne jedrne platformne storitve šteje tiste, ki jih njihovi končni uporabniki ali poslovni uporabniki ali oboji, uporabljajo za različne namene, četudi so ti končni uporabniki ali poslovni uporabniki lahko isti in četudi spadajo v isto kategorijo jedrnih platformnih storitev na podlagi člena 2, točka 2;
 - c. podjetje, ki zagotavlja jedrno platformno storitev oziroma storitve, kot različne jedrne platformne storitve šteje tiste, ki jih zadevno podjetje ponuja integrirano, vendar pa:
 - (i) ne spadajo v isto kategorijo jedrnih platformnih storitev na podlagi člena 2, točka 2, ali
 - (ii) jih njihovi končni uporabniki ali poslovni uporabniki ali oboji, četudi so ti končni uporabniki in poslovni uporabniki lahko isti in četudi spadajo v isto kategorijo jedrnih platformnih storitev na podlagi člena 2, točka 2, uporabljajo za različne namene.

E. „Posebne opredelitve pojmov“

V spodnji tabeli so navedene posebne opredelitve pojmov „aktivni končni uporabniki“ in „aktivni poslovni uporabniki“ za posamezno jedrno platformno storitev.

Jedrne platformne storitve	Aktivni končni uporabniki	Aktivni poslovni uporabniki
Spletne posredniške storitve	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat v mesecu uporabili spletno posredniško storitev, na primer z aktivno prijavo, iskanjem, klikanjem ali drsnim premikanjem, ali so prek spletne posredniške storitve vsaj enkrat v mesecu opravili transakcijo.	Število edinstvenih poslovnih uporabnikov, ki so na seznamu spletne posredniške storitve imeli celo leto registriran vsaj en proizvod ali so med letom opravili transakcijo, ki jo je omogočila spletna posredniška storitev.
Spletni iskalniki	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat v mesecu uporabili spletni iskalnik, na primer z iskanjem.	Število edinstvenih poslovnih uporabnikov s poslovnimi spletišči (tj. spletišče, ki se uporablja v poslovne ali poklicne namene), ki jih je spletni iskalnik med letom indeksiral ali ki so del njegovega indeksa.
Spletne storitve družbenega mreženja	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat v mesecu uporabili spletno storitev družbenega mreženja, na primer z aktivno prijavo, odprtjem strani, drsnim premikanjem, klikanjem, všečkanjem, iskanjem, objavo ali komentiranjem.	Število edinstvenih poslovnih uporabnikov, ki so vpisani na seznam podjetij ali imajo poslovni račun v spletni storitvi družbenega mreženja in so na kakršen koli način vsaj enkrat med letom uporabili storitev, na primer z aktivno prijavo, odprtjem strani, drsnim premikanjem, klikanjem, všečkanjem, iskanjem, objavo, komentiranjem ali uporabo njenih orodij za podjetja.
Storitve platform za souporabo videov	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat v mesecu uporabili storitev platforme za souporabo videov, na primer s predvajanjem dela avdiovizualne vsebine, iskanjem ali nalaganjem avdiovizualne vsebine, zlasti videoposnetkov, ki jih ustvarijo uporabniki.	Število edinstvenih poslovnih uporabnikov, ki so med letom zagotovili vsaj eno avdiovizualno vsebino, ki je bila naložena ali predvajana v okviru storitve platforme za souporabo videov.
Medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat v mesecu na kakršen koli način vzpostavili komunikacijo prek medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke, ali so v njej sodelovali.	Število edinstvenih poslovnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat med letom uporabili poslovni račun ali kako drugače na kakršen koli način vzpostavili komunikacijo prek medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke, ali v njej sodelovali, da bi neposredno komunicirali s končnim uporabnikom.
Operacijski sistemi	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat v mesecu uporabili napravo z operacijskim sistemom, ki je bil aktiviran, posodobljen ali rabljen.	Število edinstvenih razvijalcev, ki so med letom objavili, posodobili ali ponudili vsaj eno programsko aplikacijo ali programsko opremo z uporabo programskega jezika ali kakršnih koli orodij za razvoj programske opreme v okviru operacijskega sistema oziroma ki kakor koli delujejo v operacijskem sistemu.

Jedrne platformne storitve	Aktivni končni uporabniki	Aktivni poslovni uporabniki
Virtualni pomočnik	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so na kakršen koli način vsaj enkrat v mesecu uporabili virtualnega pomočnika, na primer tako, da so ga aktivirali, zastavili vprašanje, dostopali do storitve z ukazom ali upravljali napravo za pametni dom.	Število edinstvenih razvijalcev, ki so med letom ponudili vsaj eno programsko aplikacijo za virtualnega pomočnika ali funkcionalnost, da bi bila obstoječa programska aplikacija dostopna prek virtualnega pomočnika.
Spletni brskalniki	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat v mesecu uporabili spletni brskalniki, na primer tako, da so v vrstico spletnega brskalnika za naslov URL vnesli vprašanje ali spletni naslov.	Število edinstvenih poslovnih uporabnikov, do poslovnih spletišč katerih (tj. spletišč, ki se uporabljajo v poslovne ali poklicne namene) so vsaj enkrat med letom dostopali prek spletnega brskalnika ali ki so med letom ponudili vtičnik, razširitev ali dodatke, ki se uporabljajo v spletnem brskalniku.
Storitve računalništva v oblaku	Število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so vsaj enkrat v mesecu uporabljali storitve računalništva v oblaku zadevnega ponudnika storitev računalništva v oblaku v zameno za kakršno koli plačilo, ne glede na to, ali se to plačilo izvede v istem mesecu ali ne.	Število edinstvenih poslovnih uporabnikov, ki so med letom zagotavljali kakršne koli storitve računalništva v oblaku, ki so gostovale v infrastrukturi oblaka zadevnega ponudnika storitev računalništva v oblaku.
Storitve spletnega oglaševanja	Za lastniško prodajo oglaševalskega prostora: število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so bili vsaj enkrat v mesecu izpostavljeni oglasu. Za posredniške storitve oglaševanja (vključno z oglaševalskimi mrežami, oglaševalskimi izmenjavami in drugimi posredniškimi storitvami oglaševanja): število edinstvenih končnih uporabnikov, ki so bili vsaj enkrat v mesecu izpostavljeni oglasu, kar je sprožilo posredniško storitev oglaševanja.	Za lastniško prodajo oglaševalskega prostora: število edinstvenih oglaševalcev, ki so med letom prikazali vsaj en oglas. Za posredniške storitve oglaševanja (vključno z oglaševalskimi mrežami, oglaševalskimi izmenjavami in drugimi posredniškimi storitvami oglaševanja): število edinstvenih poslovnih uporabnikov (vključno z oglaševalci, založniki ali drugimi posredniki), ki so med letom imeli interakcijo prek posredniške storitve oglaševanja ali so to storitev uporabljali.